

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

Nr. 12

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 5 OKTOBER 1992

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 69, 3 en 4)	
L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	535
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	535
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	541
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	542
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	544
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	559
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	559
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	560
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	563
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	565
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	571
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	583
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	585
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	588
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	591
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	592
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	593
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	594
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	594
REGISTER	596

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 40
van 4 september 1992
van de heer L. BARBE

Onrechtmatige steun aan bedrijven — EEG-beschikkingen

Volgens artikel 92 lid 1 EEG zijn nationale steunmaatregelen die de mededinging, door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde produkties, vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijk markt, voor zover deze maatregelen het handelsverkeer tussen de lidstaten beïnvloeden. De Commissie moet tijdig van elk voornemen tot invoering van steunmaatregelen op de hoogte worden gebracht, opdat zij haar bemerkingen kan maken. Indien zij meent dat zo'n voornemen onverenigbaar is met de gemeenschappelijk markt, start zij onverwijld de procedure volgens artikel 93 lid 2 EEG en mag de voorgenomen maatregel niet uitgevoerd worden voordat deze procedure tot een eindbeslissing heeft geleid. Deze eindbeslissing kan de vorm aannemen van een beschikking die de betrokken lidstaat krachtens artikel 189 alinea 4 EEG dient na te komen. Indien de lidstaat de beschikking niet nakomt, kan het Europees Hof van Justitie de lidstaat veroordelen.

Op 1 juni 1992 stelde ik over deze materie een aantal vragen aan de heer Claes, bevoegd voor Buitenlandse Zaken in de nationale Regering. Minister Urbain, bevoegd voor Europese zaken, antwoordde me. De Minister stelde dat hij niet gemachtigd is om mijn vragen te antwoorden omdat deze dossiers niet tot zijn bevoegdheid behoren. Hij verwees ook naar de bevoegde autoriteiten, waarmee hij naar ik veronderstel de gewesten bedoelt. Daarom richt ik mij nu tot de Gemeenschapsminister, die bevoegd is voor economie.

1. Kan de Minister mij de EG-beschikkingen inzake steunmaatregelen onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt ten aanzien van Vlaamse bedrijven meedelen? Is het mogelijk telkens te vermelden wie de steunverlenende overheid was, om welk bedrijf het ging, evenals het bedrag, de aard en het tijdstip van de toegekende steun?
2. Welke bedragen moeten volgens deze beschikkingen worden teruggevorderd? (Graag bedrag per beschikking). Hoeveel staat het met die terugvorderingen?

3. Welke EG-beschikkingen zijn gevolgd door een veroordeling van het Europees Hof van Justitie? (Graag datum van de veroordeling).

Antwoord

Ik heb aan mijn administratie de opdracht gegeven om mij zo spoedig mogelijk de noodzakelijke gegevens te bezorgen om op de gestelde vraag te kunnen antwoorden. Gelet op het feit dat hierdoor heel wat opzoekingswerk moet gebeuren, kan ik echter onmogelijk binnen de opgelegde termijn van 20 werkdagen een gedetailleerd antwoord verschaffen.

Na ontvangst van de gevraagde gegevens, zullen deze uiteraard onmiddellijk aan het lid worden bezorgd.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU
EN HUISVESTING

Vraag nr. 223
van 13 augustus 1992
van de heer J. EEMAN

Heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren — Resultaten

Aansluitend op mijn vraag nummer 205 van 8 juli 1992 (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, BZ 1992, nr. 10 van 3 augustus, blz. 409) en het desbetreffende antwoord verneem ik graag de met die bedragen uitgevoerde of geplande werken.

Antwoord

Ingevolge artikel 3 paragraaf 2 van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als gewestdienst met afzonderlijk beheer, dienen de opbrengsten van de milieuheffing, verkregen door toepassing van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging ter stijving van dit fonds.

De aanwending van de middelen van dit fonds wordt vastgelegd in het decreet van 25 juni 1992 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992, meer bepaald in afdeling III Diensten met afzonderlijk beheer, Fonds voor preventie en sanering inzake Leefmilieu en Natuur.

De aan het lid opgestuurde bijlage bevat een kopie van de begroting van dit fonds voor 1992.

Vraag nr. 224
van 13 augustus 1992
van de heer J. EEMAN

Huurwoningen voor vakantiegangers aan de kust — Wantoestanden

De pers meldde dat inzonderheid aan de kust aan

vakantiegangers krotten worden verhuurd tegen woekerprijzen en zonder enige geschreven overeenkomst.

In dit verband vernam ik graag of het niet opportuun is dringend algemene richtlijnen vast te stellen om aan dergelijke wantoestanden een einde te maken.

Antwoord

De huurwetgeving in de particuliere sector behoort tot de bevoegdheid van de nationale wetgever, als onderdeel van het privaatrechtelijk contractenrecht.

Binnen het kader van zijn bevoegdheden van algemene administratieve politie inzake ongezonde woningen kan de burgemeester, op basis van artikel 133 tweede lid en artikel 135 paragraaf 2 van de nieuwe gemeentewet, verschillende maatregelen treffen ter bestrijding van de verkrotting en de leegstand.

Vraag nr. 226 van 21 augustus 1992 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Sociale huisvesting — Migranten met onroerend eigendom in het buitenland

Onlangs meldde de BRTN dat 40 procent van de Turkse immigranten eigenaar is van een huis of een stuk bouwgrond in Turkije zelf. Volgens De Standaard hebben ook vele Marokkanen bezittingen in hun land van oorsprong.

1. Komen vreemdelingen die in hun vaderland onroerende goederen bezitten in aanmerking voor sociale woningen ?
2. Bestaan er overeenkomsten met Turkije en/of Marokko die de Vlaamse overheid toelaten een overzicht te krijgen van de eigendommen die in ons land woonachtige vreemdelingen in hun vaderland hebben verworven ?
3. Indien hierover gegevens worden verstrekt door de Marokkaanse, respectievelijk Turkse overheid, worden die dan op enige wijze door onze administratie controleerd ?

Antwoord

Artikel 2 paragraaf 1 punt 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 november 1990 tot reglementering van het sociale huurstelsel in toepassing van artikel 80ter van de huisvestingscode bepaalt dat een kandidaat-huurder enkel tot een voor verhuring beschikbare woning van een door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende vennootschap kan worden toegelaten voor zover hij, noch een lid van zijn gezin één of meer woningen in volle eigendom of vruchtgebruik heeft. Hierbij wordt geen rekening gehouden met een ongezonde woning die hij zelf bewoont.

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 maart 1991 houdende de voorwaarden betreffende het toestaan van leningen aan particulieren door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij is een soortgelijke bepaling opgenomen.

Vraag nr. 227 van 24 augustus 1992 van de heer H. SUYKERBUYK

Milieuheffing — Ambtshalve heffingen

Op 16 juli jongstleden kregen de zogenaamde milieuheffingsplichtigen een brief van de Vlaamse Milieumaatschappij waarin hen werd medegedeeld dat ze voor 15 maart alle mogelijke gegevens nodig om de milieuheffing te berekenen, dienden mee te delen.

In die brief is verder te lezen dat de heffingsplichtige niet aan die wettelijke verplichting kan voldoen "omdat de daartoe bestemde formulieren niet voorhanden waren".

Dus, zegt de voornoemde brief, er is ruime vertraging en daarom moet het formulier (dat nu wel bijgevoegd werd) ten laatste op 1 augustus worden teruggezonden. Als dat niet gebeurt, wordt de milieuheffing ambtshalve gevestigd.

Vindt de Minister, die ongetwijfeld de sofismen in de geciteerde brief heeft begrepen, niet dat het correcter zou zijn :

1. geen ambtshalve heffingen toe te staan, want de ruime vertraging is de fout van de administratie en in ieder geval niet van de heffingsplichtige ;
2. te vermijden dat ambtenaren korte inningsprocedures, waaronder ambtshalve vestigingen van betaling enzovoort ..., hanteren in een vakantieperiode ? Het gaat niet op iemand midden juli — de vakantie maand voor de meeste heffingsplichtigen — te dreigen met een ambtshalve aanslag als hij binnen de 14 dagen nalaat formulieren in te vullen, die door de administratie vele maanden te laat werden opgezonden.

Kan de Minister zijn standpunt mededelen ?

Antwoord

In afdeling 8 paragraaf 4 van hoofdstuk II bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, zoals laatst gewijzigd bij decreet van 25 juni 1992 (Belgisch Staatsblad van 11 juli 1992) houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992, wordt bepaald dat de aangifte, in afwijking van de normale datum voor indienen van de aangifte die bepaald is op 15 maart van het heffingsjaar, moet gebeuren vóór 1 augustus 1992.

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft met de brief van 16 juli 1992 gepoogd om mogelijke aangifteproblemen met heffingsplichtigen alsnog te voorkomen. De administratie is derhalve geenszins in fout.

In verband met het vestigen van ambtelijke aanslagen wens ik mede te delen dat door de Vlaamse Milieumaatschappij nog diverse acties, bijvoorbeeld in de vorm van herinneringsbrieven, worden ondernomen om de heffingsplichtige de kans te geven zijn aangifte in te dienen, alvorens effectief wordt overgegaan tot het vestigen van een ambtelijke aanslag.

Aangezien de afwijking voor het indienen van de aangifte slechts geldt voor het aanslagjaar 1992 zal het probleem in verband met het indienen van de aangifte tijdens de vakantieperiode zich niet voor het aanslagjaar 1993 voordoen.

Vraag nr. 228
van 24 augustus 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Milieu-decreet — Regeling dossiertaks

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1991 (Belgisch Staatsblad van 4 maart 1992) worden onder meer regels vastgesteld in verband met de dossiertaks, in artikel 19bis van het decreet van 28 juni 1985 genoemd.

In artikel 2 paragraaf 3 wordt gesteld dat een beroepsschrift van rechtswege niet ontvankelijk is, als het bewijs van betaling niet is bijgevoegd.

Dit lijkt veel te streng. Iemand die betaald heeft en nalaat bij het beroepsschrift het bewijs daarvan te voegen, moet de kans krijgen dit alsnog te doen. De niet-ontvankelijkheid van rechtswege maakt dit onmogelijk.

Een meer redelijke regeling is nog streng genoeg, omdat de niet-ontvankelijkheidsgrond wegens niet-tijdige betaling ook tot onrechtvaardige situaties kan leiden. Wat is het standpunt van de Minister hieromtrent ?

Antwoord

Ik wijs er vooreerst op dat het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning strikte termijnen oplegt waarbinnen de vergunningsverlenende overheid uitspraak moet doen over een milieuvergunningsaanvraag. De hierbij opgelegde korte termijnen vereisen dat het bundel alle documenten en stukken bevat om het dossier daadwerkelijk in behandeling te kunnen nemen.

Zo bepaalt artikel 23 van voormeld decreet dat over een beroep uitspraak moet worden gedaan binnen een termijn van 5 maanden voor een klasse I-dossier of 4 maanden voor een klasse II-dossier, na de ontvangst van het beroepsschrift. Het is duidelijk dat in de mate dat de mogelijkheid zou worden geboden om het dossier te vervolledigen na de indiening van het beroep, inzonderheid het bewijs van de dossiertaks nog later toe te voegen, de reële termijn voor het onderzoek en de behandeling van dit beroep in dezelfde mate zou worden ingekort. De technische haalbaarheid van de voorgeschreven termijnen zou zo in het gedrang komen.

Verder bepaalt artikel 19bis van voormeld decreet uitdrukkelijk dat de bedoelde dossiertaks verschuldigd is op het tijdstip dat de vergunningsaanvraag, respectievelijk het beroep ingediend wordt. Dit betekent dat de opgelegde dossiertaks moet zijn betaald op het ogenblik dat de aanvraag, respectievelijk het beroep wordt ingediend. Een efficiënte controle op de naleving van deze decretale bepaling is alleen mogelijk wanneer het bewijs van de betaling van de dossiertaks meteen bij de aanvraag of het beroep wordt bijgevoegd.

De bepalingen van het door het lid geciteerde besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1991 zijn inderdaad streng, maar noodzakelijk in het licht van de naleving van de voormelde decretale bepalingen. Daarbij moet evenwel worden aangestipt dat tegenover de strenge eisen voor samenstelling van het milieuvergunningdossier het grote voordeel staat van een gewaarborgde korte behandelingstermijn.

Om de burgers maximaal te informeren over deze verplichtingen heeft de Vlaamse Executieve op mijn voorstel een aantal wijzigingen aan het VLAREM goedgekeurd. Eens die in werking treden zal op alle documenten uitdrukkelijk vermeld staan dat het betalingsbewijs samen met het beroep moet worden ingediend.

Vraag nr. 229
van 31 augustus 1992
van de heer L. BARBE

Kabelafbranden — Vorming dioxines

Kabelafbranden is het proces waarbij door het afbranden van het isolatiemateriaal van elektriciteits- en elektroniekabels koper en lood wordt teruggewonnen. Dit proces kan zeer winstgevend zijn wanneer het zonder de benodigde faciliteiten illegaal in de open lucht gebeurt. Volgens een Nederlandse studie wordt er bij onze noorderburen jaarlijks zo'n 20.000 ton kabel afgebrand : 13.000 ton door erkende branderijen en 7.000 ton door illegale inrichtingen. Volgens de OVAM-studie Voertuigwrakken, schroot, reststoffen, gebeurt illegaal kabelafbranden ook op grote schaal in België : een woordvoerder schatte de omvang van het illegaal kabelafbranden op circa 15.000 tot 20.000 ton kabel per jaar.

Er zijn mij ook verschillende bedrijven bekend waar kabelafbranden in de open lucht gebeurt. De isolatie van elektrische kabels bestaat gewoonlijk uit kunststof, meestal PVC. Bij het kabelafbranden kunnen dioxines worden gevormd. Bij analyses in Nederland van bodemstalen waar kabels worden afgebrand werden zeer hoge concentraties dioxines gemeten, tot zelfs 98.000 ng TEQ/kg droge stof wat 98 keer meer is dan de voorgestelde signaalwaarde. In Nederland is het verboden om "PVC-gecoate" kabels af te branden.

1. Onder welke rubriek van VLAREM 1 valt het afbranden van kabels ?
2. Welke bedrijven in Vlaanderen hebben een vergunning voor kabelafbranden ?
3. Mogen "PVC-gecoate" kabels in Vlaanderen afgebrand worden ?
4. Welke hoeveelheden kabels worden jaarlijks in Vlaanderen afgebrand ?
5. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de onwettelijk toestanden in deze sector aan te pakken ?
6. In welke mate werd er onderzoek inzake dioxines gedaan op plaatsen waar kabels werden of worden afgebrand ? Wat zijn daar de belangrijkste resultaten van ?

Antwoord

Het verwijderen van isolatiemateriaal van kabels door verbranding wordt, afhankelijk van de aard van de verbrande afval, volgens titel 1 van het VLAREM als hinderlijk beschouwd :

- rubriek 2.7. : installaties bestemd voor de gehele of gedeeltelijke verwijdering van vaste stoffen of vloeistoffen door verbranding of chemische afbraak : klasse 1 ;
- rubriek 2.8. : afvalverwijderingsinstallaties voor verbranding; chemische omzetting of opslag in de grond van toxische en gevaarlijke afvalstoffen : klasse 1 ;
- giftig afval : het opslaan, de transformatie, de vernietiging, de neutralisering en de wegwerking van giftige afval, evenals alle andere daarmee gepaard gaande activiteiten : klasse 1.

Zoals gesteld is het afbranden van kabels VLAREM-vergunningsplichtig. Het afbranden van „PVC-gecoate” kabels is als dusdanig niet a priori verboden. De toelaatbaarheid vanuit milieuoogpunt zal moeten blijken uit het onderzoek van een dergelijke VLAREM-vergunningsaanvraag. Ik wil de aandacht van het lid hierbij evenwel vestigen op het algemeen afvalverwijderingsbeginsel zoals het is vastgesteld in artikel 104 van titel II van het VLAREM. Overeenkomstig dit beginsel moet prioriteit gegeven worden aan het hergebruik, de terugwinning, de recuperatie of de recycling van afvalstoffen.

Het opsporen van illegale exploitaties en het toezicht op de VLAREM-reglementering in het algemeen gebeurt inzonderheid door de bevoegde ambtenaren van het bestuur Milieu-inspectie van de AMINAL. Ik heb de opdracht gegeven om dit aspect bij de schrootverwerking specifiek in het oog te houden.

Vraag nr. 230
van 1 september 1992
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Sociale huisvesting — Experiment zelfstandig wonen voor gehandicapten

De Vlaamse Executieve heeft de optie genomen om erkende huisvestingsmaatschappijen die overgaan tot een experimenteel ADL-project, te subsidiëren. Zo zouden ADL-woningen, bedoeld voor gehandicapte personen, geïntegreerd kunnen worden in een sociale woonwijk. Ongetwijfeld zal de levenskwaliteit van heel wat gehandicapten door dergelijke politiek in niet geringe mate verbeterd kunnen worden.

Kan de Gemeenschapsminister mij meedelen of hij hieromtrent reeds een initiatief genomen heeft ? Zo ja, hoeveel woningen per arrondissement worden in het experiment opgenomen voor 1992 en 1993 ? Is er voorzien in een begeleidingsorgaan van deze projecten ? Hoe is dit orgaan samengesteld ?

Antwoord

Momenteel wordt er overleg gepleegd met bevoegde

personen uit representatieve organisaties voor gehandicapten met het oog op een zo efficiënt en effectief mogelijk besluit van de Vlaamse Executieve dat een experiment voor een aantal ADL-projecten mogelijk moet maken.

Opdat dergelijk besluit uitvoerbaar zou zijn zonder bijkomende ministeriële besluiten, wordt in samenspraak met die gehandicaptenorganisaties de lijst van (bijkomende) technische eisen opgemaakt. Voorts wordt nagegaan wat de omvang van de subsidie zou moeten zijn, en op welke basis die zal worden berekend. Aangezien het dus om een experiment gaat, zal het aantal projecten beperkt zijn. Ik heb nu echter nog geen zicht op het aantal noch de verdeling per arrondissement of provincie.

Vraag nr. 231
van 2 september 1992
van de heer J. VALKENIERS

Huisvuilprobleem van Halle-Vilvoorde — Dringende oplossing

Het storten van het huishoudelijk afval van het arrondissement Halle-Vilvoorde in Waals-Brabant kost de inwoners van dit arrondissement dagelijks 5 miljoen frank.

Denkt de Minister niet dat het ogenblik is aangebroken om hiervoor een oplossing te vinden ?

Een verbrandingsoven op een industrieterrein lijkt mij de enige oplossing. Zo gebeurt dit ook in het buitenland, onder meer in Kopenhagen dat op het gebied van het milieu de beste resultaten van de wereld behaalt. Wat is het standpunt van de Minister ?

Antwoord

Het arrondissement Halle-Vilvoorde kampt sedert meer dan tien jaar met het probleem om de verwijdering van huisvuil op lange termijn te kunnen blijven verzekeren. Tot vandaag is door de plaatselijke ophalings- en verwerkingsintercommunales voor huisvuil geen overeenstemming bereikt over een definitieve oplossing die alle partijen kan bevredigen. Het probleem is nog verscherpt sedert de breekwerven van Meise en Ossegem werden gesloten. De geplande breekwerf van Pepingen werd nooit gebouwd.

Als voorlopige oplossing werd een protocol afgesloten tussen het Vlaamse en het Waalse Gewest waarbij werd overeengekomen dat tot 31 december 1992 in Waals-Brabant huisvuil afkomstig van het Vlaamse Gewest (dit wil zeggen van Vlaams Brabant) kan worden gestort. Intussen werd sedert 1 januari 1992 door het Waalse Gewest een heffing ingevoerd van 900 frank per ton.

In de periode 1989-1991 werd een studie uitgevoerd door een studiesyndicaat samengesteld uit de OVAM, de Intercommunales van Vlaams-Brabant en de GOM-Brabant. De conclusie van deze studie was dat een verbrandingsinstallatie nodig is met een capaciteit van ongeveer 450.000 ton per jaar.

Op basis van de studie en van overleg werd een technisch dossier uitgewerkt omtrent een dergelijke verbrandingsinstallatie en werd een MER opgesteld. Dit MER werd door de AMINAL goedgekeurd en conform verklaard. In dit rapport werden vier verschillende vestigingsplaatsen onderzocht en vergeleken, namelijk Grimbergen, Schelle, Leuven-Kessel-Lo en Drogenbos.

Hieruit bleek dat een vestiging in Grimbergen de voorkeur diende te hebben. Een vestigingsplaats in Grimbergen werd door de OVAM bij ministerieel besluit onteigend. Nadien werd dit onteigeningsbesluit ingetrokken.

Gezien de zeer precare situatie inzake de verwijdering van huisvuil in dit gebied moeten de prioritaire basisdoelstellingen van het afvalstoffenplan 91-95 van de Vlaamse Executieve, goedgekeurd op 20 februari 1991, in Vlaams-Brabant op een versnelde wijze concreet in uitvoering worden gebracht. Dit arrondissement kan als test-gebied fungeren voor de realisatie van de nieuwe aanpak voor de verwijdering van huisvuil. Zoals het ook reeds in het afvalstoffenplan aangekondigd werd moeten we bij de organisatie van de verwijdering van huisvuil opteren voor nieuwe samenwerkingsvormen. Door poolvorming, fusies of gemengde formules is een groei naar samenwerking mogelijk. De samenwerkingsgebieden voor storten of verbranden dienen niet noodzakelijk dezelfde te zijn als voor selectieve inzameling en recuperatie.

Gezien de nadruk die ik wens te leggen op recuperatie van de nuttige componenten uit het huisvuil in de plaats van op verbranding, kan er een differentiatie binnen de regio voor de inzamel-, sorteer- en recyclege-initiatieven gebeuren. Nieuwe initiatieven inzake storten en verbranden zullen in de toekomst het niveau van de arrondissementen of de regio's overstijgen. Vooraleer nieuwe impulsen te geven om de vervangende verbrandingscapaciteit voor huisvuil en vergelijkbaar huisvuil voor de bevolking aanvaardbaar te maken, wens ik eerst de sorteer- en recuperatiecentra concreet gestalte te geven.

In het kader van de convenant tussen de OVAM en de verpakkingindustrie werd de v.z.w. Pro opgericht met onder meer als opdracht een selectieve inzameling te organiseren en een sorteercentrum te bouwen voor de droge fractie van het huisvuil. Indien dit initiatief lukt, dan zou dit een oplossing kunnen zijn voor \pm 16 procent van het huisvuilprobleem.

Als overgangsmaatregel kan de afvoer naar Waalse stortplaatsen onderhandeld worden, op basis van overeenkomsten van korte duur (maximaal 6 maand). Deze onderhandelingen moeten sowieso gevoerd worden aangezien andere initiatieven zeker niet binnen de 6 maand gerealiseerd kunnen worden. Ondertussen moet verder worden gezocht naar nieuwe samenwerkingsinitiatieven binnen het Vlaamse Gewest die het beleid van preventie en recuperatie niet hypothekeken.

Huisvuilverwerking blijft wettelijk in de eerste plaats een bevoegdheid van de gemeenten en in hun verlengde van de intercommunales; in de tweede plaats van de OVAM, die daartoe door de decreetgever uitdrukkelijk bevoegd werd gemaakt.

Ik heb de OVAM opdracht gegeven om dit dossier te actualiseren, over verdere voorstellen te onderhandelen en ze uit te werken.

Vraag nr. 232
van 4 september 1992
van de mevrouw S. CREYF

Waterzuiveringsstation Brussel-Zuid — Betalingen Vlaams Gewest

Op 12 december 1990 werd een protocol gesloten tussen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en het Vlaamse Gewest voor de waterzuivering in het Brusselse Gewest. Dit protocol bevat onder meer de verdeelsleutel voor de investeringen in het waterzuiveringsstation van Brussel-Zuid en een verdeling van lasten uit het verleden.

Op 8 mei 1992 antwoordde de heer Gosuin, Minister van Huisvesting, Leefmilieu, Natuurbehoud en Waterbeleid in het Brusselse Gewest, op een interpellatie in de Brusselse Raad "dat de aanbesteding voor lot 4 van het zuiveringsstation van Brussel-Zuid zou gebeuren nadat het Vlaams Gewest zijn aandeel in de reeds verwezenlijkte werken heeft betaald overeenkomstig het protocol van 12 december 1990. Deze betalingen werden tot nog toe niet verricht".

Mag ik de Minister vragen of er sindsdien betalingen gebeurd zijn door het Vlaamse Gewest? Indien niet, wat is op dit ogenblik de stand van zaken in dit dossier?

Antwoord

Een eerste betaling door het Vlaamse Gewest zal gebeuren in de maand oktober 1992.

Het betreft het aandeel van het Vlaamse Gewest in de voltooiden werken in de zone Brussel-Zuid en de aankoop van de gronden voor het zuiveringsstation Brussel-Noord, voor een bedrag van 112.417.976 frank.

Vraag nr. 233
van 8 september 1992
van de heer L. BARBE

Waals rivierencontract Dender — Contacten tussen de gewesten

Bij de aanpak van de watervervuiling gebruikt men in Frankrijk meer en meer het zogenaamde rivierencontract. Hierbij zoeken alle betrokkenen (bewoners, diverse gebruikers, bedrijven, administratie, politici enzovoort) samen naar oplossingen om de rivier te saneren. Deze aanpak krijgt ook in ons land meer en meer belangstelling. De samenstelling van de betrokken werkgroepen is veel ruimer dan bijvoorbeeld die van de Vlaamse bekkencomités.

Op zaterdag 30 mei werd te Ath officieel het rivierencontract voor de Waalse Dender voorgesteld. Het zal snel blijken of dit een PR-stunt is, dan wel een eerste stap naar een grondige aanpak van het probleem. Bij de voorstelling van het rivierencontract vroeg de heer

Spitaels, Minister-president van de Waalse Executieve, zich af welke houding het Vlaamse Gewest zou aannemen in dit dossier, gezien de Dender toch voor een groot deel in Vlaanderen ligt.

1. Heeft het Waalse Gewest reeds contact opgenomen met het Vlaamse Gewest inzake de Dender ? Wanneer ?
2. Heeft de Minister reeds contact opgenomen met het Waalse Gewest inzake de Dender ? Wanneer ?
3. Wat zijn de belangrijkste onderwerpen van deze contacten ? Wat zijn de belangrijkste resultaten ervan ?
4. Gaat het enkel om contacten op politiek vlak of bestaat er ook samenwerking tussen de betrokken administraties ?

Antwoord

Inzake de Dender hadden tot op heden nog geen specifieke overlegvergaderingen plaats tussen het Vlaamse en het Waalse Gewest. Er wordt echter wel overleg gepleegd om de algemene principes voor samenwerking inzake waterkwaliteitsaspecten vast te leggen tussen de gewesten. In deze vergaderingen, waaraan ook het Brussels Hoofdstedelijk Gewest deelneemt, zijn zowel de kabinetten als de administraties vertegenwoordigd.

Dit overleg kadert in de beslissing van de Vlaamse Executieve dat in het — momenteel ter discussie staand — nautisch samenwerkingsakkoord tussen de gewesten inzake de grensoverschrijdende waterlopen de algemene principes inzake kwaliteitsdoelstellingen geïntegreerd moeten worden. Die moeten in een afzonderlijk kwalitatief samenwerkingsakkoord uitgewerkt worden.

Vraag nr. 234 van 8 september 1992 van de heer J. DE MEYER

Dienstverplaatsingen ambtenaren Leefmilieu — Dienstwagens en kilometercontingent

Een snelle en correcte afhandeling van de dossiers door de administratie is een terechte verwachting van de burger en de bedrijven bij de behandeling van bouwen exploitatievergunningen. In vele gevallen is een bezoek ter plaatse door de ambtenaar noodzakelijk of wenselijk. Sommige ambtenaren kunnen beschikken over een dienstwagen, andere over een kilometercontingent.

Men meldt mij dat bij sommige diensten de dienstwagens veel efficiënter kunnen worden ingezet, door duidelijke en correcte afspraken over welke ambtenaren op welke dagen bezoeken dienen af te leggen, zodat op die wijze nog meer ambtenaren voor hun dienstverplaatsingen gebruik kunnen maken van een dienstwagen.

Tevens verneem ik dat het kilometercontingent waarover ambtenaren beschikken voor hun verplaatsingen pas bekend gemaakt wordt in de periode juli-augustus,

en dat de uitbetaling van de vergoeding zes tot zeven maanden kan duren. Een ambtenaar wiens kilometercontingent halverwege het jaar opgebruikt was doet nu al per fiets verplaatsingen over heel de provincie ! Dit is weliswaar kostenbesparend (slecht 0,5 frank per kilometer) en milieuvriendelijk, maar efficiënt overheidsbeleid is toch wat anders. De betrokken ambtenaar had vooraf zijn directeur-generaal hiervan op de hoogte gebracht.

Graag had ik van de Minister het volgende vernomen.

1. Welke criteria worden aangewend voor het ter beschikking stellen van een dienstwagen ?
2. Welke criteria worden aangewend voor het berekenen van een kilometercontingent voor een bepaalde dienst of ambtenaar ?
3. Wanneer wordt dit kilometercontingent bekendgemaakt ?
4. Wanneer moet de kilometervergoeding worden uitbetaald aan de ambtenaren ?
5. Wat suggereert de Minister voor die ambtenaren, van wie kilometercontingent halverwege het jaar opgebruikt is ?

Antwoord

1. Het ter beschikking stellen van een dienstwagen gebeurt in eerste orde aan de besturen die belast zijn met inspectie- en permanentieopdrachten, die niet enkel moeten worden uitgevoerd tijdens de normale diensturen, maar eveneens erbuiten.

In tweede orde wordt een dienstwagen aangewend door die besturen die voor het uitvoeren van hun opdracht, materieel (uitrustingsgoederen) ter beschikking moeten hebben.

Ten slotte wordt een dienstwagen aangewend door ambtenaren die rekeninghoudend met de excentrische ligging van hun standplaats, opdrachten moeten uitvoeren op lokaties die ver verwijderd zijn van hun standplaats. De verdeling van het wagenpark wordt geregeld door de administratie.

2. Het college van secretarissen-generaal verdeelt jaarlijks het totaal kilometerkrediet tussen de verschillende departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Binnen elk departement staat de secretaris-generaal in voor de verdeling van het toegewezen kilometerkrediet aan de verschillende administraties van het betrokken departement.

Binnen de administratie wordt de verdeling over de verschillende besturen en diensten uitgewerkt door de bevoegde directeur-generaal, rekeninghoudend met volgende criteria :

- personeelsleden van besturen of diensten die beschikken over eigen dienstwagens hebben geen recht op een kilometercontingent ;
- besturen of diensten die opdrachten moeten vervullen binnen gestelde tijdslimieten, ontvangen een kilometercontingent ;

- het resterende kilometercontingent wordt over de personeelsleden van de besturen en diensten, andere dan hiervoor vermeld, verdeeld naar gelang de behoefte. Op initiatief van de verschillende besturen en diensten worden daarna de nodige correcties en bijstellingen uitgevoerd.
3. De omzendbrief van 9 januari 1992 met kenmerk OA-MIN-NR.-92/1 van de heer L. Van den Bosche, Gemeenschapsminister voor Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, bepaalt dat het besluit tot aanvankelijke verdeling per personeelslid van het per administratie toegekende krediet uiterlijk eind februari van het lopend jaar genomen moet worden. Voor het jaar 1992 werd de toekenning van het kilometercontingent verricht bij besluit van de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur op 16 april 1992.
 4. De bovengenoemde omzendbrief stelt tevens dat de administraties maandelijks de algemene administratieve diensten op de hoogte moeten brengen van de stand van het toegekende krediet. Daarbij is het noodzakelijk dat de personeelsleden de onkostenstaten maandelijks indienen. Een correcte toepassing van dit principe betekent dat de effectieve betaling binnen een termijn van twee maanden zal worden uitgevoerd. Door de administratie worden thans de eerste bedragen uitbetaald voor 1992.
 5. Ten aanzien van de ambtenaren, van wie het kilometercontingent halfweg reeds is opgebruikt, kan gesteld worden dat :
 1. de betrokkene zich moet wenden tot de eigen administratie. In het kader van de herschikking binnen het geplande budget van het eigen bestuur is het mogelijk de onmiddellijke behoeften op te lossen ;
 2. in een algemene context zal worden gewerkt om het bedrag dat bestemd is voor de verplaatsingskosten bij AMINAL, op te trekken.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 279
van 17 augustus 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlandstalige gemeenteschool in Wemmel — Franstalige afgevaardigden

De twee afgevaardigden van het gemeentebestuur in de Nederlandstalige gemeenteschool van Wemmel zouden Franstaligen zijn. Het lijkt me eigenaardig dat in een zo gevoelige gemeente als het met faciliteiten gezegende Wemmel Franstaligen mee het reilen en zeilen in de Vlaamse school bepalen. Dat kan toch niet de bedoeling zijn.

Is de Minister op de hoogte van deze aanstellingen ? Meent hij dat die toelaatbaar zijn ?

Antwoord

Ik ben niet op de hoogte van de aanstellingen die in de bedoelde school zouden zijn gedaan en ben er derhalve evenmin van in kennis of het al dan niet om Franstaligen gaat.

De vraag of de aanstelling van Franstalige vertegenwoordigers in een Nederlandstalige gemeenteschool toelaatbaar is, is een vraag die de interpretatie betreft van artikel 13 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de medezeggenschap in het gesubsidieerd onderwijs, en die dus tot de bevoegdheid behoort van de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Niettemin heb ik de gouverneur van de provincie Brabant verzocht dringend de genomen gemeenteraadsbeslissingen te onderzoeken en de maatregelen te nemen die zich opdringen.

Vraag nr. 280
van 19 augustus 1992
van de heer F. VERMEIREN

Collectieve verzekeringspolis voor ambtenaren — Gemeenten

In zijn antwoord op mijn vraag nummer 92 van 2 juli 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, nr. 19 van 27 augustus 1990, blz. 967) liet de bevoegde Gemeenschapsminister weten dat de afsluiting van een collectieve verzekeringspolis voor ambtenaren, die een dekking voor stoffelijke schade inzake dienstverplaatsingen inhoudt, niet strijdig wordt geacht met het koninklijk besluit van 29 december 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten gemaakt voor dienstreizen van het provincie- en gemeentepersoneel.

In dit verband vernam ik graag of de Minister geïnformeerd werd over het afsluiten van voornoemde polis door bepaalde gemeenten. Over hoeveel gemeenten gaat het en welke zijn eventueel die gemeenten ?

Antwoord

Momenteel kan ik geen volledig antwoord geven op de gestelde vraag die ertoe strekt individuele gegevens van gemeenten te verkrijgen. Zodra ik de gevraagde informatie van de provinciebesturen heb ontvangen, zal ik ze met een afzonderlijk schrijven aan het lid toesturen.

Vraag nr. 282
van 28 augustus 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Europees handvest lokale autonomie — Decretale regeling

Het Europees handvest van de lokale autonomie, door de Raad van Europa in 1985 te Straatsburg opgesteld, en waarbij de Belgische lidstaat is toegetreten, moet in het intern recht worden vertaald.

Gelet daarop en gelet ook op de aard van de materie, zal België de gemeenschappen en gewesten betrekken bij het opstellen van een voorontwerp van wet.

Reeds enige tijd is een werkgroep samengesteld die tot een voorstel moet komen.

1. Wanneer werd die werkgroep opgericht en wie heeft de feitelijke leiding ?
2. Wat is de stand van zaken ? Zijn er reeds voorontwerpen van teksten ?
3. Hoeveel maal heeft de werkgroep tot op heden vergaderd ?
4. Wanneer mag het einde van de voorbereidende werkzaamheden worden verwacht ?
5. Wil de Minister een speciaal initiatief nemen om deze in het kader van de Raad van Europa goedgekeurde regeling ook in Vlaanderen zo vlug mogelijk decretaal te vertalen ?

Antwoord

De samengestelde werkgroep voor het bestuderen van een voorontwerp van wet valt onder de bevoegdheid van de nationale minister van Binnenlandse Zaken, die de eigenlijke promotor van deze werkgroep is.

Wat het nemen van speciale initiatieven betreft om de in het kader van de Raad van Europa goedgekeurde regeling ook in Vlaanderen zo vlug mogelijk decretaal te vertalen, is het in de huidige stand van zaken voorbarig om hierop nu reeds een antwoord te verstrekken.

Vraag nr. 288 van 3 september 1992 van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Gemeente Linter — Belasting op milieuvergunningaanvragen

Door het schepencollege van de gemeente Linter wordt voorgesteld om door middel van een belasting op de milieuvergunningaanvragen onder meer "te beletten dat nog meer milieuvervuilende bedrijven zich in de gemeente vestigen" en om, aldus de burgemeester, de gemeente "niet langer te doen opdraaien voor al die willekeurig ingediende milieudossiers". Als bij komende verantwoording wordt gesteld dat andere gemeenten dit systeem van belasting op milieuvergunningaanvragen al geruime tijd toepassen.

Acht de Gemeenschapsminister het heffen van belastingen op milieuvergunningaanvragen een door de gemeenten geoorloofde praktijk, wanneer het heffen van bedoelde belasting duidelijk tot doel heeft — zo blijkt uit de gemeenteraadsbesprekingen en de verklaringen van burgemeester en schepenen — normale en geoorloofde initiatieven van burgers reeds van bij de aanvang van de vergunningsprocedure te kortwieken, zodat hier duidelijk sprake kan zijn van oneigenlijk gebruik van de bevoegdheid van de gemeente om gemeentebelastingen te heffen ?

Tevens wens ik van de Minister te vernemen in welke

mate hij toestaat dat gemeentelijke administratieve kosten voor de behandeling van milieuvergunningaanvragen door middel van belastingen en niet door een vergoeding kunnen worden teruggevorderd van de aanvrager.

Indien de Minister aanvaardt dat gemeenten hun kosten voor de afhandeling van exploitatievergunningdossiers kunnen verhalen op de aanvragers, dan vernam ik graag hoe en op welke wijze de gemeentelijke kosten kunnen worden berekend en geschat. Zo kan de aanvrager oordelen of hij niet meer betaalt dan hij hoeft bij te dragen.

Is de Gemeenschapsminister niet van oordeel dat de gemeentelijke afhandeling van dergelijke dossiers niet tot de normale opdracht van een gemeente behoort, waarvoor geen kosten moeten worden verhaald ?

Antwoord

Tegen het heffen van een gemeentebelasting op de milieuvergunningaanvragen bestaat geen wettelijk bezwaar. Deze belasting vindt overigens een ruime toepassing in het Vlaamse Gewest.

Omdat de kosten die de gemeenten moeten maken bij de behandeling van de milieuvergunningaanvragen kunnen oplopen, is het begrijpelijk dat ook de belastingheffing substantieel kan zijn.

Toch zal de belasting op de vergunningaanvraag geen doorslaggevende factor vormen om al dan niet een vergunning voor de oprichting van een milieuhinderend bedrijf aan te vragen. Voor lichtvaardige aanvragen kan de belasting wel een belemmering vormen.

Het onderscheid tussen belasting en retributie is dikwijls erg moeilijk te maken, omdat bepaalde heffingen op het eerste gezicht een vergoeding voor een individualiseerbare tegenprestatie lijken te zijn, maar bij nader onderzoek toch een belasting zijn. Bovendien is de kwalificatie die de overheid zelf aan een bepaalde heffing toekent niet absoluut bindend en komt het in geval van betwisting aan de rechter toe om de juiste aard van de heffing te bepalen.

Alleszins betekent het feit dat een bepaalde taak tot de normale opdracht van een gemeente behoort, niet dat de gemeente de eraan verbonden kosten niet mag recupereren door een belasting of een retributie.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 67 van 26 augustus 1992 van de heer L. STANDAERT

BRTN — Teletekst

Teletekst is een goedkoop medium om informatie op te vragen. Een van de voordelen van Teletekst ligt in de actualiteit van de informatie en het niet gebonden

zijn aan uren bij het opvragen ervan. De Teletekst-uitzendingen stoppen net na de laatste uitzending van de televisiezender. Als gebruiker kan ik het aanvangsuur van Teletekst enkel omschrijven als ergens tussen 9 uur en 10 uur, indien er geen uitzendingen zijn.

1. Wanneer wordt teletekst juist uitgezonden ?
2. Waarom heeft onze BRTN-Teletekst geen nachteditie zoals de NOS op Nederland 3 ? De waarde van het systeem is het grootst tijdens de periode van 24 uur tot 6 uur waarbij alle andere nationale of federale informatiestromen "uitrusten".

Antwoord

Het Teletekst-sigitaal wordt meegestuurd op de niet-gebruikte lijnen van een televisiebeeld. Teletekst kan dus alleen aangeboden worden als er al een TV-beeld uitgezonden wordt, weze het een testbeeld. Als de BRTN-Teletekst wil uitzenden wanneer er geen normale programma's-uitgezonden worden, moeten de zenders apart gevoed worden. Dat kost vrij veel geld.

De uitzendingen van Teletekst starten elke dag om 10 uur. Wanneer de BRTN de uitzendingen vroeger begint is ook Teletekst vroeger in de ether. Dat is het geval op zondag : de TV-programma's starten dan om 9 uur en van dan af is er ook Teletekst.

Het is mogelijk dat met het oog op specifieke projecten en voor een bepaalde periode andere uitzendingen gelden. Dat was het geval tijdens de jongste Olympische Spelen in Barcelona. Toen begon Teletekst zijn uitzendingen al om 8 uur.

Tijdens de verkiezingsnacht blijft Teletekst meestal de hele nacht in de ether.

De BRTN heeft geen geregelde nachtuitzending van Teletekst wegens de kostprijs daarvan. Die prijs is namelijk mede afhankelijk van het feit of er uitzendingen zijn of niet. In geval er uitzendingen zijn, is de extra-kost voor het Teletekst-sigitaal nihil.

Meer uitzenden betekent uiteraard ook meer personeels- en meer werkingskosten.

Vraag nr. 68 van 26 augustus 1992 van de heer L. STANDAERT

BRTN — Stiptheid televisieprogramma's

Sinds jaren wordt het in de pers gepubliceerde zend-schema van programma's op de BRTN-televisie niet nageleefd. De meeste Europese zenders zijn trouwens in hetzelfde bedje ziek. Toch slaagt de BBC erin klokvast de aangekondigde programmalijn te volgen. Bij eventuele wijzigingen wordt de BBC-kijker om de 10 à 15 minuten van het gewijzigde schema op de hoogte gebracht.

Kan de Minister mij de redenen geven van het niet naleven van het BRTN-programmaschema ? Hoopt de BRTN in de toekomst iets meer klokvast te werken ?

Antwoord

De stelling dat sinds jaren het in de pers gepubliceerde zend-schema van programma's op de BRTN-televisie niet wordt nageleefd, lijkt toch wat overtrokken.

Niemand zal betwisten dat het hoofdjournaal zo goed als altijd stipt om 19.30 uur begint. Gebeurlijke afwijkingen van de opgegeven uitzendtijden liggen met andere woorden in het verdere verloop van de programma-avond.

In de meeste gevallen zijn zulke afwijkingen het gevolg van onvoorziene omstandigheden. Zo is het in binnen- en buitenlandse crisismomenten voor het merendeel van het publiek aanvaardbaar dat het journaal uitloopt. De daaruit voortvloeiende programmaverschuivingen worden kenbaar gemaakt.

Geregeld worden mededelingen van allerlei aard, ook van de overheid, slechts kort voor de uitzending aangekondigd en aangeboden. Ook de verschuivingen die hiervan het gevolg zijn, worden aangekondigd.

Naast de nieuwsuitzendingen zendt de BRTN slechts enkele programma's rechtstreeks uit en men kan niet ontkennen dat die af en toe wat uitlopen. De program-maverantwoordelijken hebben de opdracht het uitlopen te vermijden. Het lijkt in elk geval eleganter tegenover publiek en gasten te proberen het gesprek af te ronden in plaats van iemand als het ware de mond te snoeren.

Wat de eigen vooraf opgenomen BRTN-programma's betreft, hebben de producerende diensten strikte instructies zich te houden aan de opgegeven tijdsduur. Die onderrichtingen worden gevolgd. Wat de aangekochte programma's betreft — toch nog zowat de helft van de door de BRTN uitgezonden programma's — is het de gewoonte deze onaangeroerd uit te zenden, met andere woorden de duur niet aan te passen aan de eigen programmeringsbehoeften. Dat vormde tot in het recente verleden geen probleem, omdat de internationale programmaformaten bekend, uniform en homogeen waren. De jongste ervaringen leren echter dat die programma's variabel van duur worden naargelang de ruimte die de producent/distributeur inruimt voor door het uitzendend station te plaatsen commercials.

Een apart probleem vormen de speelfilms : de internationale produktie heeft al sinds jaren geen vaste duur meer, het klassieke formaat van 90 minuten is door de produktiemaatschappijen al zeer lang verlaten. Dit maakt het vrijwel onmogelijk om een speelfilm in de prime time te programmeren zonder aan bijvoorbeeld de klokvastheid van het laatavondjournaal te raken.

Resumerend kan worden gesteld dat de BRTN al het mogelijke doet om de aangekondigde programmatijden te respecteren en dat de wijzigingen voor het merendeel het gevolg zijn van onvoorziene omstandigheden.

Op het scherm worden die wijzigingen vrijwel altijd of op een of andere manier aangekondigd, hetzij door omroeper of omroepster, hetzij via een schriftelijke mededeling die op het scherm komt.

Tot slot nog dit. Dat de BRTN de in de pers gepubli-

ceerde programmaschema's niet zou naleven, is een beetje een verkeerde voorstelling van zaken. Het is immers de BRTN die de pers voedt met informatie over haar schema's en programma's, niet de pers die de BRTN schema's voorschrijft. Nu moeten (televisie-)weekbladen rekening houden met bepaalde deadlines, waardoor wijzigingen van het laatste ogenblik hun kolommen onmogelijk kunnen halen. Aan de kranten worden wijzigingen zo vlug mogelijk doorgegeven; hun informatie over wijzigingen is dan ook up to date, of zou dat moeten zijn.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 110
11 augustus 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Arrondissementen Ieper en Kortrijk — Leerlingen uit het arrondissement Moeskroen

Graag kreeg ik een overzicht van het aantal leerlingen uit het arrondissement Moeskroen die in de verschillende schoolnetten in de arrondissementen Ieper en Kortrijk ingeschreven zijn, eventueel ook voor de voorbije schooljaren.

Antwoord

Het departement Onderwijs heeft geen gegevens over het aantal leerlingen uit het arrondissement Moeskroen dat in de scholen van de arrondissementen Ieper en Kortrijk is ingeschreven.

Vraag nr. 111
van 19 augustus 1992
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs — Verkoop gebouwen

De gevolgen van de lineaire besparingen, rationalisatienormen enzovoort, beginnen nu pas goed tot uiting te komen in het gemeenschapsonderwijs. Ik verneem dat de leegstaande gebouwen van het voormalig rijks-onderwijs nu een voor een verkocht worden. De lijst die mij ter ore kwam is indrukwekkend: gebouwen in de Boomgaardstraat, de Leopold III-laan en de Verwersdijk in Brugge, herenhuizen van het complex Moerman in Roeselare enzovoort.

1. Klopt het dat er een grote uitverkoop bezig is van de gebouwen van het voormalig rijks-onderwijs?
2. Aan wie horen die gebouwen toe?
3. Wie of welke instantie beslist over verkoop van eigendommen van het voormalig rijks-onderwijs?
4. Wie of welke instantie staat in voor de verkoop?
5. Sommige van die gebouwen staan in een "blauwe

zone" en kunnen dus niet voor andere doeleinden gebruikt worden. Klopt dit met de werkelijkheid en heeft dit tot gevolg dat de gebouwen praktisch geen waarde hebben?

6. Klopt het dat clausules bepalen dat scholen binnen een bepaalde straal van een te verkopen gebouw voorrang van aankoop hebben en dat vele van deze panden zo aan een prijsje verkocht worden aan het katholiek onderwijs?
7. Wat gebeurt met de opbrengst van die verkopen?

Antwoord

1. Er is in geen geval sprake van grote uitverkoop. Bedoelde beslissingen tot desaffectatie werden genomen in het licht van een efficiënt en economisch geïnspireerd gebouwenbeleid.
2. Op grond van artikel 75 van het bijzonder ARGO-decreet van 19 december 1988 werden de roerende en onroerende goederen gebruikt voor de organisatie van het gemeenschapsonderwijs van rechtswege overgedragen aan de ARGO.
3. De gebouwen worden, overeenkomstig artikel 35 paragraaf 5 van het bijzonder ARGO-decreet van 19 december 1988 beheerd door de Centrale Raad van de ARGO.

Artikel 36 van het ARGO-decreet bepaalt dat de Centrale Raad de onroerende goederen kan verwerven en vervreemden, er zakelijke rechten op vestigen en tot onteigening ten algemene nutte overgaan na machtiging van de Executieve.
4. De aankoopcomités bij het Ministerie van Financiën worden door de ARGO gelast met de verkoop van de aan de ARGO toebehorende onroerende goederen.
5. De vrije markt wordt inderdaad in dergelijke gevallen belemmerd. In samenwerking met het Ministerie van Financiën wordt in elk geval de door de aankoopcomités geschatte minimumwaarde nagestreefd.

6. Deze materie wordt geregeld door het besluit van de Vlaamse Executieve, van 27 februari 1992, houdende vaststelling van de regels die de behoefte aan nieuwbouw of uitbreiding bepalen en van de fysieke en financiële normen voor de schoolgebouwen, internaten en psyche-medische-sociale centra, meer bepaald door de artikelen 30, 31, 33, 34, 35, 36 en 37.

7. De opbrengsten worden overeenkomstig artikel 51 van het ARGO-decreet toegevoegd aan de middelen van de ARGO en door de Centrale Raad beheerd.

Vraag nr. 112
van 19 augustus 1992
van de heer L. STANDAERT

Onderwijs — Mutaties

De eerste toepassing van de nieuwe regels betreffende

mutatie volgens het decreet van 27 maart 1991 heeft, te oordelen naar de reacties die wij hierop ontvingen, geleid tot veel hilariteit en wrevel.

Het siert de Vlaamse Executieve dat zij gelooft in decentralisatie en het siert de Minister dat hij vertrouwen schenkt aan de wijsheid van lokale raden en inrichtingshoofden, maar het afschuiven van beslissingsmacht naar het onderste echelon leidt dikwijls tot een politiek van kleinzieligheid, lokale machtsstrijd en zelfs nepotisme. Zo lijkt het mij toch als ik deze eerste nieuwe-mutatieveldslagen beoordeel.

1. a. Hoeveel leerkrachten hebben gebruik gemaakt van het eenmalig mutatierecht conform artikel 94 ?
- b. Hoeveel leerkrachten hebben ook effectief hun mutatie gekregen ? In hoeveel van die gevallen heeft de Centrale Raad de knoop doorgehakt, omdat meerdere personeelsleden wensten te muteren naar eenzelfde betrekking ?
2. a. Hoeveel leerkrachten hebben hun kandidatuur voor mutatie ingediend op grond van familiale en sociale redenen ?
- b. Welke familiale en sociale motieven heeft de Centrale Raad daarbij als gegrond aanvaard ?
- c. Hoeveel leerkrachten hebben hun mutatie gekregen ?
3. a. Hoeveel leerkrachten hebben conform artikels 31 en 34 hun kandidatuur ingediend bij wijze van mutatiemogelijkheid ?
- b. Hoeveel van deze groep leerkrachten hebben een mutatie verkregen ?
4. a. Hoeveel vastbenoemde personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra hebben overeenkomstig artikel 34 een mutatieaanvraag naar het gemeenschapsonderwijs ingediend ?

Antwoord

1. a. Naar aanleiding van de oproep tot de belangstellende personeelsleden die een mutatie in een wervingsambt ambieerden, vervat in de circulaire van 10 april 1992 met als kenmerk ARG0/600/N-92-17, aangevuld bij omzendbrief van 21 april 1992, hebben 841 kandidaten in toepassing van artikel 94 decreet rechtspositie personeelsleden een mutatieaanvraag ingediend.
- b. De Centrale Raad heeft in toepassing van artikel 94 van het decreet rechtspositie personeelsleden (het eenmalig mutatierecht) aan 280 personeelsleden mutatie verleend. Voor de toewijzing van mutaties in toepassing van artikel 94 van het decreet rechtspositie personeelsleden, werd de beslissing door de Centrale Raad getroffen, na het advies te hebben ingewonnen van de lokale bestuursorganen. Dit laatste wordt door het decreet rechtspositie personeelsleden van 27 maart 1991 strikt genomen niet vereist, maar is gebeurd op basis van een uitdrukkelijk vrijwillige beslis-

sing van de Centrale Raad om de keuze van de lokale bestuursorganen tussen meerdere kandidaten te onderbouwen als één van de door de Centrale Raad op voorhand vastgestelde criteria bij de effectieve toewijzingen van mutaties.

De Centrale Raad heeft het advies verstrekt door de lokale bestuursorganen, grotendeels gevolgd. Voor 5 betrekkingen heeft zij beslist de adviezen ongeldig te verklaren omdat deze niet werden geformuleerd conform de te volgen richtlijnen vervat in de circulaire van 13 mei 1992, met als kenmerk ARG0/620/LJ/DM/BS/Mutaties/MWA. Deze mutatietoewijzingen zijn gebeurd in functie van de door de Centrale Raad op voorhand vastgelegde criteria in volgende orde van prioriteit : 1. advies lokaal bestuursorgaan indien correct verstrekt, 2. keuze van de kandidaat, 3. boventaligheid, 4. dienstanciënniteit.

2. a. Naar aanleiding van de oproep zoals vermeld in punt 1 .a. hebben 118 personeelsleden in toepassing van artikel 93 decreet rechtspositie personeelsleden (mutatie om familiale of sociale redenen) een mutatieaanvraag ingediend.
- b. De Centrale Raad heeft op voorhand objectieve criteria vastgelegd voor het toestaan van mutaties om familiale of sociale redenen die slechts in zeer beperkte mate kunnen worden toegekend (maximaal 7, waarvan bij voorrang 2 mutaties in bevorderingsambten). Volgende parameters werden hierbij gehanteerd :
 1. RVA-norm : langer dan 4 uur (heen en terug) of verder dan 200 km (heen en terug) reizen om het werk te bereiken.
 2. Partner en kinderen of kinderen alleen : bevordering gezinshereniging voor een personeelslid met een partner en kinderen of een personeelslid zonder partner maar met kinderen.
 3. Partner alleen : gezinshereniging staat hier eveneens centraal zij het in mindere mate daar in dit criterium de kinderlast niet als bijkomend argument kan worden aangehaald.
 4. Sociale redenen : speciale zorg voor naaste familieleden die onder hetzelfde dak wonen.
 5. Medische redenen eigen aan het personeelslid.

De criteria 2 tot en met 5 kwamen enkel in aanmerking indien voldaan was aan de ondergrens van de afstandsclausule ; de afstand heen en terug om het werk te bereiken moest minstens 100 km bedragen.
- c. De Centrale Raad heeft in toepassing van artikel 93 decreet rechtspositie personeelsleden 3 mutaties toegewezen. Vanzelfsprekend werden bovengeciteerde parameters nog enkel getoetst aan de kandidaturen voor betrekkingen die niet werden ingenomen via het eenmalig mutatierecht.

3. a. Naar aanleiding van de oproep zoals vermeld in punt 1.a. hebben 209 personeelsleden in toepassing van de artikels 31 tot en met 34 (mutatiemogelijkheid) een mutatieaanvraag ingediend.
- b. De Centrale Raad heeft via mutatiemogelijkheid 5 mutaties toegewezen. Bij deze minst prioritaire mutatiebeweging kwamen enkel die betrekkingen nog in aanmerking die niet werden ingenomen bij toepassing van de artikels 94 en 93 van het decreet rechtspositie personeelsleden.

De vacant verklaarde betrekkingen die gecoedeerd waren met ** konden evenmin via mutatiemogelijkheid ingenomen worden aangezien het om betrekkingen ging die bij wijze van reffectatie of wedertewerkstelling werden ingenomen door wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking gestelde personeelsleden. Gelet op artikel 31 decreet rechtspositie personeelsleden kan een personeelslid slechts een mutatie toegewezen krijgen voor zover de betrekking overeenkomstig de geldende bepalingen niet bij wijze van reffectatie of wedertewerkstelling moet worden toegewezen aan een wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking gesteld personeelslid.

4. a. Er hebben 9 vastbenoemde personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs in toepassing van artikels 31 tot en met 34 een mutatieaanvraag ingediend.
- b. Van deze 9 kandidaten heeft de Centrale Raad op gemotiveerd advies van de lokale bestuursorganen aan 2 personeelsleden mutatie toegewezen.

Over de mutatiemogelijkheid moet worden opgemerkt dat het lokaal bestuursorgaan zich gemotiveerd moet uitspreken in verband met een reglementair ingediende aanvraag-mutatiemogelijkheid. Indien het lokaal bestuursorgaan op gemotiveerde wijze de mutatieaanvraag in functie van de mutatiemogelijkheid afwijst volgt de Centrale Raad in regel het advies van het lokaal bestuursorgaan. Dit betekent dat het lokaal bestuursorgaan in wezen de mogelijkheid wordt geboden om voor zover dit op zeer gemotiveerde wijze gebeurt, te kiezen tussen ofwel de mutatiemogelijkheid dan wel de vaste benoeming van een personeelslid met ingang van 1 januari 1993.

5. a. Bij ontstentenis van een lokaal bestuursorgaan zoals bijvoorbeeld in PMS-centra of bij het nog niet operationeel zijn van een lokaal bestuursorgaan heeft de Centrale Raad het gemotiveerd advies ingewonnen van het instellingshoofd vooraleer tot effectieve mutatietoewijzingen over te gaan.

Negen personeelsleden hebben zich kandidaat gesteld voor mutatietoewijzing in toepassing van één van de geplande mutatiebewegingen in wervingsambten in de PMS-centra. Bij de overige adviezen die ingewonnen werden was het lokaal bestuursorgaan operationeel.

- b. Zie mijn antwoord geformuleerd in punt 5.a. Wat de PMS-centra betreft, heeft de Centrale

Raad 3 mutaties in toepassing van artikel 94 van het decreet rechtspositie personeelsleden toegewezen.

6. Noch het bijzonder decreet noch het decreet rechtspositie personeelsleden leggen dwingend een aantal vaste criteria op. De Centrale Raad wil eveneens de autonomie van de lokale berstuursorganen ten volle respecteren in de zin dat zij geen begincriteria opstelt. Wel heeft zij in de omzendbrief van 13 mei 1992, met referentie ARG0/620/LJ/DM/BS/Mutaties/MWA, naast het bepalen van de volgorde van de mutatiebewegingen een aantal belangrijke richtlijnen verstrekt voor de lokale bestuursorganen over de wijze waarop de adviezen moeten worden geformuleerd.

In het kader van de beginselen van behoorlijk bestuur en de motivering van de bestuurshandelingen is het duidelijk dat de adviezen van de lokale bestuursorganen met het oog op het toewijzen van betrekkingen via mutatie niet beperkt kan blijven tot louter formele adviezen.

Deze adviezen moeten uitdrukkelijk gemotiveerd zijn en gedragen worden door objectieve, ten aanzien van de functie relevante criteria die vooraf bepaald werden en bovendien toetsbaar zijn voor alle kandidaten.

Voor de keuze van de criteria heeft de Centrale Raad in zijn richtlijnen de lokale bestuursorganen gewezen op het feit dat geen criteria mogen worden gebruikt die een verwijzing inhouden naar het privéleven, de ideologische of filosofische opvattingen van de personeelsleden.

De criteria worden door de lokale bestuursorganen gekozen in functie van het profiel van de concreet vacante betrekking. Dit profiel wordt door het lokaal bestuursorgaan bepaald zodat criteria van het ene lokaal bestuursorgaan verschillend kunnen zijn van die van een ander. Een groot aantal lokale bestuursorganen geeft er de voorkeur aan om persoonlijk kennis te maken met de personeelsleden die een mutatietoewijzing ambiëren in een betrekking die onder het desbetreffend lokaal bestuursorgaan ressorteert, onder meer door middel van een onderhoud met de kandidaten.

Op dit ogenblik heeft de ARGO-administratie een uiterst miniem aantal klachten ontvangen in verband met de adviezen die door de lokale bestuursorganen werden verstrekt. Aangezien de behandeling van klachten tegen beslissingen van het lokaal bestuursorgaan in eerste instantie door deze organen zelf moeten worden behandeld, werden de bezwaarschriften voor verder administratief gevolg doorgegeven aan de afgevaardigd-bestuurder van het betrokken lokaal bestuursorgaan. Zowel het personeelslid als de afgevaardigd-bestuurder werden in bovenvermeld geval in kennis gesteld van de procedure die moet worden gevolgd bij klachten aangaande mutaties. Pas wanneer het beroep van een personeelslid naar zijn oordeel ten onrechte wordt afgewezen kan dit personeelslid bij de centrale organiserende instantie een bezwaarschrift indienen.

Vraag nr. 113
van 19 augustus 1992
van de heer L. STANDAERT

Onderwijs — Reaffectaties

In het antwoord van de Minister op mijn interpellatie over reaffectaties in het onderwijs van 13 mei 1992 (Handelingen, Vlaamse Raad, nr. 18, blz. 539-546) kwam volgende passage voor :

”... uw derde vraag is echter ongegrond. Het is reglementair vastgelegd dat een leerkracht waarvan het uurrooster voor vier vijfden in 3 scholen is bezet, niet kan worden verplicht een vierde betrekking aan te nemen. Er blijft inderdaad een probleem voor leerkrachten die in drie scholen lesgeven.. .”

Uit deze woorden zou kunnen worden afgeleid dat er geen leerkrachten zijn die in vier of vijf scholen lesgeven. Niets is minder waar.

1. Zijn er (al) cijfers voorhanden voor het voorbije schooljaar 1991-1992 ?
2. Zo ja, kan de Minister mij meedelen hoeveel leerkrachten in meer dan 3 scholen les gegeven hebben, omdat zij met hun eerste drie scholen niet aan een viervijfde opdracht kwamen ?
3. Zo ja, kan de Minister mij meedelen hoeveel leerkrachten aan meer dan 3 scholen tijdelijk gereffecteerd waren, hoewel ze met hun eerste drie scholen wel al aan een viervijfde opdracht toe waren ?
4. Er zijn mij gevallen bekend van leerkrachten die aan 3 scholen gereffecteerd waren én daarmee een viervijfde opdracht hadden, en toch door provinciale aanstellingsdiensten onder druk werden gezet om, weliswaar tijdelijk, er nog een vierde opdracht bij te nemen. Heeft de Minister weet van dergelijke toestanden ? Wat kan een weerloze leerkracht aanvangen tegen dergelijke praktijken ?

Antwoord

Artikel 36 paragraaf 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reaffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage bepaalt voor het gewoon secundair onderwijs dat aan een terbeschikking gesteld personeelslid geen bijkomende reaffectatie of wedertewerkstelling moet worden toegewezen door de organiserende instanties wanneer het fungeert in drie scholen voor vier vijfden van een volledige opdracht. Het personeelslid moet niet gereffecteerd of wedertewerkgesteld worden naar een andere instelling buiten de drie instellingen.

Hetzelfde besluit van de Vlaamse Executieve bepaalt dat een personeelslid over een geldige reden beschikt om een reaffectatie of wedertewerkstelling niet te aanvaarden van zodra naast een derde school en een viervijfde opdracht een opdracht wordt voorgesteld in een bij komende school.

Het besluit van 29 april 1992 bevat evenwel geen verbod op een reaffectatie en/of een wedertewerkstelling

naar een vierde of vijfde school. Het nemen van beslissingen over een reaffectatie of een wedertewerkstelling naar een vierde of vijfde school wordt overgelaten aan de consensus binnen de reaffectatiecommissies tussen de afgevaardigden van de organiserende instanties en van de personeelsleden. Het is daarbij evident dat er geen bezwaar kan zijn tegen een reaffectatie of een wedertewerkstelling naar een vierde of vijfde school, wanneer deze gelegen zijn op eenzelfde campus of in elkaars nabijheid in eenzelfde gemeente of stad. Daarnaast zijn er budgettaire, pedagogische en uurrooster-technische motieven om een personeelslid dat voor een volledige opdracht ter beschikking is wegens ontstentenis van betrekking te laten fungeren voor een volledige opdracht binnen een bepaalde gemeente of stad.

Door het feit dat nu bijna alle beslissingen inzake reaffectatie en wedertewerkstelling worden genomen door de zonale en interprovinciale reaffectatiecommissies, beschikt het departement Onderwijs over geen cijfergegevens meer met betrekking tot het aantal uitgevoerde reaffectaties of wedertewerkstellingen naar een vierde en vijfde school voor personeelsleden die reeds een viervijfde opdracht bezitten.

Ten slotte wordt aangestipt dat buiten de reglementering van terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking om, heel wat personeelsleden op eigen verzoek tegelijkertijd een tijdelijke aanstelling of een vaste benoeming verwerven aan verschillende scholen.

Vraag nr. 114
van 19 augustus 1992
van de heer L. STANDAERT

Boventallige leerkrachten — Cijfers

Bij de bevolking leven nogal wat fabels over het aantal boventallige leerkrachten, die het onderwijs niet steeds in een goed daglicht plaatsen.

1. Kan de Minister mij per net de cijfers bezorgen van het totaal aantal benoemde leerkrachten in het kleuter-, basis- en secundair onderwijs voor het laatste jaar waarvoor volledige cijfers voorhanden zijn ?
2. Hoeveel leerkrachten, per net en per onderwijsvorm, zijn :
 - a. gedeeltelijk boventallig ;
 - b. volledig boventallig ?

Antwoord

De gevraagde gegevens moeten worden opgevraagd op het rekencentrum van het departement.

Zodra de cijfers beschikbaar zijn zullen ze rechtstreeks aan het lid worden meegedeeld.

Vraag nr. 115
van 21 augustus 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Universitaire afdelingen aard- en delfstofkunde — Rationalisatie

In Vlaanderen hebben drie universiteiten een afdeling

aard- en delfstofkunde : de KUL, de RUG en de VUB. Samen zijn ze goed voor jaarlijks 11 afgestudeerden.

Een en ander valt te berekenen uit het rapport van de gemeenschappelijke Vlaams-Nederlandse Visitatiecommissie Aardwetenschappen die deze studierichting in de Vlaamse en Nederlandse universiteiten doorlicht (De Standaard van 18 augustus 1992).

Uit hetzelfde rapport blijkt dat de RUG tussen 1987 en 1991 gemiddeld 5,3 licentiaten aard- en delfstofkunde per jaar afleverde, de KUL gemiddeld 6 en de VUB geen enkele.

Alhoewel de betrokken commissie niet echt negatief is over de organisatie van dit onderwijs in Vlaanderen is het toch duidelijk dat een rationalisatie zich opdringt.

Heeft de Minister hieromtrent reeds contacten met de universiteiten belegd en werden er reeds maatregelen ter zake genomen ?

Antwoord

Naar aanleiding van de publikatie van het rapport van de Vlaams-Nederlandse Visitatiecommissie waarbij de opleiding geologie aan de Universiteit Gent, de Katholieke Universiteit Leuven en de Vrije Universiteit Brussel werd doorgelicht werden verantwoordelijken van de drie instellingen door mij voor een gesprek uitgenodigd. Tijdens dit onderhoud hebben zij er zich toe verbonden onder elkaar onderhandelingen te starten over samenwerking op basis van de mogelijkheden die het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in Vlaanderen daartoe biedt.

Afspraken zullen worden gemaakt inzake samenwerking op het vlak van het wetenschappelijk onderzoek en het terreinwerk, op het vlak van de aangeboden specificaties in de drie instellingen zodat overlapping maximaal vermeden wordt en op het vlak van uitwisseling van docenten en mogelijke gemeenschappelijke aanstellingen van docenten.

Tot slot wil ik er wel de nadruk op leggen dat de doorlichting ook naar voren heeft gebracht dat de kwaliteit van de opleiding geologie aan de drie instellingen als hoogstaand werd geëvalueerd.

Vraag nr. 116 van 21 augustus 1992 van de heer L. STANDAERT

Inspecteurs katholieke godsdienst in het gemeenschaps- onderwijs — Koppeling privé-leven aan pedagogische beoordeling

Er zijn mij klachten bekend van leraars rooms-katholieke godsdienst in het gemeenschapsonderwijs over bepaalde inspecteurs die bij hun pedagogische begeleiding en inspectie-opdracht het privé-leven van de betrokken leerkrachten te berde brengen.

Echtscheiding, samenwonen, seksuele geaardheid enzovoort worden gekoppeld aan de pedagogische beoordeling van leerkrachten.

Wat is de mening van de Minister in dit verband ?

Antwoord

Op dit moment zijn mij absoluut geen klachten van die aard bekend.

Het is mijn vaste overtuiging dat echtscheiding, samenwonen of seksuele geaardheid behoren tot de strikt persoonlijke privé-sfeer.

Vraag nr. 117 van 21 augustus 1992 van de heer L. STANDAERT

Pesterijen op school — Gegevens en maatregelen

Voor een paar maanden haalde een school uit Charleroi in ongunstige zin de nationale pers. Een bende scholieren terroriseerde jongere en/of zwakkere medeleerlingen en perste hen zakgeld af, geld voor schoolbenodigdheden of schoolmaaltijden en zelfs voor merkkledij.

Een rondvraag bij jeugdbewegingen, scholieren, JAC'S, Kinder- en Jongerentelefoon leerde me dat dergelijke praktijken ook in onze Vlaamse scholen voorkomen, meer dan wel gedacht of verondersteld wordt, zij het niet altijd op zo'n grote of erge schaal.

Beroepsmensen die met dergelijke pesterijen geconfronteerd worden, verklaren dat, ongeacht de zwaarte van de feiten, de trauma's bij de slachtoffers van pesterijen enorm groot zijn en leiden tot verminderde schoolprestaties, vervroegde schoolmoetheid, blijvende affectieve belasting voor het latere leven, stress en soms zelfmoordpogingen.

1. Heeft de Minister weet van deze problematiek ? Zijn er cijfers bekend wat het aantal gevallen van pesterijen betreft, ook al is het met pesterijen zoals met verkrachting en wordt slechts één op tien gevallen aangeven ?
2. Achten de Minister het niet opportuun om de verkiezingsuitslag van 24 november in daden om te zetten en de kloof met onze jongste kiezers te overbruggen door een ernstige studie te laten opzetten over dit voor de slachtoffers levensgrote probleem ?
3. Zou het niet mogelijk zijn een kleine extra financiële inspanning te doen voor de Kinder- en Jongerentelefoon die met zeer beperkte middelen en dank zij idealistisch en onbezoldigd vrijwilligerswerk als enige baanbrekend werk verricht op gebied van dit onderschat probleem ?
4. Zou het niet raadzaam zijn op alle scholen (en zeker op alle middelbare scholen) een soort ombuds-leerkracht te laten aanstellen (verkozen door de leerlingen ?) bij wie scholieren in alle vertrouwen en in anonimiteit terecht kunnen om dergelijke toestanden uit de wereld te helpen ?
5. Naar ik mij herinner is vroeger al eens het voorstel van een "groene" leerkracht op tafel gegooid. Wat is er van dit voorstel geworden ?

Antwoord

Op 1 en 2 kan ik antwoorden dat het voor het onder-

wijsdepartement onmogelijk is cijfers te verzamelen over pesterijen. Niet alleen is het begrip te vaag, bovendien is geen enkele school verplicht het departement hierover te informeren.

De andere vragen hebben te maken met de begeleidingsmogelijkheden in scholen (of daarbuiten) inzake het gestelde probleem. Het verdient aanbeveling dit toch in de ruimere context van de schoolcultuur te plaatsen.

De problematiek van het pesten is zeer belangrijk en mag niet verwaarloosd worden. Maar er is meer. Leerlingen kunnen met nog zoveel andere kleine of grote zorgen, muizenissen of problemen zitten. Elke speelplaats, elke school is ook een „samenscholing” van vreugde en verdriet, hoop en wanhoop, geluk en angst, stoerheid en eenzaamheid. Leerlingen komen naar de school om te leren, maar de school is voor de jonge mens ook ruimte voor ontmoeting met de werkelijkheid, de school is ook een ontmoetingsplaats van mensen.

De suggestie in de vragen 4 en 5 over de door leerlingen te kiezen ombudsl leerkracht, de groene leerkracht, zou zin kunnen hebben, maar er is het bezwaar van de van bovenuit opgelegde verplichting. In een tijd van deregulering lijkt het me weinig zinvol pedagogisch te gaan betuttelen en de pedagogische vrijheid van de organiserende instanties aan te tasten. Bovendien zou een school zich „in orde” kunnen voelen vanaf het ogenblik dat de groene leraar verkozen is en zou ze een schoolcultuur kunnen verderzetten die haaks op deze groene filosofie staat.

Dezelfde groene ombudsleraar wordt dan wel door de leerlingen verkozen, maar hij is daarom niet in alle omstandigheden voor elke leerling de meest geschikte vertrouwenspersoon. Wellicht is het interessanter elke leerling zijn groene mens (leraar, studiemeesters, directeur, . . .) te laten kiezen en die aan hem ook toe te vertrouwen. In elk geval stelt het lesurenpakket de school in staat accenten te verleggen en eventueel voor deze problematiek uren te reserveren.

Het gevaar van de „geinstitutionaliseerde” groene leraar bestaat onder meer ook hierin, dat de andere leraars zich wel eens van hun verantwoordelijkheid ontheven zouden kunnen voelen. Eigenlijk zouden alle leraars altijd bereid moeten zijn naar leerlingen te luisteren en met hen in een sanctievrije sfeer te praten.

Ook het secretariaat kan als ontmoetingsplek, als opvangplaats waar leerlingen zich melden die te laat komen, die ziek worden . . . , een belangrijke rol spelen. Studiemeesters-opvoeders die de leerlingen buiten het klasgebeuren meemaken, kennen hen vaak anders, soms beter dan leraars.

Leerlingen met problemen moeten ook bij de klastitularis terecht kunnen. In een school waar de leerlingen op een rustige, serene manier en in een probleemoplossende sfeer worden besproken en begeleid, kan ook de begeleidende klasseraad ruimschoots hulp bieden. Klasseraaden kunnen in een voorzichtige dosering van afstand en betrokkenheid helpen om problemen objectiever te zien door ze vanuit verschillende invalshoeken te belichten. In het geval van een gepeste leerling kan

de klasseraad onder meer een remediërende strategie afspreken om de gepeste leerling sociaal aan te moedigen.

Het PMS kan voor dit soort problematiek een geschikte medewerker zijn. Een medewerker (een maatschappelijk assistent bijvoorbeeld) kan enkele keren per week spreekuur houden in de school. Daar kan dan elke leerling altijd terecht, behalve uiteraard om aan schoolwerk zoals overhoringen te ontsnappen. Het voordeel is dat deze persoon zelf buiten het establishment van de school staat, wat het vrijuit spreken voor de leerling gemakkelijker maakt. Hij oordeelt zelf of hij de directie, de klastitularis, de klasseraad, de ouders bij zijn aanpak betreft.

In elk geval moeten leerlingen in de school met hun problemen terecht kunnen. Fundamenteel is de relatiecultuur van de school, de wijze waarop mensen met elkaar omgaan, de openheid, de bereidheid om elkaar te helpen. Geen repressieve school, waar toch orde en rust is, waar iemand waakt over de toepassing van de regels zodat de zwakkeren zich beschermd weten, is wenselijk.

De oplossing voor het probleem is dus niet gelegen in een bepaalde strategie, maar veeleer in een combinatie van mogelijkheden tegen een achtergrond van een groene schoolcultuur.

Vraag nr. 118
van 21 augustus 1992
van de heer L. STANDAERT

Onderwijs — Leerlingen- en leerkrachtaantallen

Na 10 jaren tomeloze inspanningen “om de lat gelijk te leggen” hadden wij graag van de Minister vernomen wat het resultaat van dit beleid is voor de leerlingaantallen van de verschillende netten. Kan de Minister ons de cijfers (en waar mogelijk percentages) bezorgen voor de jaren 1980 en 1991 in Vlaanderen van :

1. het totaal aantal leerlingen en de onderverdeling per net voor het kleuter-, basis- en secundair onderwijs ;
2. het totaal aantal leerkrachten en de onderverdeling per net voor het kleuter-, basis- en secundair onderwijs ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens werden deze rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

Vraag nr. 119
van 26 augustus 1992
van de heer L. STANDAERT

Onderwijs — Optimaal gebruik lestijden

De voorganger van de Minister op het departement Onderwijs had het voortdurend over het optimaal gebruik van de lestijden en over het gelijk leggen van alle soorten latten.

Hoe kan het dan dat in één net een middelbare school enkel gebruik kan maken van de vastgelegde vier halve dagen vakantie per schooljaar en dat in een ander net een middelbare school naast die vier halve dagen ook tijd uittrekt voor bijvoorbeeld drie dagen (in sommige gevallen zelfs een week) retraite, bedevaarten, en andere godsdienstige activiteiten ?

Antwoord

Ik verwijs enerzijds naar de vakantie- en verlofregeling in het voltijds secundair onderwijs en anderzijds naar de problematies van de extra muros-activiteiten in dit onderwijs.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 april 1991 tot organisatie van het schooljaar in het basis- en secundair onderwijs, in het deeltijds onderwijs en in het onderwijs voor sociale promotie, georganiseerd, erkend of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, legt voor alle onderwijsnetten, organiserende instanties en onderwijsinstellingen de vakantie- en verlofregeling op uniforme wijze vast.

Voor zover uiteraard in de mogelijkheid van facultatieve vrije dagen is voorzien, komt het aan de onderwijsverstrekkers toe hier al dan niet gebruik van te maken, wat kan resulteren in verschillen tussen scholen onderling.

De ministeriële omzendbrief van 22 juni 1989 behelst het onderwerp van de extra muros-activiteiten in het onderwijs. Ook deze richtlijnen zijn eenvormig voor alle netten, inrichtende machten en scholen.

Een activiteit van meer dan één schooldag, georganiseerd voor leerlingen van een klasgroep die plaatsvinden buiten de schoolmuren, wordt gedefinieerd als een extra muros-activiteit. Het karakter ervan moet alleszins een pedagogisch-didactische component omvatten, zodat het als een onderdeel van een studiepakket kan worden beschouwd.

Ook op het vlak van deze activiteiten, kunnen zich verschillen manifesteren in de frequentie van toepassing door de onderwijsorganisatoren.

Ter afronding moet weliswaar worden beklemtoond dat noch vakantie- en verlofdagen, noch laatstgenoemde buitenschoolse projecten, op enigerlei wijze de integrale afwerking van de door de onderwijsoverheid goedgekeurde en in de scholen gehanteerde leerprogramma's en lessentabellen in het gedrang mogen brengen.

Om deze laatste doelstelling te realiseren via een optimaal gebruik van de lestijden, werden de modaliteiten inzake de vakantie- en verlofregeling en de extra muros-activiteiten precies reglementair nauwkeurig omschreven.

Vraag nr. 120
van 28 augustus 1992
van de heer L. STANDAERT

ARGO — Rechtstreekse verkiezingen leden Centrale Raad

Op donderdag 15 oktober 1992 hebben de rechtstreek-

se verkiezingen plaats van zes leden van de Centrale Raad.

1. Hoeveel kandidaturen kreeg het kiesbureau 'binnen' ?
2. Hoeveel van die kandidaturen voldeden niet aan de in de oproep gestelde voorwaarden ?
3. Wat waren desgevallend de redenen van afwijzing ?
4. Hoeveel kandidaten tekenden desgevallend bezwaar aan tegen het niet in aanmerking nemen van hun kandidatuur ?
5. Artikel 2 paragraaf 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 juni 1992 regelt de samenstelling van het kiesbureau. Welke drie leden werden aangewezen door de Centrale Raad ?
6. Volgens artikel 2 paragraaf 2 kan het kiesbureau een beroep doen op personeel van de ARGO. Is dit gebeurd en zo ja, over hoeveel personeelsleden ging het dan ?
7. Iedere kandidaat kan een getuige afvaardigen bij de verrichtingen van het kiesbureau. Is de plaats waar het kiesbureau samenkomt voorzien op het aantal getuigen (overeenkomstig het antwoord op vraag 1) ?
8. Zal het nu ook weer voorkomen dat net zoals bij de verkiezingen van de lokale raden een deel van de kandidaten over een lijst zal beschikken van de kiesgerechtigden en een andere deel van de kandidaten niet ?
9. Op welke dag heeft de telling plaats(gehad) ?

Antwoord

1. Het kiesbureau ontving 86 kandidaturen, waarvan 2 die inhoudelijk identiek waren. Eén kandidatuur werd nog voor de datum van het afsluiten van de kandidaatstelling ingetrokken. Het aantal kandidaturen werd hierdoor op 83 gebracht.
2. Eén kandidatuur voldeed niet aan de in de oproep gestelde voorwaarden.
3. De afgewezen kandidatuur werd na het verstrijken van de termijn en niet-aangetekend ingestuurd.
4. Geen enkel bezwaar werd aangetekend tegen het niet in aanmerking nemen van een kandidatuur.
5. De drie leden van het kiesbureau, aangewezen door de Centrale Raad in uitvoering van artikel 2 paragraaf 1 punt 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van het kiesreglement voor de Centrale Raad van Bestuur van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs van 3 juni 1992 zijn : de heer J. D'Hauwe, bestuursdirecteur, mevrouw G. Cooman, eerste adviseur en mevrouw A. Beckers, bestuurssecretaris.
6. Het kiesbureau deed, in uitvoering van artikel 2 paragraaf 2 van het hierboven vermelde besluit, beroep op één personeel voor het waarnemen van zijn secretariaat.

7. Mandaten om een getuige af te vaardigen bij de verrichtingen van het kiesbureau mogen tot 30 september 1992 aan het kiesbureau verzonden worden. Het kiesbureau zal na deze datum een lokaal aanduiden in functie van het aantal ontvangen geldige getuigenmandaten.
8. De lijst van de kiesgerechtigden wordt opgemaakt per lokale raad en wordt ad valvas uitgehangen in elke instelling die onder de betrokken lokale raad ressorteert. Geen enkele kandidaat zal een kiezerslijst krijgen. Het staat hem/haar uiteraard vrij om ze in de 378 lokale raden te gaan overschrijven.
9. Het reeds hierboven vermelde besluit stelt in artikel 15 dat de telling pas een aanvang kan nemen nadat de procedures bepaald in de artikelen 24 en 25 beëindigd zijn. De tellingsdatum is dus afhankelijk van het al dan niet indienen van bezwaren en van de daaruit gebeurlijk voortvloeiende lokale herverkiezing(en). Deze datum kan dus op dit ogenblik nog niet worden bepaald.

Vraag nr. 121
van 28 augustus 1992
van de heer L. STANDAERT

Fusies scholen — Laattijdige beslissingen

Naar ik verneem werden scholen vroeger in geval van fusie daarvan op de hoogte gesteld op 1 mei, dit wil zeggen 4 maanden voor de aanvang van het schooljaar en werden bepaalde scholen dit jaar pas op 17 augustus daarvan op de hoogte gebracht of 14 dagen voor de aanvang van het nieuwe schooljaar.

Graag vernam ik van de Minister zijn motivatie of verklaring voor deze laattijdige en (alweer voor het gemeenschapsonderwijs) nefaste beslissingen, en of 14 dagen voldoende zijn om zelfs maar op rudimentaire wijze een fusie ten uitvoer te brengen en op 1 september met inachtneming van beloofde maar niet zekere kredieturen alle prioriteiten, attributies, lessenroosters enzovoort te regelen.

Antwoord

Overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 30 maart 1982 betreffende de scholengemeenschappen voor secundair onderwijs en houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het secundair onderwijs met volledig leerplan zoals gewijzigd, dient een instelling voor voltijds gewoon secundair onderwijs die niet op de haar toepasbare rationalisatienorm bereikt per 1 februari van een lopend schooljaar, het daaropvolgend schooljaar :

- hetzij over te gaan tot de geleidelijke afbouw, leerjaar na leerjaar, te beginnen met het laagste ;
- hetzij over te gaan tot een fusie met een andere onderwijsinstelling.

Desgevallend kan door de betrokken organiserende instantie, conform de geijkte procedure, ook een afwijking op de rationalisatienormen worden aangevraagd.

Deze procedure behelst de indiening van het verzoek bij de administratie Secundair Onderwijs uiterlijk op 31 maart van het voorgaande schooljaar, waarna het advies van de Vlaamse Onderwijsraad wordt ingewonnen. Op basis hiervan berust de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid bij de Vlaamse Executieve.

Wat het schooljaar 1992-1993 betreft werd door de Vlaamse Executieve in zitting van 8 juli 1992 beslist geen gunstig gevolg te geven aan de aanvraag tot afwijking die door diverse organiserende instanties werd geformuleerd.

De kennisgeving van deze beslissing heeft plaatsgevonden bij dienstbrief aan genoemde organiserende instanties, gedateerd 10 juli 1992.

Vraag nr. 122
van 28 augustus 1992
van de heer L. STANDAERT

Fusies scholen — Pedagogische colleges

Het besluit van de Centrale Raad van de ARGO tot vaststelling van het werkingsreglement van de pedagogische colleges van de lokale schoolraden, zich beroepend op het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 januari 1989, bepaalt in artikel 21 paragraaf 2 dat bij fusie van twee instellingen de twee pedagogische colleges worden samengevoegd en dat er binnen de twee maanden tot verkiezingen van een nieuwe opvolgerslijst wordt overgegaan.

Noch dit besluit, noch omzendbrief ARGO/JW/JD/90-61, geven evenwel enige richtlijn over de nieuwe verdeling van functies binnen het nieuwe pedagogische college. In bijna alle gevallen heeft één school meer leden in het pedagogisch college dan de andere school en kan die bij eenvoudige meerderheid alle functies naar zich toetrekken.

Wat is het standpunt van de Minister ter zake ?

Bovendien kan het ook zijn dat de nieuwe fusie-instelling dan twee gecoöpteerde leden van het pedagogisch college in de lokale schoolraad heeft, terwijl andere instellingen die onder dezelfde lokale raad ressorteren niet vertegenwoordigd zijn.

Wat is het standpunt van de Minister ?

Antwoord

1. Het bijzonder decreet betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs stelt dat wanneer één of meer onderwijsinstellingen of delen daarvan ressorterend onder een schoolraad worden toegevoegd aan onderwijsinstellingen van een andere schoolraad, de laatstgenoemde schoolraad opnieuw wordt samengesteld zodra het aantal leerlingen dat werd toegevoegd meer dan een derde bedraagt van het oorspronkelijk aantal dat onder deze schoolraad ressorteerde (artikel 10 paragraaf 3).

De hersamenstelling van de betrokken schoolraad

impliceert een hersamenstelling van de pedagogische colleges van de onderwijsinstellingen die ressorteren onder die schoolraad, evenals een nieuwe coöperatie uit die opnieuw samengestelde pedagogische colleges.

- 2 Er is geen hersamenstelling van de lokale schoolraad wanneer het aantal leerlingen dat werd toegevoegd minder dan een derde bedraagt van het oorspronkelijke aantal dat onder de schoolraad ressorteerde.

Evenmin is er een hersamenstelling van de lokale schoolraad wanneer de gefusioneerde onderwijsinstellingen ressorteren onder dezelfde schoolraad.

- 3 In de beide onder punt 2 vermelde gevallen worden de pedagogische colleges samengevoegd (Werkingsreglement pedagogische colleges, afgekort WPC, artikel 21 paragraaf 2).

Dat samengevoegd pedagogisch college moet zijn werking zelf in een nieuw reglement regelen. Dat reglement moet worden goedgekeurd met een drievierden meerderheid en dient de wijze van toekenning van functies te bepalen (WCP, artikel 32 paragraaf 1 en paragraaf 2).

Via de vereiste drievierden meerderheid ter goedkeuring van het werkingsreglement beschikt de eventuele numerieke minderheidsgroep binnen het samengevoegd pedagogisch college over een blokkeringsmechanisme om zijn belangen indien nodig veilig te stellen. Immers, het is de opdracht van een pedagogisch college de belangen van de onderwijsinstelling in haar geheel te behartigen, alsook bij de besluitvorming naar consensus te streven.

4. Wanneer de lokale schoolraad niet opnieuw moet worden samengesteld, kan het zijn dat de nieuwe fusie-onderwijsinstelling twee gecoöpteerde leden uit zijn samengevoegd pedagogisch college heeft, terwijl andere instellingen die onder dezelfde lokale schoolraad ressorteren, niet zijn vertegenwoordigd.

Hierbij weze opgemerkt dat elke lokale schoolraad de belangen van alle instellingen die eronder ressorteren, dient te behartigen, ook wanneer sommige instellingen niet vertegenwoordigd zijn in de lokale schoolraad via de coöptatie van één van de leden van de respectieve pedagogische colleges.

Vraag nr. 123
van 28 augustus 1992
van de heer L. STANDAERT

Reaffectaties — Onregelmatigheden

Bij de reaffectaties begin vorig schooljaar zijn nogal wat onregelmatigheden gebeurd die nu voor de benadeelden verstrekken gevolgen blijken te hebben. Een voorbeeld. Leerkracht A en leerkracht B zijn beiden benoemd aan dezelfde school voor hetzelfde ambt. A is woonachtig in regio Y en B is woonachtig in Z. Beiden worden volledig boventallig. De reaffectatiecommissie reaffecteert A, nochtans de eerste in anciënniteit, naar een betrekking in Z, en B, hoewel de jongste en woonachtig in Z, naar een betrekking in Y.

Beiden rijden dus een volledig schooljaar enkele duizenden kilometers meer dan nodig, A van Y naar Z en B van Z naar Y. Niets aan de hand. Protesten helpen niets.

Op het eind van het schooljaar blijkt evenwel dat de betrekking van A vacant is en, daar hij de betrekking uitoefende, bij mutatie voorrang had. B blijft tijdelijk gereffecteerd in zijn niet-vacante betrekking. Pittig detail daarbij is dat A uiteraard een lange arm had als kind van een directeur van juiste kleur en B helemaal niet. Besluit : regio's gelden maar voor gewone leerkrachten.

Heeft de Minister weet van dergelijke toestanden en wat raadt hij de betrokken leerkracht aan nog te beginnen tegen deze onterechte reaffectatie en gemiste mutatie ?

Antwoord

Artikel 36 paragraaf 1 A van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reaffectatie, de wedertewerkstelling en het toekennen van een wachtgeld of wachtgeldtoelage stelt voor het gewoon secundair onderwijs dat de organiserende instantie verplicht is de dienstanciënniteit te gebruiken bij het in dienst roepen van terbeschikking gestelde personeelsleden.

Dit betekent dat de personeelsleden die ter beschikking staan in een school die behoort tot een regio, belast worden met een reaffectatie of een wedertewerkstelling in de scholen van die omschrijving volgens de dienstanciënniteit. Het terbeschikkinggestelde personeelslid met de grootste dienstanciënniteit heeft voorrang in dezelfde regio als die waartoe de school behoort waar betrokkene vast benoemd is.

Verder wordt de aandacht gevestigd op artikel 30 en volgende van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs. Een vacant verklaarde betrekking kan bij mutatie worden toegewezen voorzover de betrekking niet moet worden ingenomen door een terbeschikkinggesteld personeelslid. Wanneer er wel dergelijk personeelsleden ter beschikking zijn voor hetzelfde ambt en betrekking als deze van de vacantverklaring, dan kan alleen aan hen een mutatie worden toegestaan.

Uit de personeelsleden die op een geldige wijze een kandidatuur hebben ingediend kan de lokale raad van de instelling waar de betrekking te begeven is, een kandidaat voor mutatie voordragen. De Centrale Raad van de ARGO legt de mutatie vast. Daarbij is de lokale raad niet verplicht bij de keuze tussen de verschillende ter beschikking gestelde personeelsleden voor het toekennen van een mutatie, het personeelslid voor te dragen dat de betrekking reeds uitoefent bij wijze van tijdelijke reaffectatie.

Het decreet van 27 maart 1991 bevat het principe dat de vrijwillige mutatie enkel en alleen kan met instemming van de lokale raad waar het personeelslid naar muteert.

**Vraag nr. 124
van 3 september 1992
van de heer J. EEMAN**

Belgische leerkrachten in Duitsland — Gegevens

De overheveling van een belangrijk gedeelte van de Belgische soldaten in Duitsland is een vaststaand feit. Daarom vernam ik graag voor de schooljaren 1990-1991 en 1991-1992 :

1. het leerlingenaantal, opgedeeld per leerjaar ;
2. de personeelsbezetting, opgedeeld in onderwijzend, hulpopvoedend en onderhoudspersoneel ;
3. het geplande leerlingencontingent voor het schooljaar 1992-1993 ;
4. de wijze waarop boventallige leerkrachten in België kunnen gereffecteerd, respectievelijk wedertewerkgesteld worden ;
5. welke instantie de boventallige leerkrachten die noch gereffecteerd, noch wedertewerkgesteld worden, te zijnen laste neemt.

Antwoord

Hieronder volgen de gevraagde cijfergegevens.

De mogelijkheid tot reffectatie of wedertewerking van de boventallige leerkrachten uit de instellingen en de PMS-centra van de Vlaamse Gemeenschap in Duitsland is over de netten heen uitgewerkt. De betrokken personeelsleden moeten hun keuze tussen het gemeen-

schapsonderwijs en gesubsidieerd officieel of het gesubsidieerd vrij onderwijs kenbaar maken.

Vóór een eventuele indiensttreding in het gekozen net moeten de betrokkenen het opvoedingsproject van de betrokken inrichtende machten van dit net onderschrijven. De terbeschikkinggestelde personeelsleden dienen ook een keuze te maken voor de toekomstige plaats van waaruit zij wensen te worden gereffecteerd of wedertewerkgesteld.

In de reglementering betreffende reffectatie en wedertewerking zijn de rechten en de plichten van de inrichtende machten en van de personeelsleden in een strikte volgorde vastgesteld. De personeelsleden van Duitsland zullen in dit schema als volgt worden ingeschakeld : voor het gemeenschapsonderwijs in de omschrijving en voor het gesubsidieerd onderwijs in de reffectatiezone.

Dit betekent dat de verplichtingen van de inrichtende machten, zoals ze bepaald zijn in het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerking en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage, titel IV „voorwaarden waaronder de inrichtende machten gehouden zijn de betrekking toe te wijzen bij wijze van geaffectatie en wedertewerking”, ook gelden ten opzichte van deze terbeschikkinggestelde personeelsleden uit Duitsland.

Voor een gedetailleerde uitleg van het geheel der maatregelen kan ik het lid verwijzen naar de omzendbrieven van 8 en 10 juli 1992, kenmerk OND/I/2/NS/NA. De boventallige leerkrachten die noch gereffecteerd, noch wedertewerkgesteld worden vallen ten laste van het departement Onderwijs.

1. Leerlingenaantal 1990-1991 en 1991-1992
 - a) Basisonderwijs (opgedeeld per leerjaar en vestigingsplaats)

	Schooljaar 1990-1991										
	LO — KO						2 1/2-	3 jaar	4 jaar	5 jaar	Leerp
	1ste leerj.	2de leerj.	3de leerj.	4de leerj.	5de leerj.	6de leerj.					
1. BS Aken	12	9	8	8	9	3	2	9	713	/	
— Düren	3	4	4	/	/	1	3	1	2	4	/
— Vogelsang	4	2	2	2	1	/	3	8	2	3	/
— Stolberg	/	/	/	/	/	/	1	6	4	3	/
2. BS Arolsen	20	17	20	23	11	14	10	14	26	27	1
— Essentho	/	/	/	/	/	/	2	5	2	2	/
3. BS Bensberg	19	17	15	21	21	25	8	15	13	18	2
— Dellbrück	/	/	/	/	/	/	2	3	3	/	1
— Westhoven	10	7	11	7	/	/	6	14	10	9	2
4. BS Brakel	14	11	11	6	7	3	10	12	18	14	/

Schooljaar 1990-1991		1ste leerj.	2de leerj.	3de leerj.	4de leerj.	5de leerj.	6de leerj.	2 1/2-3 jaar	3 jaar	4 jaar	5 jaar	Leerplichtigen
LO — KO												
5. BS Lüdenscheid		25	34	18	21	16	17	22	21	35	31	1
— Siegen		3	2	4	1	2	/	1	2	3	4	/
6. BS Mönchen-Gladbach		3	2	1	2	4	2	4	2	4	5	/
7. BS Neheim		8	1	4	6	2	5	3	8	1	1	/
— Werl		20	15	8	2	/	/	7	11	18	13	/
8. BS Ossendorf		12	21	10	12	19	15	5	20	19	20	1
— Weiden		20	22	17	15	17	17	10	14	17	14	1
9. BS Soest		50	45	54	45	46	26	32	61	61	70	/
— Büren		6	3	/	/	/	/	7	4	9	7	/
10. BS Troisdorf		41	42	30	23	29	21	15	30	40	38	1
— Spich		/	/	/	/	/	/	6	10	16	6	/
					LO					KO		

SCHOOLJAAR 1991-1992		1ste leerj.	2de leerj.	3de leerj.	4de leerj.	5de leerj.	6de leerj.	Kleuters
LO — KO								
1. BS Aken		14	10	9	7	7	8	29
— Düren		3	2	1	3	/	/	5
— Vogelsang		2	3	2	1	2	1	11
— Stolberg		/	/	/	/	/	/	13
2. BS Arolsen		26	20	16	17	20	8	58
— Essentho		/	/	/	/	/	/	9
3. BS Bensberg		16	12	14	9	22	21	47
— Dellbrück		/	/	/	/	/	/	11
— Westhoven		8	9	7	10	/	/	34
4. BS Brake l		11	12	10	7	4	7	48
5. BS Lüdenscheid		29	20	30	16	19	14	101
— Siegen		5	1	2	2	/	/	7
6. BS Mönchen-Gladbach		8	3	6	2	8	8	28

Schooljaar 1991-1992 LO — KO	1ste leerj.	2de leerj.	3de leerj.	4de leerj.	5de leerj.	6de leerj.	Kleuters
	7. BS Neheim	/	/	/	/	/	
— Werl	12	14	14	7	/	/	37
8. BS Ossendorf	20	7	14	12	8	15	53
— Weiden	15	21	20	15	13	18	51
9. BS Soest	59	50	40	52	50	38	200
— Büren	6	5	/	/	/	/	25
10. BS Troisdorf	38	26	34	23	19	24	107
— Spich	/	/	/	/	/	/	36

♦ LO ♦ ♦ KO ♦

b) Buitengewoon onderwijs (opgedeeld per type)

Afd. Buo Brake1	1/2/90	1/2/91	1/2/92
Type 1	3	4	
Type 8	2	1	
Totaal	5	5	7

Afd. Buo Soest	1/2/90	1/2/91	1/2/92
Type 1	13	12	11
Type 8	10	12	14
Totaal	23	24	25

Afd. Buo Lüdenscheid	1/2/90	1/2/91	1/2/92
Type 1	7	7	7
Totaal	7	7	7

c) Secundair onderwijs (globale cijfers)

Instelling	Leerlingen-aantal 90-91	Leerlingen-aantal 91-92
KA Bensberg	230	202
KA Soest	125	111
MS Bensberg	137	138
MS Soest	77	90
MS Lüdenscheid	27	28
MS Volksmarsen	31	13
Totaal	627	582

MPIGO Ichendorf	1/2/90	1/2/91	1/2/92
Type 1	26	27	20
Type 2	32	28	32
Type 8	8	8	11
Totaal	66	63	63

2. Personeelsbezetting

Instelling	Schooljaar 1990-1991				Schooljaar 1991-1992			
	Ond. Pers.	Op- voed. hulp. Pers.	MVD. Pers.	Tech. Pers.	On- derw. Pers.	Op- voed. Pers.	MVD. Pers.	Tech. Pers.
BS Aken	14	-			14	-	-	
BS Bensberg	20	-			20	-		
BS Mönchen-Gladbach	7	-			9			
BS Ossendorf	23				26			
BS Troisdorf	33				23			
BS Lüdenscheid	27				26			
BS Neheim	6				7			
BS Soest	36				34			
BS Arolsen	15				14			
BS Brake1	10				10			
KA + MS Bensberg	94	10	3*		85	9	3*	
KA + MS Soest	48	2	4"	-	50	2	4"	-
MS Lüdenscheid	19	1	1"		18	1	1*	
MS Volksmarsen	17	1	-	-	12	1	-	-
MPI Ichendorf	30	5	-	-	29	5	-	-
PMS Bensberg				7	-	-	-	7
PMS Soest				6	-	-	-	6

P.S. (*) : Het betreft het onderhoudspersoneel ten laste van de onderwijsbegroting. Het onderhoudspersoneel in de basisscholen, de MS, KA en de PMS-centra valt ten laste van het departement Landsverdediging (z.g. BAK-personeel).

3. Leerlingen schooljaar 1992-1993
a) Basisonderwijs

Instelling	Leerlingen-aantal LO	Leerlingen-aantal KO
BS Aken	65	55
BS Arolsen (Brakel)	85	66
BS Bensberg	92	69
BS Lüdenscheid	100	81
BS Mönchen-Gladbach	34	32
BS Neheim	42	55
BS Soest	201	135
BS Troisdorf	182	160
Totaal	801	653

b) Buitengewoon onderwijs

BUO Brake1	:	8
BUO Lüdenscheid	:	7
BUO Soest	:	21
MPI Ichendorf	:	43
Totaal	:	79

c) Secundair onderwijs

KA Bensberg	:	186
KA Soest	:	90
MS Bensberg	:	134
MS Soest	:	84
MS Lüdenscheid	:	21
MS Volkmarsen	:	6
Totaal	:	521

Vraag nr. 125
van 4 september 1992
van de heer L. STANDAERT

Fusies middelbare scholen — Spreiding over de netten

Nogal wat KA'S en KTA's van het gemeenschapsonderwijs vallen tegenwoordig onder de rationalisatienormen. Andere netten zijn blijkbaar gespaard van dit verschijnsel en heel wat ouders hebben de indruk dat de vrije schoolkeuze daardoor in het gedrang komt.

1. Kan de Minister mij cijfers bezorgen omtrent het aantal middelbare ASO scholen, per net, dat in de laatste tien jaar onder de rationalisatienorm is beland? Hoeveel ASO scholen werden sedert 1981 gefusioneerd met ISO/BSO scholen (uitgesplitst per net)?

- In hoeveel van deze gevallen hebben de betrokken scholen een afwijking aangevraagd?
- In hoeveel gevallen werd deze afwijking toegestaan en om welke redenen werd die voor de ene school wel toegestaan en voor de andere school niet?
- Vindt de Minister dat er nog sprake kan zijn van een eerlijke concurrentie tussen de netten als in een bepaalde stad of gemeente in het ene net ASO en TSO/BSO netjes gescheiden zijn en in een ander net ASO/TSO en BSO in eenzelfde schoolfusie worden opgenomen?
- Vindt de Minister dat nog van een volwaardige ASO-opleiding sprake kan zijn als voor de algemene vakken de leerlingen van het ASO dezelfde lessen delen met leerlingen uit het TSO?

Antwoord

De onderwijsadministratie houdt geen systematische registratie bij van die onderwijsinstellingen die de gestelde rationalisatienormen in het voltijds secundair onderwijs, zoals vastgelegd bij koninklijk besluit van 30 maart 1982, niet bereiken.

Een instelling die echter de op haar toepasselijke rationalisatienorm niet haalt per 1 februari van een bepaald schooljaar, is genoodzaakt het daaropvolgend schooljaar hetzij geleidelijk af te bouwen, leerjaar na leerjaar, te beginnen met het laagste, hetzij over te gaan tot een fusie met een andere onderwijsinstelling. Een derde mogelijkheid bestaat erin een afwijking te verkrijgen van de Vlaamse Executieve (voorheen de Koning) op bedoelde rationalisatienormen.

Sedert het schooljaar 1981-1982, waarop het lid allusie maakt, en tot en met het schooljaar 1992-1993 werden, opgedeeld per net, de volgende afwijkingen op de rationalisatienormen toegestaan:

- gemeenschapsonderwijs, voorheen rijksonderwijs : **6**
- gesubsidieerd officieel onderwijs : **3**
- Gesubsidieerd vrij onderwijs : **11**

Deze beslissingen werden getroffen na diepgaande afweging van alle pro- en contra-elementen die een indicatie verstrekken van de toekomstige levensvatbaarheid van een onderwijsinstelling, bijvoorbeeld rekening houdend met de mogelijke instroom van leerlingen uit het basisonderwijs in de betrokken regio.

Wat daarentegen de fusies van onderwijsinstellingen behelst, dient vooreerst voor alle duidelijkheid te worden beklemtoond dat een fusie-operatie niet altijd noodgedwongen voortvloeit uit het niet bereiken van de rationalisatienormen. Het is immers evenzeer mogelijk dat twee of meer onderwijsinstellingen fusioneren (hetzij door opsorping van de ene(n) door de andere, hetzij door samenvoeging resulterend in een nieuwe entiteit) om een globaal opleidingsaanbod te verwerven dat én harmonisch gestructureerd is én attractief voor potentiële leerlingen.

Welke ook de reden is die aan de oorsprong ligt van de fusie, in het tijdsvak van de schooljaren 1991-1992

tot en met 1992-1993 werd, verdeeld over de respectieve netten, het volgend aantal fusieverrichtingen van onderwijsinstellingen bestaande uit enkel de onderwijsvorm algemeen secundair onderwijs, met onderwijsinstellingen bestaande uit uitsluitend de onderwijsvormen technisch en/of beroepssecundair onderwijs, doorgevoerd :

— gemeenschapsonderwijs, voorheen rijksonderwijs :	56
— gesubsidieerd officieel onderwijs :	2
— gesubsidieerd vrij onderwijs :	124

De wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving (schoolpactwet) verleent een pedagogische autonomie aan de onderwijsinrichters, wat zich vertaalt in de bevoegdheid eigen lessentabellen en leerplannen op te stellen en pedagogische methodes te ontwikkelen.

De inrichtende machten die voor deze onderwijsversterking evenwel een erkenning, subsidiëring of financiering van de onderwijsoverheid betrachten, moeten aan een reeks wettelijke en reglementaire beschikkingen beantwoorden.

Deze beschikkingen zijn deels van pedagogische aard (minimumlessenrooster, goedgekeurd leerplan . . .), deels van organisatorisch-infrastructurale aard (schooluitrusting, hygiëne en woonbaarheid der lokalen, taalwetgeving, desgevallend minimale schoolbevolking in zoverre een financiering — voor het gemeenschapsonderwijs — of betoelaging — voor de overige netten — wordt nagestreefd . . .).

Het is evident dat de keuzes die een inrichtende macht formuleert op het terrein van het structuraanbod van een onderwijsinstelling, een uitgesproken pedagogische materie vormen en derhalve niet voor overheidsinmenging vatbaar zijn, met dien verstande dat de effectieve benamingen van de vooropgestelde structuuronderdelen in overeenstemming moeten zijn met de reglementair vastgelegde benamingen en dat de nog resterende oprichtingsnormen worden geëerbiedigd.

Het al dan niet combineren van diverse onderwijsvormen in eenzelfde school is bijgevolg volstrekt aanvaardbaar, ook binnen het raam van de aanwending van het pakket uren-leraar waarover elke onderwijsinstelling beschikt. Indien evenwel tot horizontale of verticale samenstelling voor bepaalde vakken of specialiteiten van ASO-leerlingen met TSO-leerlingen wordt beslist, dan moeten een aantal onderrichtingen, weergegeven bij ministeriële omzendbrief S08 van 21 april 1992, worden nageleefd. Deze richtlijnen strekken ertoe onder geen beding de onderwijskwaliteit op één of andere wijze te hypothekeren.

Dat daarentegen bewust geopteerd wordt door de onderwijsautoriteiten om elke scheiding tussen het ASO en het TSO (zelfs uitgebreid met het kunstsecundair onderwijs, KSO) te bannen, is gegrond op de overtuiging dat, niettegenstaande de specificiteit van elk van deze categorieën, het onderwijsniveau absoluut equivalent is. Dit laatste moge trouwens blijken uit de officiële studiesanctionering voor leerlingen en de daaraan verbonden rechten die voor de desbetreffende afgestudeerden analoog zijn.

Vraag nr. 126
van 4 september 1992
van de heer L. BARBE

Zogenaamde lichte-muziekvormen — Beleid

Het jarenlang gemaakte onderscheid tussen de zogenaamde ernstige en lichte muziek wordt hoe langer hoe meer in twijfel getrokken. Lichte muziek als volksmuziek, jazz en popmuziek worden volgens eigen criteria beoordeeld en kunnen ook als kunstmuziek bestempeld worden. Zo zijn er op Radio 3 al ruime tijd programma's met jazz en volksmuziek, en recenter ook de popmuziek.

Een andere ontwikkeling van de laatste jaren, ook in Vlaanderen, is het feit dat er meer en meer muziek wordt gecomponeerd die je niet onder de noemer klassiek, pop of jazz kan vatten, iets wat elke cultuurminnaar zeker ook moet boeien. Het lijkt me logisch dat de overheid in haar cultuur- en onderwijsbeleid met deze ontwikkelingen rekening houdt. Het kan natuurlijk niet de bedoeling zijn om een deel van de huidige middelen die naar de zogenaamde ernstige muziek gaan af te nemen en dat dan te besteden aan bijvoorbeeld jazz. Het lijkt me wel een opdracht voor een actueel cultuur- en onderwijsbeleid om in te spelen op deze evoluties en in de nodige middelen te voorzien zodat ook deze kunstvormen zich kunnen ontwikkelen. Ik denk onder meer aan het aanleren van typische instrumenten uit bijvoorbeeld volksmuziek of jazz in de muziekscholen of het subsidiëren van bepaalde zomercursussen. In verschillende buurlanden zijn hierom al initiatieven door de overheid ontwikkeld.

1. Welk beleid voert de Minister ten aanzien van muziekvormen als jazz, volksmuziek en pop ?
2. Welke bedragen worden hiervoor jaarlijks uitgetrokken ?
3. Aan welke Vlaamse muziekscholen, onderwijsinstellingen en dergelijke kan men jazz, volksmuziek of pop studeren ? Worden hier in de toekomst meer mogelijkheden gepland ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

Antwoord

Het deeltijds kunstonderwijs dat op secundair niveau in de muziekacademies wordt verstrekt, beoogt een kunstzinnige vorming waarbij de algemeen culturele vorming, de vaktechnische scholing en de begeleiding van de artistieke creativiteitsbeleving op een geïntegreerde wijze op elkaar zijn afgestemd.

Uit de voorliggende leerplannen blijkt dat binnen deze context niet alleen de klassieke muziek maar ook de volksmuziek, de jazz en de popmuziek aan bod komen.

Voor vakken zoals instrumentaal ensemble, algemene muziekcultuur, luisterpraktijk en muziekgeschiedenis bepalen de doelstellingen dat de leerlingen in aanraking moeten komen met alle mogelijke vormen en genres, waaronder de volksmuziek, de jazz en de popmu-

ziek, als oriëntering voor een later zelfstandig musiceren of eventuele luisterpraktijk.

Bij de instrumentenvakken komen ook instrumenten aan bod die zeer specifiek op de voornoemde genres zijn afgestemd, zoals slagwerk, saxofoon, gitaar enzovoort, met leerplannen die in belangrijke mate in het speelrepertoire rekening hebben gehouden met een verruimde inbreng van de jazz, de volksmuziek en de popmuziek.

Vraag nr. 134
van 18 september 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Overheveling zeevaartschool — Begeleidende maatregelen

De beslissing om de overheveling van de zeevaartschool te laten ingaan op 1 oktober eerstkomend zal voor heel wat sociale moeilijkheden bij het betrokken personeel zorgen.

1. Kan de Minister deze beslissing met 1 schooljaar uitstellen, zodat er in deze materie een degelijke sociale begeleiding kan worden voorbereid en toegepast ?
2. De transfer van Oostende naar Antwerpen brengt voor de personeelsleden aanzienlijke bij komende verplaatsingskosten met zich mee.

Ik verwijs daaromtrent naar beslissing 152 van de raad van beheer van 20 mei 1992, die aandringt op sociale begeleidende maatregelen bij die transfer. Het is mijns inziens perfect verdedigbaar dat een beslissing tot overhevelen met dergelijke sociale gevolgen de terugbetaling van de vervoerskosten wetigt.

Kan er niet worden gezorgd dat deze verplaatsingskosten worden terugbetaald aan de betrokkenen ?

Antwoord

1. Op 31 juli 1992 nam de Vlaamse Executieve het besluit de onderwijsactiviteiten van de hogere Zeevaartschool te concentreren in de vestiging Antwerpen vanaf 1 oktober 1992.

Er is geen uitstel mogelijk.

Er wordt voor alle betrokken personeelsleden gezocht naar de mogelijke sociale begeleiding.

2. Er is geen mogelijkheid om verplaatsingskosten voor de personeelsleden te vergoeden.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 68
van 18 augustus 1992
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Molen in Affligem (Teralfene) — Opheffing bescherming

Via de pers vernam ik de opheffing van de bescherming van de molen gelegen in Affligem (Teralfene), gekend onder de naam De Vis.

Mag ik van de Minister vernemen waarom de bescherming van deze molen werd opgeheven ?

Antwoord

De bescherming van de molen De Vis in Affligem (Teralfene) werd door mijn voorganger opgeheven. De reden van deze beslissing is mij niet bekend.

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING EN SOCIALE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 26
van 3 september 1992
van de heer J. VALKENIERS

Werkaanbiedingen en beroepsopleidingen — Laag percentage onwillige werklozen

De Vlaamse, Waalse en Brusselse arbeidsbemiddelaars moeten volgens een afgesloten akkoord aan de nationale RVA-diensten melden welke werklozen herhaaldelijk werk- of opleidingsaanbiedingen weigeren.

Voor 1991 bedroeg het aantal in Vlaanderen gemelde gevallen slechts 25 procent en voor 1992 slechts 8 procent van het totale nationale aantal gemelde gevallen, tegenover 48 procent en 56 procent in Wallonië, en 25 procent en 35 procent in Brussel.

Hoe verklaart de Minister dit lage Vlaamse percentage ?

Getuigt dit niet van een zekere laksheid of onwil bij de Vlaamse diensten ?

Antwoord

Vanaf 1 maart 1989 werd de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding — in het verlengde van een reeds feitelijk doorgevoerde taakopdeling vanaf 1 januari 1979 — institutioneel gerealiseerd als autonoom publieke Vlaamse dienst.

Zodoende konden de eigen basisopdrachten, namelijk arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding, beter aan bod komen.

Het aantal plaatsingen (gelukke bemiddelingen) verdubbelde tussen 1984 en 1991 en het VDAB-aandeel op de Vlaamse vacaturemarkt steeg van ca. 15 procent in 1975 tot ongeveer 45 procent in 1990, het hoogste in West-Europa.

Ook het aantal opleidingen in de VDAB nam tussen 1980 en 1991 toe met 358 procent (werknemers en werkzoekenden), dat van werkzoekenden met 212 procent tussen 1982 en 1991.

Daarnaast werden op het einde van de jaren '80 en aan het begin van de jaren '90 diverse nieuwe initiatieven opgestart: de Jobclubs, de Weer-Werkactie, samenwerking met de bedrijfssectoren, (0,18 procent - 0,25 procent), preventief ingrijpen ten aanzien van de langdurige werkloosheid.

De Vlaamse overheid heeft — met succes en in relevant hogere mate dan de andere gewesten — grote budgettaire inspanningen geleverd om deze dynamische en positieve aanpak te realiseren.

Tussen de nationale overheid en de gewesten en gemeenschappen werden op 10 december 1990 en 5 juni 1991 akkoorden afgesloten die een betere wederzijdse beleidsafstemming beoogden voor de herinschakeling van langdurig werklozen. De transmissie van informatie van werkonwilligheid van de gewestinstellingen naar de nationale dienst (de RVA) vormde een onderdeel van deze akkoorden.

Op uitdrukkelijk verzoek van het beheerscomité van de VDAB en onder goedkeuring van de Vlaamse Executieve mocht dit engagement van de gewestelijke dienst de eigen opdrachten, gericht op dienstverlening, niet hypothekeren. Slechts nadat positieve voorstellen ten aanzien van de werkzoekenden op een onwil tot medewerkingsbereidheid blijven stuiten, moet dit aan de RVA worden medegedeeld.

Om werkonwilligheid pertinent vast te stellen, moet veelal op de medewerking van de werkgevers gerekend worden. Het doorverwijzen van „mogelijk niet gemotiveerde werkzoekenden” voor een „werkwilligheidsdienst” is een controle-opdracht die niet gewaardeerd wordt door de werkgevers en die er zou kunnen toe leiden het gestaag gewonnen marktaandeel van de VDAB op de vacaturemarkt snel kwijt te spelen. Dit gegeven heeft mede het standpunt van de Vlaamse overheid bepaald.

Het kan niet ontkend worden dat het aantal doorgegeven werkweigeringen door de VDAB relevant daalde door deze positionering, maar eveneens door een aantal andere, objectief aantoonbare factoren:

- de daling van het aantal ontvangen vacatures ingevolge de conjunctuurdaling vanaf 1990, leidt ipso facto tot minder verwijzingen van werkzoekenden;
- door de uitsluiting van circa 15.000 Vlaamse langdurige werklozen door de RVA ingevolge de toepassing van artikel 143 van de werkloosheidsverzekering in 1991, werden wellicht grote aantallen werkonwilligen reeds van de lijsten der werkzoekenden geschrapt;
- door een intensievere verspreidingspolitiek van vacature-informatie in de media (radio, teletekst, jobkranten, jobservice, ...) kan de VDAB in steeds toenemende mate een beroep doen op spontane sollicitanten, zodat proportioneel minder werklozen moeten worden opgeroepen. (Vele werkgevers geven om deze reden hun vacatures ter bemiddeling aan de VDAB door).

Het VDAB-beheerscomité gaf een andere interpretatie aan de akkoorden van 10 december 1990 en 5 juni 1991 met betrekking tot de transmissie van werkonwilligheidsgegevens dan de beheerscomités van het Waalse en het Brusselse Gewest. Slechts herhaalde afwijzingen van werkaanbod dienden — na de dito verwittigingen — aan de RVA te worden doorgegeven. De RVA werd evenwel van deze interpretatie in kennis gesteld.

Ten slotte moet nog vermeld worden dat de RVA slechts voor ongeveer 40 procent van de doorgegeven werkweigeringen overging tot sanctionering. Dit toont aan hoe moeilijk het is werkonwilligheid onomstotelijk te bewijzen. Bij de sanctioneringsongevallen valt in ieder geval de hogere graad van sanctionering op ten aanzien van werklozen uit het Vlaamse Gewest.

Recent is een nieuw akkoord afgesloten tussen de nationale overheid en de gewesten en gemeenschappen over het begeleidingsplan en de transmissie van (werkonwilligheids)gegevens. De Vlaamse Executieve keurde in september 1992 dit ontwerpakkoord goed. De operationalisering van dit akkoord kan tot nieuwe tendensen leiden in de eerstvolgende maanden en zal in elk geval leiden tot een uniformere toepassing van de gegevensuitwisselingen tussen de gewesten en gemeenschappen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 45
van 19 augustus 1992
van de heer L. STANDAERT

Dagcentra en bezigheidshomes — Achterstand uitbetalingen van departement

Het overgrote deel van de dagcentra en bezigheidshomes moeten regelmatig leningen aangaan en/of kaskredieten opnemen om hun personeel tijdig te kunnen

betalen en al hun andere financiële verplichtingen te kunnen nakomen. Vele van die instellingen hebben nochtans belangrijke bedragen te goed van het departement van de Minister.

Graag vernam ik de sommen die globaal nog uitbetaald moeten worden, respectievelijk aan de dagcentra en de bezigheidshomes voor de jaren 1988, 1989, 1990 en 1991.

Aanvullend, en indien mogelijk, had ik graag dezelfde gegevens opgesplitst per erkende instelling gekregen.

Antwoord

Het is niet mogelijk antwoord te verstrekken op de vraag om per erkende inrichting de nog verschuldigde subsidies te kennen; dit veronderstelt trouwens de volledige afwerking van alle dossiers inzake dagprijsberekening en afrekening.

De dossiers met betrekking tot 1991 werden pas ingediend eind juni 1992. De eerste dagprijzen zullen worden betekend in september 1992.

Voor 1988 zijn er geen opvorderbare schuldvorderingen meer te betalen. Voor 3 inrichtingen moet nog een definitieve dagprijs berekend worden; de administratie wacht de bijkomende gegevens in.

Voor 1989 dient nog voor 22 dossiers de eindafrekening te worden opgemaakt. Dezelfde bewerking wordt ook aangevat voor 111 dossiers van 1990. De vereffening zal vermoedelijk eind september, begin oktober 1992 kunnen worden doorgevoerd.

Daarnaast moet voor 1989 en 1990 respectievelijk nog voor 5 en 29 inrichtingen een definitieve dagprijs berekend worden. Zodra deze inrichtingen de bijkomende gegevens zullen hebben verstrekt, zal de dagprijs kunnen worden vastgesteld.

Wat de financiële implicaties van de nog te berekenen definitieve dagprijzen betreft werd door de Vlaamse Executieve een bedrag van 2.042,4 miljoen frank ingeschreven in het ontwerp van begroting 1993.

Vraag nr. 48 van 1 september 1992 van mevrouw L. MAXIMUS

Dagziekenhuisactiviteiten — Concurrerende commerciële een tra

Een bericht in De Standaard van 15 maart 1992 maakt melding van de opening van een Antwerps Oogheelkundig Centrum aan de Willem Klooslaan 16 op de Antwerpse Linkeroever in aanwezigheid van een lid van de Vlaamse Regering. De door een chirurg beheerde instelling is een uitbreiding van het bestaande Antwerp Ophthalmic Surgical and Diagnostic Centre aan de Van Eycklei.

Uit de door mij gevraagde informatie blijkt dat in dit centrum chirurgische ingrepen worden verricht die volgens de huidige reglementering tot het domein van

de ziekenhuisactiviteiten behoren. Die reglementering biedt aan de patiënt niet alleen een kwalitatieve waarborg wat de zorgverlening betreft maar bovendien de nodige garanties voor de eerbiediging van de conventionele erelonen evenals hun factureringwijze.

De evolutie van de opnames in ziekenhuizen naar dagopnames, die mogelijk is geworden dank zij de technologische ontwikkelingen op het domein van de heelkunde, heeft meermaals het voorwerp uitgemaakt van besprekingen in de ter zake bevoegde commissies. Alle uitgebrachte adviezen bevestigen dat het ziekenhuis als lokalisatie voor dagopname behouden moet blijven.

Het steunen door het beleid van commercieel opgezette vormen van geneeskunde zoals dit oogheelkundig centrum, zou een aanloop kunnen zijn tot de afbouw van een veilige, voor elke Belg toegankelijke, kwalitatief gereguleerde medische praktijkvoering en het begin van een wilde concurrentieslag in de medische sector die kan leiden tot kostenverhoging zoals reeds merkbaar is in de Verenigde Staten en in Nederland.

Graag vernam ik dan ook of de visie van de Vlaamse Executieve ten opzichte van wat tot op heden deel uitmaakte van de dagziekenhuisactiviteit, gewijzigd is.

Antwoord

Ik was inderdaad aanwezig op de officiële opening van het Antwerps Oogheelkundig Centrum. Ik was zeer benieuwd om dit nieuwe hospitalisatieconcept van dichtbij te zien en ben steeds bereid de nieuwste ontwikkelingen in de moderne spitstechnologie te leren kennen.

De voordelen van de daghospitalisatie zijn wellicht voor iedereen duidelijk. Welnu, ik ben van oordeel dat de activiteiten van het dagziekenhuis, van de daghospitalisatie, niet van meet af aan onder een overreglementering mogen worden verstikt.

De optimale veiligheid en kwaliteit dienen prioritair te worden gewaarborgd. Vooral wanneer er ingrepen onder algemene narcose gebeuren is het noodzakelijk dat aan de strengste eisen wordt voldaan.

Dit geldt trouwens evenzeer voor de algemene ziekenhuizen. Het is in het licht van deze beschouwingen dat ik de experimenten situeer die momenteel lopen in een achttal pilootprojecten in ons land.

Binnen deze experimenten zijn er in feite vier types van daghospitalisatie te onderscheiden. Vooreerst is er het geïntegreerd model dat architectonisch ingebed is in een bestaand erkend ziekenhuis of een ziekenhuis-campus. Om redenen van efficiëntie kan hier gebruik gemaakt worden van de medisch-technische voorzieningen van het ziekenhuis.

De organisatorische afspraken dienen dusdanig te zijn dat onder geen beding de afwikkeling van het programma van het dagziekenhuis secundair kan zijn aan de belangen van de andere patiëntengroepen of omgekeerd. De personeelsoptelling is specifiek te onderscheiden van de personeelsoptelling van het ziekenhuis. De organisatie is uitsluitend op de patiënten van het dagziekenhuis gericht.

Er moeten een aantal procedures uitgeschreven en regelmatig geëvalueerd worden, onder meer over het soort van activiteiten in het dagziekenhuis zelf, het type ingrepen en behandelingen, de selectiecriteria voor patiënten en procedures, de activiteiten die de opname in het ziekenhuis noodzakelijkerwijze voorafgaan. Een zeer belangrijk punt is hierbij het ontslag uit het dagziekenhuis en de wijze waarop de continuïteit van de zorg gewaarborgd wordt. Eveneens belangrijk is de kwaliteitsbewaking. Er moet een quality assurance plan opgesteld worden dat minstens slaat op het functioneren van het dagziekenhuis zelf, de zorgen bij complicaties, heropname, . . . en de communicatie met de eerste lijn. Het is dit type van dagziekenhuis dat model kan staan voor de toekomst en dat ook overeenkomt met de voorstellen van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen.

Een tweede soortgelijk type van daghospitaal is het zogenaamde separate model, dat in een afzonderlijk gebouw opgesteld staat maar toch nog fysiek verbonden is met een bestaand ziekenhuis.

Hiertegen kunnen wij mijns inziens geen bezwaar hebben, op voorwaarde dat in geval van complicaties zeer efficiënt een beroep kan worden gedaan op de medische staf en de diensten intensieve zorgen van het aanpalende ziekenhuis.

Verder heeft men het satelliet-model, dat zich op afstand bevindt van een erkend ziekenhuis en er enkel juridisch mee verbonden is. Dit model is in feite vanuit praktisch standpunt niet te onderscheiden van het vierde type, het onafhankelijke model, dat een zelfstandig leven leidt en op generlei wijze verbonden is met een algemeen ziekenhuis. Het gaat hier om piloot-projecten waarvan de evaluatie volop bezig is.

Intussen moet de veiligheid van de patiënt, zoals steeds, vooropgesteld worden en kan alles slechts veilig verlopen als aan alle voorwaarden van steriliteit en medische uitrusting wordt voldaan.

Om onveilige situaties te voorkomen en met de bedoeling een maximaal kwaliteitsniveau te waarborgen, acht ik het dan ook strikt noodzakelijk dat ook in deze sector zo snel mogelijk criteria uitgevaardigd worden. Het is in ieders voordeel dat deze criteria bij wet vastgelegd worden, met name door officiële erkenningsnormen.

Het gaat ook niet op dat er een geneeskunde met twee snelheden zou zijn in dit land, waarbij enkel goeie burgers voordeel zouden kunnen halen uit bepaalde revolutionaire nieuwe technieken, en dit ten gevolge van het achterop hinken van de aanpassingen van de wetgeving inzake de financiering.

Dit kan uiteraard ook niet de bedoeling zijn van de nog uit te vaardigen erkenningsnormen. Daarom heb ik er toen bij mijn nationale collega, de Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Sociale Integratie, op aangedrongen richtlijnen uit te vaardigen voor een juiste financiering die, in tegenstelling met de huidige regeling, een positieve stimulans zouden moeten inhouden voor zowel het ziekenhuis, de geneesheren als de patiënt.

Naar ik vernam heeft de Nationale Raad voor Ziekenhuizen reeds een advies uitgebracht omtrent het ontwerp-besluit tot erkenning en subsidiëring van diensten voor daghospitalisatie op basis van de ervaringen die men opgedaan heeft in de experimentele fase. Het dossier ligt nu voor beslissing bij de nationaal bevoegde Minister.

**Vraag nr. 50
van 2 september 1992
van de heer M. LOGIST**

Oostrem Home voor Gehandicapten in Herent — Onhoudbare werkomstandigheden

Wij zijn in het bezit van verschillende brieven die Oostrem, v.z.w. Home voor Gehandicapten uit Herent op 23 juni 1992 aan de Minister richtte. Ze handelen over de veel te zware en niet langer houdbare arbeidsomstandigheden van de werknemers in dit home.

Gezien de budgettaire beperkingen werd er in 1983 een personeelsstop afgekondigd die nog steeds van kracht is. De vooropgestelde personeelsnormen worden dus maar toegepast wanneer het overheidsbudget dit toelaat. Vooral de jonge en kleinere initiatieven worden door deze maatregel getroffen. Hiervan is Oostrem een voorbeeld. Bijna alle nieuwe voorzieningen moeten het met 75 procent van de personeelsformatie stellen. Dit heeft heel wat nare gevolgen. Zo hanteren heel wat instellingen selectiecriteria in hun opnamebeleid om hun voorzieningen werkbaar te houden. In de sector van de volwassen gehandicapten zien wij dat fysiek gehandicapten, gedragsmoeilijke gehandicapten, zwaar mentaal gehandicapten enzovoort, systematisch in de kou blijven staan.

Centra zoals Oostrem, die ervan uitgaan dat alle werk- onbekwame gehandicapte volwassenen moeten kunnen worden opgevangen, dreigen de dupe te worden van deze politiek. Zowel de beleidsnota van mevrouw Steyaert (6 december 1984) als de richtnota van de heer Lenssens geven aan dat de personeelsstop selectief moet worden opgeheven en dat de personeelsformatie voor bepaalde doelgroepen zelfs moet worden uitgebreid. Deze discussie werd echter nooit daadwerkelijk gevoerd.

Oostrem heeft de volgende klachten :

- personeelstekort : maar een vijfde van de vooropgestelde personeelsformatie wordt opgevuld ;
- de beloofde loonsverhoging (gemiddeld 12 procent voor alle personeelsleden) laat op zich wachten ;
- de Minister antwoordt niet op hun herhaald schrijven.

Graag had ik van de Minister het volgende vernomen.

Kent zij deze gang van zaken en moet er niet dringend een einde komen aan deze belastende en daardoor onhoudbare werkomstandigheden ? Welke maatregelen zal zij nemen ?

Hoe kan de Minister het verantwoorden dat er niet geluisterd wordt naar klachten uit deze sector, waarvan iedereen weet hoe zwaar het daar werken is ?

Antwoord

Ik moet opmerken dat het lid op zijn minst gezegd slecht op de hoogte is van mijn huidige en vroegere betrokkenheid bij de gehandicaptenzorg. Reeds vanuit mijn persoonlijke ervaring van voor ik Gemeenschapsminister werd durf ik te stellen dat ik de sector zeer grondig ken en dat niets in die wereld mij ontgaat.

Wat betreft de instelling Oostrem in Herent is het onjuist te beweren dat slechts 1/5 van de personeelsnorm is opgevuld, terwijl in werkelijkheid 95 procent van de zogenaamde oude norm of 80 procent van de nieuwe norm wordt gehaald. De verdere opvulling naar 100 procent is afhankelijk van de toekenning van nieuwe budgettaire middelen.

Deze personeelsbezetting ligt hoger dan het algemeen gemiddelde.

Een en ander werd door een ambtenaar van mijn diensten mondeling toegelicht aan de directie van de instelling, hierbij duidelijk overeenkomstig mijn bezorgdheid stellende dat aan de instellingen die zwaar gehandicapten opnemen bij voorrang een personeelsuitbreiding zal worden toegekend zodra de middelen hiervoor beschikbaar zijn.

Het lid zal met mij akkoord gaan dat de schaarse middelen zo efficiënt mogelijk moeten worden aangewend. Vandaar dat ik meen dat de tewerkstellingsmogelijkheden onderzocht moeten worden die via alternatieve wegen kunnen worden verwezenlijkt om er maximaal gebruik van te kunnen maken.

Ten slotte wil ik erop wijzen dat onlangs per 1 december 1991 de lonen in de sector gehandicaptenzorg aanzienlijk verhoogd werden. Deze verhoging vormde het sluitstuk van een reeks maatregelen vervat in het akkoord met de vakbonden van mei 1989 waarbij de algemene loon- en arbeidsvoorwaarden beduidend werden verbeterd en thans boven die van het openbaar ambt uitstijgen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 29
van 6 juli 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Impulsgebied Zennevallei — Project landschapspark

De v.z.w. Zennevallei uit St.-Pieters-Leeuw, de v.z.w. Natuurreservaten en een samenwerkingsverband met milieugroepen bestaande uit de streekvereniging Zen-

ne en Zoniën, de Natuurgidsen Zuidwest-Brabant, Milieuoverleg Pajottenland en de Vlaamse Natuurvrienden hebben een ambitieus project ingediend om de waardevolle landschappen in de Zennevallei te bewaren, te revaloriseren en uit te spelen als toeristische troef in het kader van een zogenaamd landschapspark.

De streekcommissie die het zogenaamde implusgebied Zennevallei begeleidt, heeft zich voorstander verklaard van dit ambitieuze project.

Het project moet op lange termijn de tewerkstelling van zowat zestig mensen opleveren.

Kan de Minister mededelen of hij weet heeft van dit project, en hoever dit project op dit ogenblik geëvolueerd is ?

Antwoord

Het project realisatie van een regionaal landschap en het ontwikkelen van een duurzame natuurrecreatie in de Zennevallei werd door de streekmanager bij mijn administratie ingediend op 21 april 1992. Het gunstig advies van de GOM Vlaams-Brabant werd ons toegestuurd op 4 mei 1992.

Dit project stond op de agenda van VESOC-werkgroep van 16 juli 1992, die een advies moest geven over de ingediende dossiers. De werkgroep stelde voor een beslissing over de toeristische projecten uit te stellen en het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) in te schakelen bij het uitwerken van een kader voor deze projecten.

Aan het VCGT werd dan ook gevraagd wat de karakteristieken zijn van de 8 impulsgebieden, welke accenten er op toeristisch gebied kunnen worden gelegd en welke potentialiteiten zinvol ontwikkeld kunnen worden.

De streekcommissies kunnen dit kader aanwenden bij het formuleren van de streekvisies, die ingewacht worden tegen einde september 1992. Zij moeten ook de projecten waarvoor nog geen definitieve beslissing werd genomen, toetsen aan de streekvisie.

Ik zal dan ook over het vermelde project slechts een beslissing kunnen nemen na afloop van deze procedure.

Vraag nr. 36
van 7 augustus 1992
van de heer L. PEETERS

Administratie — Controle en inspectie

Met betrekking tot de onder de bevoegdheid van de Minister ressorterende administratie, diensten en personeelsleden, wil ik de volgende vragen voorleggen in verband met de controle- en inspectiediensten.

1. Welke inspectie-en controletaken ressorteren onder de bevoegdheid van de Minister ?
2. Wat zijn de huidige opdrachten van de diensten bevoegd voor deze taken ?

3. Welke zijn de strategische opties en de prioriteiten van deze diensten en door wie worden die vastgelegd ?
4. Hoe zijn deze diensten gestructureerd ?
5. In hoeveel personeelsleden voorziet het kader en in welke mate is dit effectief opgevuld ?
6. Hoeveel controles voeren deze diensten jaarlijks uit ?
7. Hoeveel overtredingen werden hierbij vastgesteld ?
8. Hoeveel processen-verbaal werden hierbij opgesteld ?
9. Welke gevolgen werden aan deze processen-verbaal gegeven ?
10. In welke mate dragen de controles, de vaststellingen van de overtredingen, de opgestelde processen-verbaal en de voorgestelde maatregelen en sancties bij tot de realisatie van de strategische opties van deze diensten ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 39 van 21 augustus 1992 van de heer F. DEWINTER

Gebouwen voor de Vlaamse Executieve — Kasteel van Steenokkerzeel

Onlangs raakte bekend dat de Vlaamse Executieve een pand heeft aangekocht ter hoogte van de Koningslaan in Brussel. In dit pand zou tegen eind 1994 de residentie van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve gevestigd moeten worden. Voor de aankoop hiervan werd 118 miljoen frank betaald. Voor de restauratie en de renovatie van het pand wordt nog eens 155 miljoen frank uitgetrokken.

Enkele jaren geleden werden door de Vlaamse Executieve heel wat financiële middelen uitgetrokken om het Kasteel van Steenokkerzeel te renoveren. Het was de bedoeling om in dit kasteel op een waardige manier buitenlandse delegaties, ministers en staatshoofden te kunnen ontvangen.

1. Kan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve mij meedelen hoeveel geld aan de renovatie van het Kasteel van Steenokkerzeel werd besteed ?
2. Hoeveel keer werd het Kasteel van Steenokkerzeel reeds als ontvangstruimte voor buitenlandse delegaties gebruikt ? Werd het kasteel ook voor andere bestemmingen gebruikt ?
3. Is het kasteel eigendom van de Vlaamse Gemeenschap ? Welke was de aankoopformule en de prijs ?

4. Welke bestemming zal aan het Kasteel van Steenokkerzeel worden gegeven wanneer de nieuwe residentie aan de Koningslaan in Brussel in 1994 in gebruik zal worden genomen ?

Antwoord

1. Sinds met de renovatiewerkzaamheden een begin werd gemaakt, werden tot op datum van heden volgende bedragen besteed :
 - totaal aan vastleggingskredieten 1991 :
38.190.362 frank ;
 - totaal aan vastleggingskredieten 1992 :
21.707.970 frank ;
 - totaal aan nog vast te leggen kredieten 1992 :
849.000 frank.

De volledige renovatie van het kasteel zal dus 60.747.332 frank gekost hebben, voor wat de bouwkundige werken, de elektronische installatie en de binneninrichting betreft.

2. Van 1989 tot 1992 werden gemiddeld drie buitenlandse delegaties ontvangen per jaar. Het gaat hier om ambtelijke delegaties. Er werden echter geen staatshoofden ontvangen.

Het kasteel wordt ook gebruikt voor vergaderingen, congressen, colloquia, symposia, seminaries, huldigheden, prijsuitreikingen en persconferenties.

Het gebruik van het kasteel wordt toegestaan aan :

- de Voorzitter en de leden van de Vlaamse Executieve ;
- de administratie van de Vlaamse Gemeenschap ;
- de openbare instellingen van de Vlaamse Gemeenschap ;
- de private verenigingen of de bedrijven wiens maatschappelijke zetel is gevestigd in het Vlaamse Gewest of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en die kunnen worden beschouwd als behorend tot de Vlaamse Gemeenschap.

3. De Belgische Staat, via het Comité tot Aankoop, kocht het goed van de gemeente Steenokkerzeel op 27 april 1964 voor het bedrag van 1.200.000 frank. Het goed werd bij koninklijk besluit van 25 september 1990 overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap.
4. Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1991 werd het onroerend goed Kasteel van Ham geaffecteerd in het privaat domein van de Vlaamse Gemeenschap. Het werd tevens bestemd als ontvangst- en conferentiecentrum van de Vlaamse Gemeenschap. In haar vergadering van 15 juli 1992 nam de Vlaamse Executieve de principiële beslissing dat de eventuele concretisering van de vererving en restauratie van het Hotel Errera te Brussel, de verkoop van het Kasteel van Ham in Steenokkerzeel inhoudt.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU
EN HUISVESTING

Vraag nr. 179
van 22 juni 1992
van mevrouw V. DUA

Verbrandingsoven UCB-Sidac in Gent — Gegevens

In het zuiden van Gent zijn er vier verbrandingsinstallaties op korte afstand van elkaar : de Gentse verbrandingsoven, de oven van het Universitair Ziekenhuis en de verbrandingsinstallaties van Monsanto en UCB-Sidac. Deze installaties bevinden zich in de onmiddellijke omgeving van woongebieden.

Voor wat de verbrandingsinstallatie van UCB-Sidac betreft, had ik graag het volgende van de Minister vernomen.

1. Hoe groot is de hoeveelheid afval geproduceerd door UCB-Sidac en hoe is dit afval samengesteld ?
2. Hoeveel wordt gerecupereerd ? Hoeveel wordt verbrand in de eigen verbrandingsinstallatie ? Hoeveel wordt verwijderd ?
3. Ingeval afval wordt verwijderd, wat is dan de bestemming ?
4. Wat is de capaciteit van de verbrandingsinstallatie en hoeveel afval wordt dagelijks verbrand ? Hoe is het afval dat door deze oven wordt verwerkt, samengesteld ?
5. Werden er reeds emissiemetingen verricht en wanneer ?
6. Welke emissieparameters werden daarbij onderzocht en voor welke componenten werd een overschrijding van de toegelaten of algemeen aanvaarde normen vastgesteld ?

Antwoord

- 1, 2 en 3 In toepassing van artikel 7 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, moeten zij die afvalstoffen voortbrengen, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd, hiervan melding doen aan de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij van het Vlaamse Gewest).

In toepassing van artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 augustus 1982 houdende inrichting en werking van een databank bij de OVAM, dienen de gegevens op een zodanige wijze te worden gebruikt en verwerkt dat ze geen identificatie van ondernemingen, personen door derden toelaten.

Dit betekent in casu dat gepersonaliseerde gegevens over het bedrijf UCB Transpac uit Gent niet kunnen worden medegedeeld,

meer bepaald wat de hoeveelheid, aard, samenstelling en bestemming van hun voortgebrachte afvalstoffen betreft.

Het bedrijf bezit een kopie van het ingestuurde meldingsdossier, die zij op hun verantwoordelijkheid openbaar kunnen maken of ter inzage kunnen leggen voor derden.

Volgende informatie kan de dienst Melding verstrekken :

- Het bedrijf stuurde op 7 februari 1992 een meldingsdossier op naar de OVAM — bestuur Beleidsbeheersing — dienst Melding.
 - Het meldingsdossier omvat 35 afvalstromen. Deze afvalstromen worden via vergunde verwijderingsinrichtingen verwerkt (inclusief recuperatie) of vernietigd.
 - Het meldingsdossier bevat geen informatie betreffende het verbranden van afvalstoffen in een tot het bedrijf behorende verbrandingsinstallatie. Uit het meldingsdossier blijkt wel dat steenkool wordt verbrand in een roosterketel.
- 4, 5 en 6. Het bedrijf UCB Transpac (Sidac) in Gent heeft nooit een verbrandingsinstallatie voor afvalstoffen gebouwd.

Vraag nr. 208
van 14 juli 1992
van de heer J. ULBURGHS

Vilbeluik Smets-Usé in Sint-Truiden — Vervuiling Cicindriabeek

De kwalijke geur van de Cicindriabeek in Sint-Truiden wordt vooral veroorzaakt door het vilbeluik Smets-Usé dat er zijn slachtafval stort.

Door het warme weer neemt de geuroverlast ondraaglijke proporties aan. Buurtbewoners vrezen voor de gezondheid van hun kinderen. Deze hebben herhaaldelijk de milieudienst, politie, burgemeester en gezondheidsdienst verwittigd, tot nog toe zonder resultaat.

Niemand blijkt in staat om iets aan de situatie te veranderen. Nadat de Limburgse bestendige deputatie vorig jaar de vergunning introk is het vilbeluik Smets-Usé in beroep gegaan bij de administratie van de Vlaamse milieuminister, waar het dossier nog zou liggen.

In de begroting van 1993 wordt de bouw van een collector aan het vilbeluik gepland, in samenwerking met het stadsbestuur en Aquafin. Deze wordt aangesloten op de collector van Staaien.

1. Hoever staat het met het onderzoek rond het dossier Smets-Usé ?
2. Wanneer zou men met bouw van de collector kunnen beginnen ?
3. Welke voorlopige oplossing kan er worden gevonden om de buurtbewoners te ontlasten van de ondraaglijke geur ?

Antwoord

1. Het onderzoek rond het dossier Smets-Usé betreft twee grote milieuproblemen : de stankhinder en het afvalwaterprobleem. Beide zijn nauw met elkaar verbonden door de aard van de te behandelen producten.

Ter bestrijding van het geurprobleem dat ontstaat door de rechtstreekse behandelingen in het bedrijf, zijn biofilters aangebracht die de verontreinigde lucht in de opslag- en werkruimtes van het bedrijf afzuigen en behandelen.

De twee biofilters die reeds in gebruik zijn genomen, de eerste sedert verschillende jaren en de tweede sedert drie maanden, beantwoorden aan de verwachtingen, maar zijn nog onvoldoende om alle afvallucht te behandelen. Een derde en grote biofilter (capaciteit 120.000 m³ afvallucht per uur) is in aanbouw. De ingebruikname zal einde dit jaar gebeuren.

Het afvalwater van Smets-Usé wordt gedeeltelijk behandeld in de waterzuiveringsinstallatie van het bedrijf zelf. De installatie is echter te klein om alle afvalwater te zuiveren. Het stankprobleem verbonden aan het onbehandelde afvalwater, moet worden opgelost door de bouw van een nieuwe afvalwaterzuiveringsinstallatie aangepast aan het te behandelen afvalwater of door gebruik te maken van andere technieken die verhinderen dat nog zoveel afvalwater ontstaat. Onderzoek daaromtrent wordt verricht.

Vóór 1 november 1992 moet het bedrijf melden op welke wijze zij het afvalwaterprobleem fundamenteel zal oplossen en binnen welk tijdsbestek dit zal worden gerealiseerd.

2. De bouw van de bedoelde collector Cicindria (project 7165/07.R 93) is gepland voor einde 1993. Het project wordt momenteel in technisch plan opgesteld door de NV Aquafin. De bedoeling zou zijn Smets-Usé de mogelijkheid te geven aan te sluiten op deze collector die dan verder via de collector Molenbeek aansluit op het zuiveringsstation.

Het project omvat een prioritaire riolering langs de Naamssteenweg te Sint-Truiden (Bevingen), die onder andere het lozingspunt van het vilbeluik zal opnemen. Deze prioritaire riolering kan dan langs rijksweg N 3 (omleiding Brussel-Luik) verbonden worden met de collector Molenbeek die als project vervat zit in het investeringsprogramma 1993. Een verbinding met de bestaande collector Melsterbeek werd verworpen om te vermijden dat het afvalwater van Smets-Usé het stadscentrum van Sint-Truiden zou doorkruisen. Het investeringsprogramma 1994 vermeldt de opname van de huishoudelijke lozingspunten door riolering langs de Naamssteenweg. De bouw van de collector Molenbeek zal in 1993 aanvangen en de riolering langs de Naamssteenweg in 1994-1995. In verband met de eigenlijke datum van aanleg van de collector verwijzen wij naar het uitvoeringsprogramma van de NV Aquafin.

3. Een voorlopige oplossing zou kunnen liggen in een periodieke slibverwijdering in de Cicindriabeek (provinciale bevoegdheid).

Bij ministerieel besluit van 14 september 1992 werden bijkomende voorwaarden opgelegd aan het bedrijf om de aangevoerde afval in betere omstandigheden te bewaren en sneller te behandelen.

Vraag nr. 212
van 31 juli 1992
van de heer H. BROUNS

Remo-stortplaats in Houthalen-Helchteren — Herkomst van het afval

Omdat volgens bepaalde bronnen de controle op de registratie van het storten van afval op de Remo-stortplaats te Houthalen-Helchteren te wensen zou overlaten én om de herkomst van het afval op het Remo-stort te kunnen achterhalen in het kader van een studie over het afvalprobleem in Limburg, stel ik de volgende vraag aan de Minister.

Welke soorten afval werden er in 1990 en 1991 gestort op het Remo-stort te Houthalen-Helchteren en door wie werd dit afval aangebracht ?

Antwoord

De NV Remo beschikt over een vergunning voor de uitbetaling van een klasse I- en een klasse II- stortplaats in Houthalen-Helchteren. Zowel voor de klasse I- als voor de klasse II-stortplaats wordt elke geleverde vracht ter plaatse geregistreerd in een stortregister met opgave van volgende gegevens : volgnummer, datum en uur van de aanvoer van de afvalstof, nummer van het aangifteformulier, de aard van de afvalstof, de voortbrenger en de vervoerder van de afvalstof, het gewicht van de afvalstof, het nummer van de weegbon en het nummer van het stortvak.

Op basis van de volgnummers in het stortregister kan worden bepaald dat er in 1990 op de klasse I-stortplaats 10.828 vrachten afvalstoffen zijn aangevoerd ; op de klasse II-stortplaats zijn 40.829 vrachten aangevoerd in 1990. In het stortregister van 1991 zijn voor de klasse I-stortplaats 12.569 vrachten geregistreerd ; voor de klasse II-stortplaats zijn er in 1991 44.672 vrachten opgetekend.

De toegelaten afvalstoffen op de klasse I-stortplaats zijn vermeld in de vergunning. Op de klasse I-stortplaats worden verscheidene soorten afvalstoffen gestort zoals onder meer filterkoeken, waterzuiveringsslib, assen, vervuilde grond en puin, verontreinigde verpakkingsmaterialen, shredderafval, verfslib en diverse productieafvalstoffen. De afvalstoffen op de klasse I-stortplaats worden grotendeels aangebracht door industriële bedrijven en afvalophalers, in mindere mate door openbare besturen en instellingen van openbaar nut.

De aard van de afvalstoffen die op de klasse II-stortplaats Remo zijn toegelaten zijn vermeld in de vergunning. Op de klasse II-stortplaats wordt onder meer gestort : afvalstoffen gelijkgesteld met huishoudelijke afvalstoffen (bijvoorbeeld grof vuil), industriële afvalstoffen die wegens aard en samenstelling vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen (de zogenaamde

ambachtelijke afvalstoffen), bodemassen van de huisvuilverbrandingsoven, de niet-composteerbare fractie van het huisvuil van de regio Intercompst, afvalstoffen afkomstig van de voedselbereiding en de voedselverdeling, plantaardige afvalstoffen, biologisch afbreekbare afvalstoffen, puin en afbraakmaterialen. Gewoon huisvuil is op de klasse II-stortplaats Remo niet toegelaten. De afvalstoffen worden aangebracht door vervoerbedrijven, industriële bedrijven, gemeentebesturen, intercommunales, instellingen van openbaar nut en particulieren.

Gelet op de omvang van de stortregisters is het gedetailleerd opsommen van alle gestorte afvalstoffen en alle afvalstoffenproducenten en vervoerders niet mogelijk in het kader van deze parlementaire vraag.

**Vraag nr. 213
van 31 juli 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

NV Animalia in Denderleeuw — Reukhinder

Op 11 januari 1991 stelde ik de voorganger van de Minister, de heer Theo Kelchtermans, een schriftelijke parlementaire vraag, waarop ik tot op heden nog geen antwoord ontving, betreffende de reukhinder van het bedrijf Animalia uit Denderleeuw.

De reukhinder die de NV Animalia in Denderleeuw verspreidt, teistert vooral de Affligemse deelgemeente Teralfene. Deze hinderlijke geuren, soms een stank van jewelste, die men vroeger slechts af en toe waarnam, manifesteren zich de laatste tijd met een grotere regelmaat.

De bevolking van Teralfene stelt zich dan ook vragen over de toelaatbaarheid van deze geur en de gevolgen voor de volksgezondheid en de woon- en leefkwaliteit voor de omwonenden.

Het bedrijf Animalia loost af en toe, met een bepaalde regelmaat, afval in de Dender, met als gevolg een ondraaglijke reukhinder.

Is de Minister op de hoogte van deze problematiek ?

Welke dringende maatregelen zal de Minister nemen om dit milieuverloederende bedrijf tot de orde te roepen ?

Welke maatregelen kunnen er worden genomen om de reukhinder te stoppen ?

Antwoord

1. Het probleem van de geurhinder afkomstig van het bedrijf Animalia is mij genoegzaam bekend gelet op de herhaalde klachten.

Wanneer de waterkwaliteit heel slecht is, kan het voorkomen dat oppervlaktewateren een onaangename geur verspreiden. Deze stankhinder treedt op wanneer de zelfreinigende eigenschappen van een waterloop in verregaande mate ontoereikend zijn om de erin geloosde vuilvrachten te verwerken. De microbiële afbraak van de organische stoffen in het

water leidt dan tot uitputting van de opgeloste zuurstof. Door gebrek aan zuurstof zal de afbraak dan enkel — zij het zeer vertraagd — verdergaan onder de vorm van gistingprocessen. Deze gisting gaat gepaard met gasvorming (ammoniak, methaan, H₂S enzovoort). Zwavelhoudende bestanddelen geven aanleiding tot onaangename geuren.

Ook het Denderwater kan tijdelijk een kwalijke reuk verspreiden.

De vuilvrachten geloosd door het bedrijf, zoals die door de VMM gemeten werden in 1991, worden gegeven in bijlage. Uit deze cijfers blijkt dat de afvalwaterlozing van Animalia een enorme zuurstofvraag veroorzaakt in de Dender (meer dan 4,7 ton biochemische zuurstofvraag per dag).

In de veronderstelling dat het Denderwater stroomopwaarts Animalia een uitstekende zuurstofhuishouding zou hebben (wat niet het geval is), zou de rivier bij benadering voortdurend een debiet moeten hebben van meer dan 10 m³/s om een dergelijke vuilvracht via natuurlijke zelfreiniging te verwerken. Aangezien de Dender als typische regenrivier vaak heel lage debieten kent, kan de afvalwaterlozing van Animalia aanleiding geven tot zuurstofloosheid (zoals bijvoorbeeld in augustus 1991) en bijhorende geurhinder.

Bij verschillende controles door de toenmalige Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en door het bestuur Milieu-inspectie werden overschrijdingen vastgesteld van de normen van de lozingsvergunning. Daarbij is telkens een proces-verbaal van overtreding opgesteld (tweemaal in 1987, eenmaal in 1988 en 1989, tweemaal in 1990 en tweemaal in 1991). De afvallozingen waarvan sprake in de vraag, zijn van accidentele aard.

2. Momenteel is de ruwbouw van de waterzuiveringsinstallatie van Animalia voltooid. Het elektromechanisch gedeelte is in uitvoering. De installatie zou dit jaar nog in werking worden gesteld. Van zodra de installatie in werking is, zal de verontreiniging via het afvalwater tot een minimum worden beperkt. Ook zullen accidentele afvallozingen uitgesloten zijn.
3. Bij besluit van de bestendige deputatie van 11 februari 1988 is aan het bedrijf Animalia een saneringsplan opgelegd. Daartoe heeft het bedrijf een geurstudie laten uitvoeren door een erkend laboratorium van de Rijksuniversiteit Gent. De studie was klaar op 21 mei 1991. Door het bedrijf werd een saneringsplan ingediend, evenwel niet binnen de gestelde termijn. Dit saneringsplan werd nog niet goedgekeurd, onder meer omdat het niet onderscreven werd door uitvoeringstermijnen. Van dit saneringsplan zijn nog niet alle voorgestelde saneringsmaatregelen uitgevoerd.

Aan mijn administratie heb ik bovendien de opdracht gegeven de huidige exploitatie grondig te evalueren op alle milieu-aspecten en mij een voorstel van bijkomende maatregelen, die ten aanzien van de NV Animalia kunnen worden genomen, voor te leggen.

OVERZICHT ANALYSERESULTATEN 1991

Naam bedrijf	Aard afvalw. Lozingspunt	Datum monstername Debiet per dag m ³	BOD mg/l COD mg/l	Tot. P mg/l Tot. N mg/l	Zweev. st. mg/l	Ag mg/l As mg/l	Cd mg/l Cr mg/l	Cu mg/l Hg mg/l	Pb mg/l Ni mg/l Zn mg/l
ANIMALIA PRODUCTEN NV Fabrieksstraat 2 9740 Denderleeuw Puntbenaming : monsternametoestel v/h bedrijf	Industrieel Oppervlaktewater	02.04.1991 1.514 m ³	497 7.545	45,000 884,260	549	0,000 0,000	0,000 0,380	0,170 0,000	0,000 0,320 0,400
ANIMALIA PRODUCTEN NV Fabrieksstraat 2 9740 Denderleeuw Puntbenaming : monsternametoestel v/h bedrijf	Industrieel Oppervlaktewater	03.04.1991 2.700 m ³	366 5.624	29,000 812,790	346	0,000 0,000	0,000 0,000	0,080 0,000	0,000 0,000 0,490
ANIMALIA PRODUCTEN NV Fabrieksstraat 2 9740 Denderleeuw Puntbenaming : monsternametoestel v/h bedrijf	Industrieel Oppervlaktewater	04.04.1991 2.437 m ³	5.114 6.856	34,000 914,160	320	0,000 0,000	0,000 0,000	0,100 0,000	0,000 0,000 0,370
VRACHTEN									
Gemid. debiet m ³ /dad		2.217							
Gemid. vracht kg/dad	BOD 4.734		Tot P 76,429	Tot N 1.920,370	Zweev. st. 848				
Gemid. vracht g/dad	Ag 0,000	As 0,000	Cd 0,000	Cr 191,773	Cu 239,027	Hg 0,000	Pb 0,000	Ni 161,493	Zn 943,430

**Vraag nr. 216
van 3 augustus 1992
van de heer J. DE ROO**

Huisvuilverbrandingsinstallatie in Eeklo — Emissie

Inzake de emissie van de huisvuilverbrandingsinstallatie in Eeklo (Balgerhoeke) vraag ik aan de Minister het volgende.

1. Welke zijn momenteel de bovengrenzen van de toegestane emissie voor de volgende stoffen op basis van de huidige exploitatievergunning :
 - stof in mg/nm^3 (welke overschrijdingen zijn mogelijk per periode) ;
 - CO_2 in mg/nm^3 ;
 - SO_2 in mg/nm^3 ;
 - HF in mg/nm^3 ;
 - HCL in mg/nm^3 ;
 - zware metalen : cadmium, koper, lood, kwik, cyanideverbindingen ;
 - dibenzofuranen en dioxines ?
2. In welke mate worden die normen momenteel gerespecteerd en voor welke stoffen ? Wie meet de bovenvermelde stoffen, via welke methode en met welke frequentie ?
3. Welke normen worden tegen 1 december 1995 verstrengd ? Hoe en voor welke stoffen ?
4. Welke aanpassingswerken worden doorgevoerd (tegen welke datum en voor welk bedrag) om die strengere normen te kunnen halen ?
5. Welke sancties zijn bepaald indien die strengere normen niet worden nageleefd ?
6. Hoe lang mag de aangepaste verbrandingsinstallatie nog actief blijven ?
7. Welke zijn de stortplaatsen voor afval van deze verbrandingsinstallatie en hoelang worden die stortplaatsen nog gebruikt ?

Antwoord

1. In het besluit van 29 april 1983 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende verlenging van een exploitatievergunning aan de SV Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Meetjesland (IVM) in Eeklo in het kader van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 voor een termijn van 10 jaar voor een verbrandingsinstallatie voor huishoudelijke afvalstoffen en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen, zijn de volgende emissiegrenswaarden opgelegd :
 - a. 100 mg stof/ Nm^3 bij 11 volume-procent zuurstof ;
 - b. 1.000 mg Co/ Nm^3 bij 11 volume-procent zuurstof ;
 - c. SO_2 : geen emissiegrenswaarde opgelegd ;
 - d. 5 mg HF/ Nm^3 bij 11 volume-procent zuurstof ;
 - e. 100 mg HCl/ Nm^3 bij 11 volume-procent zuurstof.

Steeds volgens hetzelfde vergunningsbesluit betreffen voormelde emissiegrenswaarden twaalfuurgemiddelden op basis van metingen om het uur.

Voor zware metalen zijn geen normen opgelegd. Door de beperking van de stofemissie wordt de emissie van zware metalen immers onrechtstreeks beperkt. Vluchtige zware metalen zoals Hg of afvalstoffen verontreinigd met kwik, kunnen niet in de verbrandingsinstallatie worden toegelaten.

Voor dibenzofuranen en dioxines zijn evenmin emissienormen opgelegd. De vorming van bedoelde stoffen wordt tegengegaan door de opgelegde voorwaarden inzake de naverbranding (minstens 1 seconde bij ten minste 800 °C en een zuurstofgehalte van ten minste 6 volume-procent).

2. a. Volgens de meest recente rookgasmetingen overschrijft enkel het HCl-gehalte de gestelde norm (708 mg/Nm^3 ten opzichte van de norm 100 mg/Nm^3).
- b. De metingen werden uitgevoerd door het erkende labo, NV Hydro-Chem uit Erpe-Mere.
- c. Alle bemonsteringen en analyses werden uitgevoerd volgens de Belgische normen, voor zover bestaande, of volgens relevante buitenlandse normen :
 - stof : wordt bepaald overeenkomstig de Belgische norm NBN X44-002 ;
 - CO : wordt gemeten met een continu registrerende CO_2 -analysator van het type Infra-lyt. Het CO -gehalte wordt bepaald met de infrarood-absorptie methode ;
 - SO_2 : wordt bepaald overeenkomstig de Belgische norm NBN T95-201 ;
 - HF : wordt bepaald overeenkomstig de Belgische norm NBN T95-501 ;
 - HCl : wordt bepaald op basis van de Duitse norm VDI 3480 ;
- d. In de exploitatie-vergunning werd opgelegd dat de metingen tweemaal per jaar moeten worden uitgevoerd.

3. Zoals vermeld in titel II van het VLAREM die op 7 januari 1992 door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd en op 31 juli 1992 werd gewijzigd, worden voor dergelijke verbrandingsinstallaties meer strengere emissiegrenswaarden gepland. Met name worden met ingang van 1 december 1996 voor bestaande installaties met een nominale capaciteit van ten minste 6 ton afval per uur de volgende grenswaarden gehanteerd in functie van de nominale capaciteit van de verbrandingsinstallatie :

Verontreinigde stof	minder dan 1 ton/uur	van 1 ton/uur tot 9 ton/uur	van 9 ton/uur tot 30 ton/uur	van 30 ton/uur en meer
stofdeeltjes totaal	100	100	30	10
Zware metalen :				
— Pb + Cr + Cu + Hn	—	5		5
— Cd + As	—	1	1	1
— Hg	—) 0,2) 0,2) 0,2
Zoutzuur (HCl)	250	100	50	10
Waterstoffluoride	—	4	2	1
Zwaveldioxyde (SO ²)	—	500	500	50
Stikstofdioxyde (HO ²)	—	—	—	— als daggemiddelde : 200 — als halfgemiddelde : 400
CO	100	100	100	50

Voor bestaande installaties met een nominale capaciteit van minder dan 6 ton afval per uur, worden met ingang van 1 december 1995 strengere eisen opgelegd voor CO waarvan de emissiegrenswaarde op 100 mg/Nm³ is vastgesteld. Uiterlijk op 1 december 2000 dienen de reeds eerder geciteerde emissiegrenswaarden te worden nageleefd, geldend voor installaties met een capaciteit van ten minste 6 ton afval per uur.

4. De raad van beheer van de intercommunale IVM Eeklo heeft op 13 oktober 1991 de principebeslissing genomen om over te gaan tot het bouwen van een rookgasreinigingsinstallatie. Hiertoe werd aan een extern bureau de opdracht gegeven een studie uit te voeren omtrent de aard van de aanpassingswerken en de kosten. Op 15 augustus 1992 was het rapport van dit studie bureau nog niet beëindigd.
5. De mogelijke sancties bij niet naleving van de opgelegde exploitatievoorwaarden zijn bepaald in titel 1 van het VLAREM alsmede in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.
6. Deze vraag is nog niet aan de orde vermits ze het voorwerp uitmaakt van een nieuwe vergunningsaanvraag en de exploitatie van de huidige installatie nog vergund is tot 29 april 1993.

Aan de SV Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Meetjesland (IVM) werd op 29 april 1983 een vergunning verleend voor het uitbaten van een verbrandingsinstallatie voor huishoudelijke en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen. Deze vergunning werd verleend in het kader van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen voor een periode van 10 jaar. Het Masterplan Verbranding met energierecuperatie, ter voorbereiding van het Afvalstoffenplan 1991-1995, plant de sluiting van de verbrandingsinstallatie in 2006, mits de nodige investeringen worden gedaan om aan de

EG-richtlijnen inzake rookgasemissies te voldoen. Voor verdere uitbating na 29 april 1993 moet een nieuwe vergunning verkregen worden.

7. De afvalstoffen, die momenteel door de intercommunale IVM Eeklo worden geproduceerd zijn de volgende :
 - a. Ovenas : wordt gestort op de klasse II-stortplaats van de Intercommunale voor het Land van Aalst (IVLA) in Vlierzele (vergund tot 22 december 1993).
 - b. Vliegias : wordt op dit ogenblik verwijderd naar de B & P in Roeselare voor solidificatie en immobilisatie. De afvalstoffen die hieruit ontstaan worden gestort op de stortplaats INAFZO in Zonnebeke. De B & P is vergund tot 4 januari 1995. De stortplaats is vergund tot 19 mei 1998.
 - c. Schroot : gaat naar de schrootopslagplaats van de NV Van Heyghen in Gent (vergund tot 6 december 2000).

**Vraag nr. 222
van 7 augustus 1992
van de heer L. PEETERS**

Administratie — Controle en inspectie

Met betrekking tot de onder de bevoegdheid van de Minister ressorterende administratie, diensten en personeelsleden, wil ik de volgende vragen voorleggen in verband met de controle- en inspectiediensten.

1. Welke inspectie-en controletaken ressorteren onder de bevoegdheid van de Minister ?
2. Wat zijn de huidige opdrachten van de diensten bevoegd voor deze taken ?
3. Welke zijn de strategische opties en de prioriteiten

van deze diensten en door wie worden die vastgelegd ?

4. Hoe zijn deze diensten gestructureerd ?
5. In hoeveel personeelsleden voorziet het kader en in welke mate is dit effectief opgevuld ?
6. Hoeveel controles voeren deze diensten jaarlijks uit ?
7. Hoeveel overtredingen werden hierbij vastgesteld ?
8. Hoeveel processen-verbaal werden hierbij opgesteld ?
9. Welke gevolgen werden aan deze processen-verbaal gegeven ?
10. In welke mate dragen de controles, de vaststellingen van de overtredingen, de opgestelde processen-verbaal en de voorgestelde maatregelen en sancties bij tot de realisatie van de strategische opties van deze diensten ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens werden die rechtstreeks aan het lid toegestuurd.

Vraag nr. 225 van 21 augustus 1992 van de heer J. GEYSELS

Lozingsvergunningen bedrijven — Controle op naleving

Kan de Gemeenschapsminister, in opvolging van de vraag nummer 313 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, nr. 1 van 23 oktober 1989, blz. 13, 14) betreffende de controle op bedrijven inzake de naleving van de lozingsvergunningen, volgende informatie verschaffen voor de jaren '90 en '91 :

1. het totaal aantal bedrijven, per arrondissement, per jaar, waarvoor een overtreding werd vastgesteld ;
2. op welke manier het departement opvolging heeft gegeven aan deze overtredingen ;
3. hoeveel en welke P-bedrijven hierbij betrokken waren, per arrondissement, per jaar ?

Antwoord

- 1 en 3. De gevraagde statistische gegevens zijn niet beschikbaar.
2. Bij het vaststellen van een overtreding wordt een proces-verbaal van overtreding opgesteld en doorgegeven aan de procureur des konings. Bijkomend kunnen dwangmaatregelen worden opgelegd.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 198 van 5 juni 1992 van de heer J. DE ROO

N 368 in Knesselare — Aanleg fietspad

Graag had ik van de Gemeenschapsminister het volgende vernomen.

1. Voor het gedeelte in de provincie Oost-Vlaanderen dateert de voorstudie van 21 mei 1986. Wanneer kan de aanbesteding plaatsvinden ?
2. Zijn de onderhandelingen tot onteigening gestart in augustus 1989 ? Zo ja, zijn er moeilijkheden ? Wanneer kunnen deze afgerond worden ?
3. Hoeveel bedraagt de kostenraming van de werken ?
4. Wanneer zal men de werken kunnen beginnen ? En voor wanneer is het einde gepland ?

Antwoord

1. De aanbesteding ging door op 13 december 1990.
2. De onteigeningen zijn nu beëindigd (augustus 1992).
3. De goedgekeurde inschrijving bedraagt 10.660.884 frank.
4. De werken zijn gestart in augustus 1992 en het einde is gepland in december 1992.

Vraag nr. 202 van 9 juni 1992 van de heer J. DE BREMAEKER

Antwerpen — Faciliteiten voor binnenvaart

Vanuit diverse hoeken in de Antwerpse regio wordt gevraagd naar faciliteiten voor de binnenvaart.

Nu de Vlaamse Executieve het gebruik van het binnenschip als alternatief voor het vervoer over de weg wil stimuleren en de Minister in zijn beleidsverklaring hiervan een essentieel item maakt, zou aan de verzuchtingen van het schippersmilieu moeten worden tegemoetgekomen. Ik bedoel dat mogelijkheden zouden moeten worden geboden voor het deponeren van klein afval, voor de bevoorrading, voor het kwijtraken van vervuilde producten zoals oliën, water uit het ruim en dat voldoende afmeergelegenheid zou aanwezig zijn op plaatsen niet te ver verwijderd van de centra.

1. Wat heeft de Minister in dat verband gepland voor de uitbouw van faciliteiten voor de schipperij, voor de bouw van het wachtdok voor lichters en voor de oprichting van een centrum voor de schipperij ?
2. Zal de sector ondersteund worden om de buitenlandse en Oosteuropese concurrentie het hoofd te bieden ?

Antwoord

1. Het stimuleren van de binnenvaart als milieuvriendelijk transportmiddel betekent inderdaad dat ook voldoende faciliteiten voor de schipperij aanwezig zijn.

In het kader van de recent opgerichte v.z.w. Promotie Binnenvaart Vlaanderen wordt dan ook onderzocht welke noden op korte en middellange termijn bestaan. Ik wens het resultaat van dat onderzoek af te wachten.

Het is echter nu reeds duidelijk dat een bijzonder probleem bestaat inzake het creëren van voldoende wachtplaatsen voor binnenvaartschepen in de Antwerpse regio. Daarom is thans de studie voor de bouw van een wachtdok voor lichters aan het Amerikadok binnen de haven gestart. Daarnaast bestaat de mogelijkheid om nabij het Delwaidedok een bijkomende wachtplaats voor binnenschepen te creëren.

De oprichting van een centrum voor de schipperij is een materie waarin de Vlaamse overheid als dusdanig niet in eerste instantie betrokken partij is.

2. De ondersteuning van de sector is een materie die onder de bevoegdheid valt van de Gemeenschapsminister voor Economie. In de v.z.w. Promotie Binnenvaart wordt deze kwestie eveneens onderzocht.

Vraag nr. 207 van 15 juni 1992 van mevrouw M. VOGELS

Gewestweg Mechelen-Heist-op-den-Berg — Rooiing bomen

Op de gewestweg Mechelen-Heist-op-den-Berg is men twee maanden geleden gestart met de aanleg van een fietspad en dit op het levensgevaarlijke vak Peutie-Putte. Dit fietspad wordt aangelegd achter de bomen die de rijweg afzomen. Inmiddels werd het moeilijkste deel van de aanleg, namelijk de aanleg van de riolering voltooid.

Op 2 juni is men plots begonnen met het rooien van de bomen. Het is onbegrijpelijk dat men deze ongeveer 40 cm dikke en dus \pm 50 jaar oude eiken rooit. Deze bomen zijn niet alleen van een belangrijke natuurhistorische waarde en zorgen voor het kenmerkende dreefuitzicht, ze zijn ook een veilige afscheiding tussen rijweg en fietspad.

Waarom werden de eiken op de rijksweg Mechelen — Heist-op-den-Berg tussen Putte en Peutie geroid ? Was hiervoor een kapvergunning verleend ?

Antwoord

De N 15 Mechelen-Heist-op-den-Berg is een provincieweg en valt derhalve niet onder de bevoegdheid van mijn departement.

Vraag nr. 231 van 25 juni 1992 van de heer X. BUISSERET

Sluis in Hingene (Bornem) — Afwerking

In Hingene, een deelgemeente van Bornem, is de infrastructuur voor een sluis bijna volledig : sluisen, sluispoorten, een controletoren, verkeerslichten voor de schepen, verschillende gebouwen. De sluis zelf is echter nog steeds niet in werking, en naar alle waarschijnlijkheid zal dit nog niet voor de nabije toekomst zijn. Rondom de sluis zijn immers alleen zand, struiken en bomen waar te nemen. Een groot aantal werken zijn dus nog vereist.

Kan de Minister mij meedelen hoelang de werken aan de sluis al bezig zijn en wanneer de sluis in werking genomen zal worden ?

Kan de Minister mij eveneens de totale kostprijs van de sluis mededelen ? Hoeveel hebben de werken aan de sluis tot nog toe gekost en op hoeveel worden de nog uit te voeren werken geraamd ?

Antwoord

De werken aan de sluis maken deel uit van de aanleg van een nieuwe arm van het kanaal Brussel-Rupel die deze vaarweg rechtstreeks aansluit op de Schelde. Daarbij is in Hingene een nieuwe sluis gepland die de huidige sluis in Wintam moet vervangen. Het hele project wordt in stappen uitgevoerd. De eerste fase was de bouw van een nieuwe sluis in Hingene. Deze werken werden gestart in 1979. Thans zijn de werken in hoofdzaak toegespitst op het realiseren van het kanaalvak tussen de nieuwe sluis en het bestaande kanaal ter hoogte van de plaats genaamd Hellegat. Op korte termijn zal ook de aanleg van de toevargeul naar de Schelde worden aangevat. Men hoopt het gehele project gebruiksklaar te hebben in de loop van 1995. Een gedeelte van de afwerking zal naderhand nog moeten gebeuren.

Wat de kosten van de werken aan de sluis betreft kan het volgende overzicht worden gegeven.

Burgerlijke bouwkunde	1.321 ,0 milj. frank	(voltooid)
Gebouwen	109,9 milj. frank	(voltooid)
Metalen gedeelte	392,8 milj. frank	(uitgevoerd)
	4,3 milj. frank	(nog uit te voeren)
Remmingswerken en aanlegsteigers	256,7 milj. frank	(uitgevoerd)
	1,3 milj. frank	(nog uit te voeren)
Elektro-mechanische uitrusting	163,5 milj. frank	(uitgevoerd)
	53,6 milj. frank	(nog uit te voeren)

**Vraag nr. 245
van 8 juli 1992
van de heer W. DEMUYT**

Kanaal Gent-Oostende — Verbetering transportmogelijkheden

Het enorm drukke verkeer langs de E 40, met alle gevolgen vandien, is geen nieuws meer. Er kunnen heel wat maatregelen worden getroffen. Mijn inziens kan heel wat worden verholpen door het transport via het spoor en de scheepvaart te stimuleren. Bij een optimaal gebruik van deze transportmogelijkheden zal het vrachtwagenverkeer aanzienlijk verminderen.

Precies voor de binnenscheepvaart kan nog heel wat verbeterd worden. Het kanaal Gent-Oostende, meer bepaald het traject tussen Oostkamp en Beernem, is mijn grootste bekommernis : er zijn tal van scherpe bochten, het is er zeer ondiep en veel te smal. Dit brengt met zich dat enkel voor dit deel van het traject de schepen niet zwaar geladen mogen zijn en dat elkaar passeren uiterst moeilijk verloopt.

Welke maatregelen neemt de Minister voor het stuk kanaal tussen Oostkamp en Beernem zodat de binnenvaart een groter aandeel van het transport tussen de haven van Zeebrugge en het binnenland kan verwerken ?

Antwoord

De binnenvaart is inderdaad te zien als een volwaardig en milieuvriendelijk alternatief voor het transport via de weg. De Vlaamse Regering wenst dan ook ter zake een stimulerend beleid te voeren.

Een belangrijke scheepvaartas waarop dit beginsel zou kunnen worden toegepast is inderdaad de verbinding tussen de haven van Zeebrugge en haar hinterland. Een probleem ligt in het nog te beperkt gabariet van de huidige vaarweg om een dikkere scheepvaart mogelijk te maken. De budgettaire middelen ontbreken echter om op dit ogenblik ook op deze vaarweg de moderniseringswerken op een grootscheepse wijze voort te zetten. De huidige begroting wordt immers al te zeer bezwaard door de werken op het kanaal Brussel-Rupel, het Albertkanaal en de Leie. Een bijkomende budgettaire prioriteit leggen op het kanaal Gent-Brugge, zonder de investeringsmiddelen op de Sectie Waterwegen en Binnenvaart van de begroting te verhogen, zou de middelen al te zeer versnipperen en de realisatie van de projecten tot een onaanvaardbaar niveau vertragen.

**Vraag nr. 255
van 15 juli 1992
van de heer G. VERHOFSTADT**

Uitbetaling schadevergoeding aan particulieren — Betwisting tussen nationale en regionale overheid

Ingevolge de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989 hebben de gemeenschappen en de gewesten de rechten en verplichtingen van de staat overgenomen met betrekking tot betwistingen die niet definitief be-

krachtigd werden voor 1 januari 1989, met inbegrip van de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit hangende en toekomstige gerechtelijke procedures.

Het gevolg van deze regeling is dat momenteel heel wat dossiers het voorwerp uitmaken van een betwisting tussen de nationale overheid en de regionale overheid, waarbij zij elke verantwoordelijkheid afwijzen inzake de uitbetaling van schadevergoedingen aan particulieren.

Zo zijn mij schadegevallen bekend waarin de nationale overheid stelt dat zij alleen gehouden is tot de lasten die voortvloeien uit rechterlijke uitspraken die definitief zijn geworden voor 1 januari 1989. Het Vlaamse Gewest oordeelt dat zij evenmin gehouden is tot uitbetaling van een schadevergoeding aangezien zij nooit in tussenkomst werd gedagvaard.

Door het feit dat dergelijke betwistingen tot gevolg hebben dat een aanzienlijk bedrag van interesten moet worden betaald, vernam ik graag van de Minister welke maatregelen hij in het vooruitzicht stelt om voor die dossiers tot een definitieve oplossing te komen.

Antwoord

In de hypothese die het lid aanhaalt (gerechtelijke uitspraken waarin het Vlaamse Gewest niet betrokken is als procespartij en waarin de staat veroordeeld wordt na 1 januari 1989) komt het als evident voor dat het Vlaamse Gewest zulke veroordeling lastens de staat niet zomaar vrijwillig te zijnen laste gaat nemen. Strikt juridisch gezien staan we hier immers voor een vonnis dat een rechtsgeldige titel vormt lastens de staat. Indien de staat het daarmee niet eens is, staat het hem vrij hiertegen de nog openstaande rechtsmiddelen (hoger beroep, cassatie) aan te wenden, zoniet het vonnis uit te voeren en aldus de interesten te drukken.

De problematiek van de lasten van het verleden is in zijn globaliteit evenwel breder dan bedoelde hypothese en is voorwerp van bespreking in een interdepartementale werkgroep. Het lid zal te gepasten tijde in kennis worden gesteld van de resultaten van deze bespreking.

**Vraag nr. 258
van 24 juli 1992
van de heer R. VAN HOOLAND**

Buitenring Ringvaart — Aansluiting Beukenlaan te Sint-Denijs-Westrem

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te verneemen.

1. Wat is de planning voor start en ingebruikname van de buitenring R 4 tussen Wondelgem en Sint-Denijs-Westrem, inclusief kunstwerken ?
2. Wat is de raming van de kosten voor respectievelijk wegen, riolering en kunstwerken ?
3. Hoe is de aansluiting tussen de Ring en de Beukenlaan in Sint-Denijs-Westrem georganiseerd ?

Antwoord

1. Planning der Werken - aanbestedingen :

Baanvak buitenoever : rijrichting van Wondelgem naar Sint-Denijs-Westrem.

a. In uitvoering : bouwen van brug over de ringvaart in Lovendegem

Na openbare aanbesteding toegewezen aan de NV CE1 voor een bedrag van 79.122.476 frank.

Het einde der werken is gepland voor het voorjaar van 1993.

b. Gepland :

– bouwen van een brug over de om te leggen Leie te Sint-Denijs-Westrem : raming : 48 miljoen frank. Deze werken zijn thans opgenomen in het voorstel van investeringsprogramma 1993. De aanbesteding is gepland voor het najaar van 1992. Uitvoering : 1993-1994.

– Riolering- en wegenwerken vak N 9 - Beekstraat : raming 60 miljoen frank.

Deze wegenwerken zijn eveneens voorgesteld op de ontwerp-begroting 1993. Uitvoering : 1993-1994.

c. In voorstudie :

– Riolering- en wegenwerken vak Beekstraat - N 466 (Drongense steenweg) : raming : 75 miljoen frank.

Werken normaliter opgenomen in het programma 1994, afhankelijk van de beschikbare budgettaire middelen. In dat geval is de uitvoering gepland voor 1994-1995.

– Riolering- en wegenwerken vak N 466 - Beukenlaan (Flanders-Expo) : raming 100 miljoen frank (WO van overbrugging Oude Leie).

Werken normaliter opgenomen in het programma 1995, afhankelijk van de beschikbare budgettaire middelen. In dat geval is de uitvoering gepland voor 1995-1996.

2. Raming van de kosten respectievelijk wegen, riolering en kunstwerken :

Zie hierboven onder punt 1.

3. Aansluiting R 4 op de Beukenlaan in Sint-Denijs-Westrem :

Plans met de definitieve aansluiting van de Beukenlaan op de R 4 zijn nog niet voorhanden. Dit ontwerp moet bestudeerd worden op grond van de geplande verkeerswisselaar van de R 4 met de B 402 (Flanders Expo-terreinen).

Gedacht wordt aan de aanleg van een doorlopende parallelweg naast de R 4, al of niet gescheiden (bijvoorbeeld door middel van hoge betonnen stootbanden) van de hoofdrijbaan waarop de Beukenlaan zou aansluiten en welke eveneens als bedieningsweg zou fungeren voor het examen centrum van de automobiel-inspectie.

De aandacht wordt gevestigd op het feit dat in een definitieve fase de R 4 slechts toegankelijk is voor éénrichtingsverkeer naar Merelbeke en dat de huidige verkeersregeling (dubbele richting) tussen de Beukenlaan en de Zwijnaardse Steenweg dan wordt afgeschaft.

Vraag nr. 259
van 24 juli 1992
van de heer J. EEMAN

N 208 — Afwerking

In verband met de afwerking van de N 208 vernam ik graag het volgende.

1. Hoeveel onteigeningen, opgedeeld per gemeente, moeten nog gerealiseerd worden ?
2. Wat is de kostprijs van de onteigeningen ?
3. Wat is de kostprijs van de tot nu toe uitgevoerde werken ?
4. Wanneer wordt de eigenlijke aanleg uitgevoerd ?

Antwoord

1. Het aantal onteigeningen dat per gemeente nog moet worden gerealiseerd is voor Ternat 5, Denderleeuw 3, Liedekerke 41, Affligem 29.
2. Het Comité voor Onteigening van Onroerende Goederen zal de kostprijs van de nog te realiseren onteigeningen bepalen. Voor de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer wordt een orde grootte van 50 miljoen frank als nog vereist bedrag vooropgesteld.
3. De werken die tot op heden zijn uitgevoerd zijn de brug over de Dender en de brug onder de spoorweg. De totale kostprijs van deze werken bedraagt 182 miljoen frank.
4. De verdere aanleg zal worden verwezenlijkt in functie van de beschikbare kredieten. Voorgesteld wordt dat dit in twee fasen zou gebeuren, namelijk op het investeringsprogramma 1993 en 1994.

		Aan-gekocht	Vast-leggingen
Liedekerke	11.755	volledig	
	11.756	volledig	
Ternat	11.757	3/5	2.035.000
Denderleeuw	11.758	volledig	
Ternat	11.845	0/3	1.000.000
Liedekerke	11.846	60//101	37.500.000
Affligem	11.854	0/21	1.000.000
Denderleeuw	11.862	32/35	50.000.000
Affligem	12.016	0/8	14.000.000

Ternat : 2 + 3
 Denderleeuw : 3 + 0
 Liedekerke : 41

De bovenstaande gegevens betreffen de stand der ont-

eigeningen per gemeente langs de N 208 op 6 augustus 1992.

De bedragen der vastleggingen ter verwezenlijking van deze onteigeningen zijn in tabelvorm aangegeven.

De reeds aangekochte innemingen zijn in breukvorm vermeld.

De kostprijs van de nog aan te kopen percelen kan niet worden meegedeeld (eventueel a rato der nog aan te kopen innemingen) wegens de verscheidenheid van sommige innemingen (woning- of landbouwgrond enzovoort).

**Vraag nr. 260
van 24 juli 1992
van de heer L. APPELTANS**

Openbare werken — Bedragen voor wegeninfrastructuur

Welke bedragen werden voor openbare werken jaarlijks uitgetrokken op de begroting post wegeninfrastructuur na de regionalisering van 1988, en dit zowel voor de totaliteit als opgedeeld per provincie ?

Welke zijn de werkelijk vastgestelde uitgaven tijdens dezelfde dienstjaren ?

In welke verhouding ging het bij deze uitgaven over nieuwe infrastructuur of onderhoudswerkzaamheden ?

Antwoord

Hieronder volgt met de jaarlijkse bedragen van de investeringen en het onderhoud. De gegevens per provincie kunnen enkele verstrekt worden voor de onderhoudskredieten van artikel 14.08.

A. Investerings :

Begr. art.	Tekst	1989		1990		1991		1992	
		Toegekend	Vastgelegd	Toegekend	Vastgelegd	Toegekend	Vastgelegd	Toegekend (ontwerp)	Vastgelegd tot 10.8.92
73.22	Aanleg inrichting en uitrusting wegen en autosnelwegen + aankopen en onteigeningen nodig voor de werken	4.329,7	3.460,3	4.713,3	4.712,1	5.470,3	5.470,2	2.557,0	1.062,8
73.23	Oprichten van elektr. & elektromechan. inrichtingen aan het wegennet (BEEM)	725,0	570,7	1.020,0	1.019,5	1.020,0	1.020,0	1.105,0	287,2
73.27 (1)	Aanleg inrichting en buitengewoon onderhoud aan het wegennet met het oog op de verkeersafwikkeling en de continuïteit	—	—	—	—	—	—	1.900,3	1.270,9
73.28 (1)	Aanleg, inrichting en uitrusting van fietspaden en herinrichting van wegen in functie van fietspaden	—	—	—	—	—	—	1.400,0	333,9
Totalen		5.054,7	4.031,0	5.733,3	5.731,6	6.490,3	6.490,2	6.962,3	2.954,8
Percentage investeringen		54,46 %		61,73 %		64,74 %		55,45 %	

B. Onderhoud

14.08	Onderhoud en beheer van wegen en autosnelwegen, met inbegrip van de winterdienst	2.275,1	2.275,1	2.580,4	2.578,9	2.376,9	2.367,9	2.450,0	1.326,0
14.09	Onderhoud en beheer van elektromechanica inrichtingen van wegen en autosnelwegen (BEEM)	1.104,0	1.095,3	976,0	974,7	1.166,7	1.166,5	1.237,0	1.047,8
		3.379,1	3.370,4	3.556,4	3.553,6	3.543,4 ¹	3.534,4	3.687,0	2.373,8
Percentage onderhoud		45,54 %		38,27 %		35,26 %		44,55 %	

(1) Voor 1992 begrepen in art. 73.22

Art. 14.08 : Onderhoud wegen en autosnelwegen

Vastleggingen per provincie

(in miljoenen)

Dienst	1989	1990	1991	1992 (10.8.92)
West-Vlaanderen	552,0	512,5	390,9	261,6
Oost-Vlaanderen	467,0	408,9	494,1	264,0
Antwerpen	453,0	729,0	546,7	194,3
Limburg	348,0	445,5	386,5	360,1
Vlaams-Brabant	418,0	469,0	540,9	242,5
Gemeenschap- pelijk	37,1	14,0	8,8	3,5
Totalen	2.275,1	2.578,9	2.367,9	1.326,0

Vraag nr. 261

van 31 juli 1992

van de heer J. TIMMERMANS

Centrum Zottegem — Verkeersoverlast

De reeds lang geplande verbindingsweg tussen de Meerlaan (gewestweg 462) en de Godveerdegemstraat (gewestweg 454) die bedoeld was als een gedeeltelijke kleine ring rond Zottegem zou uiteindelijk toch niet worden gerealiseerd.

In verband met het verlichten van de zware verkeersdruk in het centrum van Zottegem zou ik de Minister het volgende willen vragen.

1. Zijn er, gezien de afgelasting van deze plannen, ter compensatie voorzieningen getroffen voor het bevorderen van de verkeersveiligheid en het in stand houden van een zo aangenaam mogelijke leefomgeving ?
2. Zijn er ter zake concrete vooruitzichten gesteld ten aanzien van de uitvoering van die eventuele compenserende projecten ?

Antwoord

Het aanvankelijke schema voor de geplande grote wegen (destijds rijkswegen, nu gewestwegen) in Zottegem onderging in de tachtiger jaren een vergaande aanpassing. In september 1979 werd namelijk in het Zottegemse een verkeersonderzoek doorgevoerd.

Uit de resultaten van dit onderzoek kwam onder meer naar voor dat het overgrote deel van het verkeer op de N 462 (Meerlaan) en op de N 454 (Godveerdegemstraat) het centrum zelf van Zottegem als bestemming had (indringingsverkeer). Om deze reden werd beslist om voor de N 462 en N 454 niet langer omlegingswegen te plannen.

Wel wordt het doorgaand verkeer door een functionele bewegwijzering zoveel mogelijk via de N 42 en de N 46 geleid. Het doorgaand verkeer op de N 462 in Erwetegem wordt naar de N 454 (Langestraat) en de N 42 geleid via de gemeenteweg Tweekerkenstraat.

Structurele aanpassingen aan de wegen worden op dit ogenblik niet gepland.

Vraag nr. 262
van 31 juli 1992

van de heer H. VAN DIENDEREN

Gewestwegen — Voorsorteerstroken voor kruispunten

De Minister is beheerder van de gewestwegen.

1. Hoeveel kruispunten tellen de gewestwegen ?
2. Voor hoeveel kruispunten is al bestudeerd of een fietsvoorsorteerstrook aangewezen of mogelijk is ?
3. Hoeveel kruispunten hebben jaarlijks een voorsorteerstrook gekregen sinds dit wettelijk kan ?
4. Hoeveel kruispunten met voorsorteerstroken worden er de 5 volgende jaren gepland ?
5. Hoeveel kost de inrichting van een fietsvoorsorteerstrook gemiddeld ?

Antwoord

1. Het aantal kruispunten op de gewestwegen bedraagt ± 17.000 .
2. Voor ieder kruispunt waarvan de inrichting of herinrichting tussen de betrokken instanties besproken wordt, komen alle mogelijkheden ter sprake, dus ook de fietsvoorsorteerstrook. Gezien het groot aantal kruispunten dat jaarlijks wordt onderzocht, is het onmogelijk te preciseren voor hoeveel kruispunten een voorsorteerstrook aangewezen of mogelijk is.
3. Sinds het wettelijk is toegestaan zijn er op kruispunten van gewestwegen 18 fietsvoorsorteerstroken aangelegd.
4. Gelet op de vrij recente wettelijke basis (koninklijk besluit van 20 juli 1990, Belgisch Staatsblad van 25 september 1990) is de Administratie voor Wegeninfrastructuur en Verkeer van mening dat het niet aangewezen is nu reeds een vijfjarenprogramma op te stellen voor de aanleg van voorsorteerstroken voorbehouden voor het verkeer van fietsers en bestuurders van tweewielige bromfietsen. Een evaluatie van een beperkt aantal realisaties zal duidelijkheid verschaffen over de noodzaak van deze voorsortering.
5. Indien het aanleggen van de voorsorteerstroken kan gebeuren met markeringen en aanwijzingsborden kan de kostprijs worden geraamd op 20.000 frank. Van zodra andere aanpassingswerken noodzakelijk zijn voor de aanleg van de voorsorteerstrook bedraagt de kostprijs ongeveer 500.000 frank.

Vraag nr. 263
van 31 juli 1992

van de heer G. GEENS

A 2 in Leuven — Op- en afrit nummer 16

Op de A 2, grondgebied Leuven, is bij op- en afrit nummer 16 reeds verschillende jaren geleden het verkeerstekken met de schuin-opstaande pijl aangebracht, terwijl de bestemming even lang geleden is doorstreept.

1. Is het de bedoeling dat deze op- respectievelijk afrit niet wordt gebruikt door de weggebruikers ?
2. Waarom zijn deze wegen niet opengesteld ?
3. Hoe denkt de Minister aan dit probleem een oplossing te geven ?

Antwoord

Het ontwerp van de autosnelweg A 2 voorzag in een volwaardig toegangscomplex tot het Universitair Ziekenhuis Gasthuisberg. Tevens werd de Hertogweg aangelegd tot aan de ingang van het ziekenhuis, met een aansluiting op de Twee Kleinewegenstraat en de bestaande Hertogweg, die lokaal toegang gaven tot de gewestweg N 3 Leuven-Tervuren. Vooral de bestaande Hertogweg (woonstraat) is thans in zeer slechte staat. Alle nodige signalisatie en voorwegwijzers (type autosnelweg) werden toen aangebracht.

Bij de openstelling van de A 2 in 1985 werd door het ziekenhuis gevraagd de voorwegwijzers, waarop de vermelding Gasthuisberg stond, bedekt te houden tot de wegeninfrastructuur van het ziekenhuis zelf klaar was. Bezoekers die via de A 2 naar het ziekenhuis kwamen werden doorverwezen naar de afrit 17 (Brusselse Steenweg) waar een complete wegwijzering is aangebracht. De bezoekers konden via de afrit op de Ring om leuven R 23 ter hoogte van de Mgr. Van Waeyenberghlaan de parkings van het ziekenhuiscomplex bereiken. Aan de toegang op de Hertogweg werden door het ziekenhuis zelf borden geplaatst die enkel verkeer toelieten voor de diensten 100, het personeel en de toeleveringsbedrijven.

Tot op heden is deze situatie niet gewijzigd omdat de wegen van het ziekenhuis zelf nog niet werden aangepast voor in- en uitgaand verkeer. Thans is de interne organisatie van zowel de wegeninfrastructuur als van de vestiging van de gebouwen zodanig geëvolueerd dat de oorspronkelijke geplande lusbeweging (in- en uitgaand verkeer langs de ingang van de Hertogweg) niet meer mogelijk is of alleszins zeer complex.

Ter plaatse kan wel vastgesteld worden dat vandaag heel wat bezoekers toch het ziekenhuis binnenrijden langs het complex nummer 16, de ingang ter hoogte van de Hertogweg en de inwendige bedieningsweg (profiel met twee rijstroken). De bezoekers die het ziekenhuis verlaten, worden thans wel via een aangepaste inwendige bewegwijzering geleid via dezelfde bedieningsweg naar de uitgang Hertogweg en de autosnelweg A 2.

In opdracht van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer werd door het Studiebureau NV Tracer een verkeersstudie gedaan in de Leuvense regio waarin onder meer de toegankelijkheid van het UZ Gasthuisberg en de doortrekking van de Hertogweg behandeld worden. Het zijn trouwens deze twee elementen die het gebruik van het op- en afrittencomplex op de A 2 bepalen.

In de besluiten van deze studie van 25 mei 1992 (Hoofdstuk 5 — Universitair Ziekenhuis Gasthuisberg) van het studiebureau NV Tracer wordt gemeld dat het bereikbaarheidsprofiel voor bezoekers via de A 2 sterk zou verbeteren door een interne reorganisatie van de inwendige infrastructuur van het ziekenhuiscomplex, waarbij de bezoekers vanop de Hertogweg rechtstreeks

het parkingscomplex aan de oostzijde (kant R 23) kunnen bereiken via de bestaande bedieningsweg of via een nog te realiseren zuidelijke route. Bezoekers vanuit de zuidelijke zones zouden dan ook van de aanleg van de Nieuwe Hertogweg kunnen profiteren en een betere route naar het ziekenhuiscomplex krijgen.

Zoals reeds hiervoor vermeld, is aan de bestemming van het genoemde autosnelwegcomplex nummer 16 op de A 2 ook de eventuele doortrekking van de Hertogweg naar de N 3 gekoppeld. De uitspraak hieromtrent in de verkeersstudie (Hoofdstuk 6 — de Nieuwe Hertogweg) is dat deze verbinding een structureel waardevolle schakel is in de bereikbaarheid van de geplande brandweerkazerne (onlangs beslist door de stad Leuven) en het Universitair Ziekenhuis Gasthuisberg. Het lijkt verkeerstechnisch minder noodzakelijk als schakel in het gewestwegennet. De vragende partijen zijn dus de stad Leuven of de KUL. Uiteraard dient bij deze uitbouw ook rekening te worden gehouden met een mogelijke negatieve impact op woongebieden in de omgeving.

Aan de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer werd op 27 juli 1992 advies en conclusies gevraagd omtrent de hierin behandelde wegeninfrastructuur. Een definitieve beslissing zowel wat de toegang tot het UZ als een eventuele doortrekking van de Nieuwe Hertogweg moet dan genomen worden, dit in onderling overleg met de stad Leuven en de KUL. In functie van de uiteindelijke beslissing moet dan de passende bewegwijzering van het toegangscomplex nummer 16 op de A 2 worden aangebracht. De signalisatie van het verkeerscomplex moet immers overeenstemmen met de beoogde ontsluitingsvisie van het gebied.

Vraag nr. 265 van 31 juli 1992 van de heer H. VAN DIENDEREN

Enrichtingsverkeerswegen — Fietsverkeer in de andere richting

De Minister is beheerder van de gewestwegen.

1. Hoeveel kilometer gewestwegen zijn eenrichtingsverkeerswegen zonder fietspad ? Hoeveel kilometer met fietspad ?
2. Is voor al die gewestwegen met of zonder fietspad onderzocht of fietsverkeer in de andere richting kan worden toegestaan ?
3. Hoeveel kilometer eenrichtingsverkeersweg van het gewest zijn er jaarlijks opengesteld voor de andere richting sinds dit wettelijk kan ?
4. Hoeveel dergelijke kilometers worden de 5 volgende jaren gepland ?
5. Hoeveel kost het gemiddeld per kilometer om een eenrichtingsverkeersweg van het gewest open te stellen voor fietsers vanuit de andere richting ?

Antwoord

1. Het aantal kilometers eenrichtingsgewestwegen zonder fietspad bedraagt 26,415 km. Het aantal kilometers eenrichtingsgewestwegen uitgerust met fietspad bedraagt 38,650 km.
2. Gezien het beperkt aantal kilometers eenrichtingsgewestwegen stelt de administratie Wegeninfra-

structuur en Verkeer, het onderzoek of fietspaden in de tegengestelde richting kan worden toegestaan, niet prioritair.

Het openstellen van een eenrichtingsweg voor fietsers in de tegenrichting hangt immers nauw samen met de opties die gemeenten nemen in hun verkeerscirculatieplannen. Het initiatief tot het al of niet onderzoeken van de mogelijkheid om de fietsers in de tegengestelde richting te laten rijden zal vooral door de gemeenten moeten worden genomen.

3. Sinds het wettelijk is toegestaan zijn er 9,815 km eenrichtingsgewestwegen opgesteld voor fietsers in de tegenrijrichting van de motorvoertuigen.
4. Gezien de antwoorden op de vragen 1 en 2 kunnen moeilijk concrete vooruitzichten worden opgesteld. Het openstellen van eenrichtingsgewestwegen voor fietsers in de tegenrijrichting zal sterk afhankelijk zijn van de evaluatie van de reeds opgestelde weggedeelten.
5. De gemiddelde kostprijs per kilometer om een eenrichtingsverkeersweg van het gewest open te stellen voor fietsers in de andere richting is afhankelijk van de inrichting en de aanpassingen die moeten gebeuren. Dit kan variëren van het aanbrengen van verkeersborden en wegmarkeringen tot het aanleggen, met eventueel onteigeningen, van dit tegenrichtingsfietspad. In het eerste geval bedraagt de kostprijs enkele tienduizenden per kilometer. In het tweede geval zou dit oplopen tot enkele miljoenen per kilometer.

Vraag nr. 266
van 3 augustus 1992
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Gewestweg N 60 Gent-Oudenaarde — Verkeersveiligheid

Volgens statistieken noteert men op de gewestweg N 60 Gent-Oudenaarde ter hoogte van de toegangsweg tot de industriezone De Bruwaan regelmatig ernstige verkeersongevallen met helaas dodelijke afloop.

Wat is de stand van zaken in verband met de geplande veiligheidsmaatregelen voor deze gewestweg ?

Antwoord

De verkeersveiligheid op de N 60 (Gent-Oudenaarde) ter hoogte van de toegangsweg tot de industriezone De Bruwaan maakt reeds geruime tijd het onderwerp uit van diepgaande studies ; diverse veiligheidsmaatregelen werden dan ook onderzocht.

Uiteindelijk wordt geopteerd voor het plaatsen van een driekleurige lichtinstallatie aldaar, gepaard gaande met fysieke aanpassingswerken. De Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op Vlaamse Gewestwegen zal dit voorstel behandelen in zitting van 14 september 1992.

Inmiddels zal de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer — directie Gent, op basis van het inrichtingsplan V. 16 350, de verkeerseilanden voorlopig realiseren door middel van verplaatsbare veiligheidskantstenen.

De driekleurige verkeerslichten zullen in dienst worden

gesteld na de bovenvermelde zitting van de AWG en na beëindiging van de noodzakelijke fysieke aanpassingswerken.

Vraag nr. 267
van 3 augustus 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeenteraad van Linkebeek — Eventuele tuchtmaatregel

Op mijn schriftelijke vraag nummer 203 van 9 juni (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 9 van 6 juli 1992, blz. 353) antwoordt de Minister dat 34 besluiten van de Linkebeekse gemeenteraad werden vernietigd. Het nemen van een eventuele tuchtmaatregel ten aanzien van de burgemeester behoort tot de bevoegdheid van de federale Minister van Binnenlandse Zaken.

Heeft de Minister er bij zijn federale collega reeds op aangedrongen dat dit effectief zou gebeuren ? Hoe luidde desgevallend het antwoord van de federale Minister van Binnenlandse Zaken ?

Indien de Minister nog geen stappen gezet heeft bij zijn federale collega, vernam ik graag de reden hiervoor.

Antwoord

Vanuit mijn ambt neem ik een kordate houding aan inzake het toezicht op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Alle vernietigingsbesluiten die ter zake werden getroffen, werden telkens bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Aangezien het nemen van eventuele tuchtmaatregelen ten aanzien van burgemeesters een federale bevoegdheid is, moet de Minister van Binnenlandse Zaken autonoom oordelen of er aanleiding is om op te treden.

Vraag nr. 268
van 3 augustus 1992
van de heer A. SCHELLENS

Arrondissement Leuven — Verkeersveiligheid

Kan de Gemeenschapsminister betreffende de verkeersveiligheid in het arrondissement Leuven mij de volgende informatie verschaffen ?

1. Hoeveel zwarte punten inzake verkeersveiligheid waren er in de periode 1989-1991 ?
2. Waar zijn die punten gesitueerd ?
3. Wat is het aantal ongevallen per punt, het aantal doden, zwaar- en lichtgewonden ?
4. Welke maatregelen werden er de laatste drie jaar genomen en welke zijn er eventueel gepland ?

Antwoord

1. Het totaal aantal zwarte punten in de periode 1989-1991 voor het arrondissement Leuven bedraagt 91.
- 2 en 3. De situering van die zwarte punten, het aantal ongevallen, het aantal doden, zwaar- en lichtgewonden is terug te vinden in de tabel hieronder.

1	2	3	4	5	6	7	8
Aarschot	R25		N 10	3	0	0	4
Aarschot	R25	1,6	Nieuwlandlaan	3	0	0	5
Aarschot	R 25			6	0	1	6
Aarschot	N 2	42,3	N 223	5	0	1	11
Aarschot	N 10	*		11	1	2	21
Aarschot	N 19			4	0	4	4
Aarschot	N 223	2,3	A 2	5	0	0	9
Begijnendijk	N 10		Mechelbaan	4	0	1	8
Begijnendijk	N 10	30,6	Kerkstraat	3	0	0	6
Begijnendijk	N 10	30,8		3	0	1	4
Bekkevoort	N29		Coolstraat	3	1	3	4
Bertem	N3		Blokkenstraat	4	0	2	5
Bertem	N3	18,6	Bosbeekstraat	5	0	2	9
			Everbergse stw				
Bertem	N3	22,2		3	0	0	4
Boortmeerbeek	N21	21,4	Oude straat	3	0	0	7
Boortmeerbeek	N21	22,0		3	0	0	6
Boortmeerbeek	N26	13,5		3	0	0	10
Boortmeerbeek	N26	13,7	Audenhovenlaan	5	0	1	8
Boortmeerbeek	N26	16,7	N 267	6	1	3	4
Boutersem	B 3		N 234	3	0	0	5
Diest	R26		N 2	3	0	0	7
Diest	R26	3,7		3	0	0	6
Diest	R26	*		8	0	3	7
Diest	N 2		Reustraart	3	0	0	4
Diest	N 2	*		7	0	1	14
Diest	N29	*		4	0	2	2
Diest	N 287	*		3	0	1	2
Glabbeek	N29		Schoolstraat	3	0	4	6
Glabbeek	N29	61,3		3	0	1	4
Haacht	N21	23,4	Jennekensstraat-Zoellaan	3	0	0	3
Haacht	N21	24,9		3	0	0	3
Herent	N26	2,2		3	1	0	5
Herent	N26	2,6		4	0	2	3
Herent	N 26	3,6	Tildonkse steenweg	5	0	1	7
Herent	N26	4,2		3	0	1	2
Hoegaarden	N29	52,8	St.-Niklaasstraat — N 221	4	1	1	8
Holsbeek	N 223		A 2	3	1	0	5
Kortenbergh	N 2	13,2	Stationsstraat	3	0	0	6
Kortenbergh	N 3	13,7		3	0	0	4
Landen	N80	30,3	Walhostraat	4	0	2	4
Landen	N 283	*		3	0	0	3
Leuven	R23		N 3	9	0	0	11
Leuven	R23		N251	6	0	0	9
Leuven	R23		Parkstraat	3	0	0	9
Leuven	R23		Vanmonstraat	3	0	0	5
Leuven	R23		Diestse straat	3	0	1	2
Leuven	R23		Naamse straat	3	0	0	4
Leuven	R23		N 2	3	0	0	7
Leuven	R23	3,-		3	1	0	3
Leuven	R23	4,1		3	0	0	3
Leuven	R23	4,2		3	0	0	5
Leuven	R23	*		19	0	2	17
Leuven	N 2	21,8		6	1	1	17
Leuven	N 2	23,7		3	0	0	3
Leuven	N 2	*		8	0	0	9
Leuven	N 3		N 229	3	0	0	3
Leuven	N 3		N 292	3	0	0	3
Leuven	N 3	*		5	0	0	5
Leuven	N 19		Weggevoerdenstraat	3	3	1	2
Leuven	N 19	54,0		3	0	0	4
Leuven	N 19	*		8	0	2	8
Leuven	N26		A 2	3	0	0	5
Leuven	N26	*		14	2	0	15

1	2	3	4	5	6	7	8
Leuven	N251	*		7	0	0	9
Leuven	N 292		Coosemansstraat	3	0	0	8
Leuven	N 292		Albertlaan	3	0	0	3
Linter	N3	52,7		3	0	0	3
Oud-Heverlee	N 25		N251	3	0	1	7
Oud-Heverlee	N251	4,2	Braine straat	3	0	1	7
Rotselaar	N 19		P 254	3	0	0	4
Scherpenheuvel-Zichem	N 10	42,8	Oude Tiensebaan — Tiense straat	3	1	2	4
Tervuren	RO	22,0	N4	10	0	0	12
Tervuren	RO	22,1	N4	8	0	1	11
Tervuren	RO	22,2		3	0	1	3
Tervuren	RO	23,3		3	0	0	3
Tervuren	RO	23,9	N3	3	0	2	3
Tervuren	N3		Stationsstraat	3	0	0	5
Tervuren	N3		N 227	5	0	2	4
Tervuren	N4	4,8		16	0	2	22
Tervuren	N4	5,0		8	3	0	15
Tervuren	A 4	4,6		3	0	0	5
Tielt-Winge	N2	38,5	Blerebergstraat	3	0	1	3
Tienen	R29		N 29	3	0	0	7
Tienen	N3	44,5	Slachthuis- en Kapucijnenstraat	7	0	0	9
Tienen	N3		N29	3	0	0	5
Tienen	N3	42,5		5	0	1	6
Tienen	N3	*		3	0	1	2
Tienen	N 221	*		8	0	0	14
Tienen	N 223		Kumtichstraat	4	0	0	7
Zoutleeuw	N3		N 202	3	0	3	7
Zoutleeuw	N3	56,0		3	0	3	0

(1) stad of gemeente

(2) rijweg

(3) kilometerpunt

(*) voor deze gevallen werd door de vaststellende overheid, voornamelijk de politie, geen juiste plaatsbepaling opgegeven

(4) kruispunt of 2e weg

(5) aantal ongevallen op dat punt

(6) aantal doden

(7) aantal zwaargewonden

(8) aantal lichtgewonden

4. De volgende beslissingen werden genomen voor de verbetering van de verkeersveiligheid :

1. beslissing voor het plaatsen van verkeerslichten N 26-Trianonlaan te Boortmeerbeek ;
2. het aantal rijstroken van de N 26 wordt van 3 naar 2 gebracht tussen Herent en Mechelen ;
3. beslissing voor het plaatsen van verkeerslichten N 26-Bijlokestraat te Herent ;
4. beslissing voor het inrichten van een rotonde N 21-Zoellaan te Haacht ;
5. plaatsing van verkeerslichten te Kampenhout op de N 21-Tiendeschuurstraat ;
6. aansluiting Industrierterrein Kampenhout-N 21 wordt aangepast ;
7. doortrekking van 3 tot 2 rijstroken en fietsstroken op de N 2 Brussel-Leuven tot Nossegem (Zaventem) ;

8. beslissing voor het plaatsen van verkeerslichten op het kruispunt N 3-Boskeestraat te Leefdaal ;

9. aanpassen doortocht N 253 te Huldenberg ;

10. aanleg 4e rijstrook op A 3 te Bertem (werd reeds uitgevoerd ;

11. R 23 kruispunt Tervuurse Poort te Leuven ;

12. aanpassing kruispunt N 26-Kareelveld te Leuven ;

13. aanpassing kruispunt N 19-Vunt te Leuven is gepland ;

14. aanpassing kruispunt N 25-N 251 te Blanden ;

15. aanleg fietsentunnel N 264 te Leuven ;

16. het aantal rijstroken op de N 3 Brussel-Tienen is van 3 naar 2 gebracht (inbegrepen het aanduiden van fietsstroken) ;

17. het aantal rijstroken op de N 3 te Leuven (vak Nieuwstraat De Mol) is van 3 naar 2 gebracht ;
18. inrichten van rotonde op N 2 te St.-Joris-Winge is uitgevoerd ;
19. het aantal rijstroken op de N 2-doortocht Bekkevoort wordt van 3 naar 2 gebracht (gepland) ;
20. inrichten van kruispunt R 25-N 10 Terheidelaan te Aarschot met het aanbrengen van driekleurige lichtsignalisatie is uitgevoerd ;
21. plaatsen van verkeerslichten op de N 19 De Hot te Aarschot ;
22. het aantal rijstroken op de N 10 vak Aarschot-Scherpenheuvel wordt, op gevaarlijke plaatsen, van 3 naar 2 gebracht ;
23. het aantal rijstroken op de N 29 Diest-Beringen is van 3 naar 2 gebracht en inbegrepen aanduiden van fietsstroken ;
24. beveiliging van het kruispunt Webbekom op de N 2, vak Diest-Hasselt ;
25. plaatsen van verkeerslichten te Tienen op het kruispunt N 3-Slachthuisstraat ;
26. aanpassing op de N 3 te Tienen van het kruispunt met de Leuvense baan ;
27. beveiliging kruispunt, N 29-St.-Niklaasstraat te Hoegaarden ;
28. aanleg fietspad op N 64 tussen Getelaan en R 27 (in uitvoering) ;
29. plaatsen van verkeerslichten op het kruispunt N 3 — Provinciale baan te Zoutleeuw.

Vraag nr. 269
van 3 augustus 1992
van de heer W. CORTOIS

Gemeentelijke concessieovereenkomst — Nazicht financiële verrichtingen

In een concessieovereenkomst afgesloten tussen het gemeentebestuur enerzijds en een gemeentelijke v.z.w. belast met het beheer van de gemeentelijke sportinfrastructuur anderzijds, wordt bepaald dat de financiële verrichtingen van de vereniging worden nagezien door een of meer experts, aangemeld door de v.z.w. op voordracht van de gemeenteraad.

Kan de gemeenteraad de gemeentelijke ontvanger of een andere gemeentelijke ambtenaar als expert voordragen ?

Antwoord

De zogenaamde gemeentelijke v.z.w.'s zijn instellingen met privaatrechtelijk statuut en worden als dusdanig juridisch onderscheiden van de eigenlijke gemeentelijke organisatie.

Personen die door een dergelijke v.z.w. als expert worden aangesteld, oefenen deze taak dan ook niet uit in hun functie van gemeentelijk ambtenaar, ook al zou de aanstelling door de v.z.w. op voordracht van de gemeenteraad gebeuren.

Ik wens de aandacht te vestigen op de wet van 14 november 1983 betreffende de controle op de toekenning en op de aanwending van sommige toelagen. Luidens het artikel 5 paragraaf 1 van deze wet moet de gesubsidieerde v.z.w. elk jaar haar balans alsook een verslag inzake beheer en financiële toestand aan de gemeente bezorgen.

De wet heeft de controle op het gebruik van de toelage toevertrouwd aan de gemeente en heeft de concrete modaliteiten bepaald waaronder de toelage desgevallend moet worden terugbetaald.

Het behoort tot de opdracht van het gemeentebestuur om de nodige schikkingen te treffen inzake de organisatie van de controle op de v.z.w. binnen de eigen gemeentelijke administratie. Bijgevolg zal dat nazicht moeten gebeuren door gemeentelijke ambtenaren handelend in hun functie en dus niet door een expert die door de v.z.w. zelf werd aangesteld.

In de veronderstelling dat de v.z.w. geen enkele tegemoetkoming van de gemeente zou ontvangen en de wet van 14 november 1983 er daardoor niet op van toepassing zou zijn, kan via het concessiecontract desgewenst uiteraard een controle worden ingesteld. Zulk contract is, wat de controle op de financiële verrichtingen betreft, bij afwezigheid van wettelijke bepalingen, een loutere overeenkomst tussen twee partijen. Ik wijs er evenwel op dat een externe controle van de gemeente op de verrichtingen van de v.z.w. logischerwijze gebeurt binnen de eigen gemeentelijke organisatie en bijgevolg niet door experts aangesteld door de v.z.w.

Vraag nr. 270
van 3 augustus 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Aanleg fietsvoorsorteerstroken op kruispunten — Initiatieven

Sinds enige tijd is het mogelijk om op kruispunten fietsvoorsorteerstroken in te richten.

Heeft de Minister of zijn voorganger initiatieven genomen om dit te bevorderen ? Zijn zulke initiatieven gepland ?

Antwoord

Fietsvoorsorteerstroken zijn nuttig op kruispunten met veel links afslaand fietsverkeer. Dit is het geval in bepaalde stads- of gemeentecentra waar de fietsers gebruik maken van dezelfde rijstrook als de voertuigen.

Bij de gewestweg zijn veelal aparte fietsstroken aangelegd en het fietsenverloop op de kruispunten geschiedt rondom het kruispunt zelf op gescheiden fietspaden, al dan niet beschermd door verkeerslichten.

Er kan derhalve worden gesteld dat de genoemde voor-

sorteerstroken op zich wel nuttig kunnen zijn, maar tot op heden worden ze zelden toegepast op de gewestwegen. Ieder geval moet afzonderlijk worden onderzocht.

Vraag nr. 271
van 3 augustus 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Eenrichtingsstraten — Openstellen voor fietsers uit de andere richting

Sinds enige tijd is het mogelijk eenrichtingsstraten in de andere richting open te stellen voor fietsers.

Heeft de Minister of zijn voorganger initiatieven genomen om dit te bevorderen? Zijn zulke initiatieven gepland?

Antwoord

Het is inderdaad mogelijk éénrichtingsstraten open te stellen voor fietsers in de andere richting. Deze maatregel werd ingevoerd om fietsers geen al te grote omwegen te laten maken in situaties die op zich niet zo onveilig zijn. Meestal is deze maatregel dan ook slechts van nut in sterk bebouwde kommen (stadscentra) waar verscheidene straten omwille van een vlotter verkeersverloop in één richting zijn opengesteld. Uit de ervaring blijkt dat de betrokken maatregel hier geen bijzondere moeilijkheden oplevert. Bij gewestwegen, die zelden in aanmerking komen voor eenrichtingsverkeer, doet dit probleem zich minder voor.

Vraag nr. 274
van 6 augustus 1992
van de heer M. OLIVIER

E 17 in Kortrijk en Marke — Geluidsschermen

Inwoners van Kortrijk en Marke die langs de E 17 wonen klagen reeds jaren over de geluidshinder. Om de hinder te milderen werd door de diensten van Openbare Werken het plan opgevat geluidsschermen aan te brengen. Er werd dan ook jaren geleden daarvoor een post op de begroting van Openbare Werken ingeschreven. Tot op heden is men nog niet aan de realisatie toe.

Waar zijn deze geluidsschermen gepland?

In welke materialen zullen die worden uitgevoerd?

Wat is de raming van de kosten?

Wanneer zullen deze geluidsschermen gerealiseerd zijn?

Antwoord

1. De geluidsschermen zijn gepland langs de E 17 ter hoogte van het Shell-service-station in Marke.

Volgende schikkingen werden gekozen:

— een 3 meter hoog scherm langs de E 17 (noord-

kant) vanaf de inrit van de parking tot waar de E 17 in ingraving gaat (dit is ter hoogte van de wijk Rodenburg);

— een scherm-bermcombinatie tussen de E 17 en de parking;

— een berm langs de parking ter voorkoming van geluidsoverlast van het nevenbedrijf zelf.

2. Een geluidwering wordt over het algemeen als volgt uitgevoerd:

— ofwel een aarden berm met trapeziumvormige doorsnede, al of niet beplant;

— ofwel een verticale wand waarvan de constructieve elementen hetzij uit beton, hetzij uit metaal bestaan en de geluidswerende elementen hetzij uit licht beton, hetzij uit glaswol.

Een aarden berm is goedkoper maar kan slechts toegepast worden indien er voldoende plaats voorhanden is (minimaal 6 à 7 meter breedte). In Marke zou een combinatie van de twee toegepast worden (berm-wand).

3. De kostenraming bedraagt 15 miljoen frank.

4. De realisatie van deze geluidswerende voorzieningen zal worden opgenomen op een van de uitvoeringsprogramma's vanaf 1993, rekening houdend met de beschikbare kredieten en de andere prioritaire werken.

Vraag nr. 275
van 7 augustus 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Arrondissement Oostende — Verkeersongevallen

De bevordering van de verkeersveiligheid hoeft niet zeer duur te zijn. Een extra verkeerslicht, wegmarkering of verandering van voorrangregel om maar enkele maatregelen te noemen, kunnen voldoende zijn.

Graag had ik dan ook van de Minister een lijst gekregen met de meest onveilige plaatsen (vroegere zwarte punten) in het arrondissement Oostende gebaseerd op de meest recente lijst van ongevallen vastgesteld door politie en rijkswacht.

Welke punten worden prioritair behandeld?

Welke punten worden heringericht? Op welke wijze? Wanneer? Wat is de kostprijs?

Is het Kennedy-verkeersplein in Oostende opgenomen in de bovengenoemde lijst? Gelet op de overgang van autosnelweg (A 10), voorrangsweg, naar het verkeersplein, ware het nuttig deze wijziging van voorrangregel extra aan te duiden. Wordt dit overwogen?

Antwoord

De lijst van de plaatsen die als zwart punt opgegeven worden op basis van de vaststellingen van de rijkswacht en politie op de autosnelwegen en gewestwegen in 1991 en 1992 in het arrondissement Oostende is de volgende:

1. N 9 Sluizenstraat te Bredene kmpt. 113.05
2. N 33/N 367 te Gistel kmpt. 10.78
3. N 33 Provincieweg te Gistel kmpt. 13.64
4. N 34 Lijndraaiersstraat te Oostende kmpt. 32.72
5. N 34 te Oostende kmpt. 35.90
6. N 318 Koninginnelaan te Oostende kmpt. 0.70
7. N 334 Langestraat te Oostende kmpt. 1.11
8. N 340 Bosweg te Oostende kmpt. 0.33
9. N 358 Vaartstraat te Oudenburg kmpt. 15.62
10. R 31/N 34 te Oostende kmpt. 0.00
11. R 31/N 33 te Oostende kmpt. 1.53

Volgende punten zijn prioritair :

- Punt 1 : N 9 Bredene-Sluizenstraat. Dit kruispunt werd heringericht. Een aanpassing van de openbare verlichting werd voorgesteld aan de AVVG (Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen). De kostprijs wordt geraamd op 1 miljoen frank.
- Punt 3 : N 33 Gistel-Provincieweg. De herinrichting van het kruispunt en de plaatsing van driekleurige verkeerslichten werd voorgesteld aan de AVVG. De kostprijs wordt geraamd op 3 miljoen frank.

Volgende punten worden heringericht :

- Punt 6 : N 318 Oostende-Koninginnelaan : de kostprijs wordt geraamd op 10 miljoen frank.
- Punt 8 : N 340 Oostende-Bosweg : de kostprijs wordt geraamd op 1 miljoen frank.

Op de plaatsen 2, 7, 9, 10 en 11 staan driekleurige verkeerslichten. De verkeerssituatie op deze plaatsen evenals deze ter hoogte van de plaatsen 4 en 5 zal door mijn bevoegde diensten aan een nauwkeurig onderzoek onderworpen worden om eventueel bijkomende maatregelen te nemen om de verkeersveiligheid te verhogen.

Het verkeersplein Kennedy in Oostende wordt niet als zwart punt opgegeven. Op korte termijn worden geen aanpassingswerken noch een wijziging van de voorrangregel gepland.

Vraag nr. 281
van 20 augustus 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Richtingaanwijzers langs taalgrens — Verfranse naam van vroegere Vlaamse gemeenten

Op ettelijke plaatsen in Vlaanderen langs de taalgrens staan richtingaanwijzers naar vroegere Vlaamse gemeenten die zich thans in Wallonië bevinden, en die met hun verfranse naam worden aangeduid. Bij wijze van voorbeeld kan ik de volgende plaatsen noemen : in Akrenbos (Bever) staat een richtingaanwijzer voor Deux-Acres. De Nederlandse benaming is Twee-Akren ; in Eemaal en Linter staan borden voor Hélécine, dat in het Nederlands Heylisseem heet ; op het grondgebied van Jeuk staat Rosoux aangegeven in plaats van Roost.

Ik zie niet in waarom Vlaamse gemeenten die naar Wallonië werden overgeheveld niet met hun oorspron-

kelijke benaming mogen worden aangeduid als in Vlaanderen Mons als Bergen en Namur als Namen staan aangeduid.

Is de Minister op de hoogte van de aanwezigheid van wat waarschijnlijk nog erfstukken zijn van het unitaire departement van Openbare Werken ? Heeft hij desgevallend opdracht gegeven deze richtingsaanwijzers te laten vervangen door borden met de correcte Nederlandse benaming van de aangegeven plaatsen ?

Antwoord

De taalregeling voor de verkeersstekens is bepaald in de omzendbrief BRA/570 nr. 417.734K van 22 februari 1968 van het Bestuur der Wegen van het vroegere Ministerie van Openbare Werken. Deze regeling is na de gewestvorming nog steeds van kracht.

Als algemene regel geldt dat de vermeldingen op de verkeersborden opgesteld zijn in de taal van de streek waar ze zijn geplaatst. In de gemeenten met een speciale taalregeling en in het Brusselse Gewest zijn de vermeldingen tweetalig.

Voor de aangehaalde gevallen moet het volgende worden vermeld :

- a. Bever : op het grondgebied van deze gemeente moeten de borden tweetalig (voor zover er een officiële vertaling bestaat) zijn, met het Nederlands vooraan. Een verwijzing naar Twee-Akren moet in het Nederlands gebeuren, aangevuld met de Franstalige aanduiding Deux-Acres.
- b. Eemaal (Landen) en Linter : hier moeten de borden eentalig Nederlands zijn, voor zover er een officiële vertaling bestaat. Voor de gemeente Hélécine bestaat geen officiële vertaling zodat de vermelding Hélécine moet worden aangegeven.
- c. Jeuk (Gingelom) : hier geldt dezelfde regeling als onder punt b. De plaats Rosoux-Crenwich heeft echter wel een officiële vertaling, namelijk Roost-Krenwik. Op de borden moet deze laatste Nederlandse benaming worden vermeld.

Uit de vraag kan niet worden opgemaakt of de bedoelde richtingsaanwijzers opgesteld zijn langs gewestwegen of langs gemeentewegen, zodat het me niet mogelijk is opdracht te geven om gebeurlijk richtingsaanwijzers te laten vervangen.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 62
van 31 juli 1992
van de heer W. VERREYCKEN

Vlaams cultureel centrum te Johannesburg — Subsidiëring

Luidens informatie in 't Palieterke van 1 juli 1992 is

in Johannesburg (Zuid-Afrika) het Missakcentrum actief. Het betreft hier een Vlaams cultureel centrum met een belangrijke uitstraling voor de meer dan 25.000 Vlamingen die in Zuid-Afrika leven. Het centrum is ook ingeschakeld in de werking van de Vlaams-Zuidafrikaanse Cultuurstichting, die trouwens een opgemerkte bijdrage leverde aan de conferentie Nederlands in de Wereld, voorgezeten door de heer L. Vanvelthoven, Voorzitter van de Vlaamse Raad.

Luidens dezelfde informatiebron zou dit zeer actieve Missakcentrum niet worden gesubsidieerd door de diensten van de Vlaamse Gemeenschap. Gezien de subsidiëring van meerdere andere Vlaamse culturele centra in het buitenland lijkt het mij aangewezen ook het Missakcentrum op te nemen in de lijst van te subsidiëren centra.

Overweegt de Minister een dergelijke subsidiëring ?

Ziet de Minister andere mogelijkheden om de toe te juichen werking van het Missakcentrum te ondersteunen, zoals het bezorgen van naslagwerken en Vlaamse lectuur ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

1. De administratie Kunst van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur werd nooit geïnformeerd over het bestaan van een Vlaams cultureel centrum, genaamd het Missakcentrum in Johannesburg, Zuid-Afrika. Evenmin werd er een vraag tot subsidiëring ontvangen.

De administratie Kunst subsidieert normaal gezien geen culturele centra in het buitenland. De enige uitzondering hierop is haar buitendienst, het Vlaams cultureel centrum De Brakke Grond in Amsterdam.

Indien de vraag gesteld wordt, kan de dienst Letteren en Podiumkunsten de werking van het Missakcentrum ondersteunen door middel van het toezenden van Vlaamse literatuurpakketten.

2. Vanuit de administratie Sociaal-Cultureel Werk worden er geen Vlaamse culturele centra in het buitenland gesubsidieerd.

In de toekomst moet het nochtans mogelijk zijn dat vanuit de administratie Sociaal-Cultureel Werk projecten met deze culturele centra worden opgezet.

Wat in ieder geval onmiddellijk reeds zou kunnen, is deze centra de Vlaamse Centrale Catalogus (VLACC) op CD-rom ter beschikking stellen.

Vraag nr. 65
van 7 augustus 1992
van de heer L. PEETERS

Administratie — Controle en inspectie

Met betrekking tot de onder de bevoegdheid van de

Minister ressorterende administratie, diensten en personeelsleden, wil ik de volgende vragen voorleggen in verband met de controle- en inspectiediensten.

1. Welke inspectie- en controletaken ressorteren onder de bevoegdheid van de Minister ?
2. Wat zijn de huidige opdrachten van de diensten bevoegd voor deze taken ?
3. Welke zijn de strategische opties en de prioriteiten van deze diensten en door wie worden die vastgelegd ?
4. Hoe zijn deze diensten gestructureerd ?
5. In hoeveel personeelsleden voorziet het kader en in welke mate is dit effectief opgevuld ?
6. Hoeveel controles voeren deze diensten jaarlijks uit ?
7. Hoeveel overtredingen werden hierbij vastgesteld ?
8. Hoeveel processen-verbaal werden hierbij opgesteld ?
9. Welke gevolgen werden aan deze processen-verbaal gegeven ?
10. In welke mate dragen de controles, de vaststellingen van de overtredingen, de opgestelde processen-verbaal en de voorgestelde maatregelen en sancties bij tot de realisatie van de strategische opties van deze diensten ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Wegens de omvang van de vragen die niet alleen aan twee besturen (met talrijke inspectiediensten) maar ook aan instellingen van openbaar nut werden doorgegeven, kan niet onmiddellijk een antwoord op deze vraag worden gegeven.

Een volledig uitgebreid antwoord zal zo spoedig mogelijk na ontvangst van alle vereiste inlichtingen worden opgestuurd.

Vraag nr. 66
van 21 augustus 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Nederlandstalige zender in Parijs — Steun van Vlaamse overheid

In het raam van Radio Pays, een zender die in Parijs de stem van de culturele minderheden laat horen, functioneert ook Radio Flandre. Radio Flandre zendt voor een groot deel programma's in het Nederlands uit, brengt Nederlandstalige muziek en zelfs een cursus Nederlands. Hij brengt voornamelijk informatie uit Frans-Vlaanderen, wat minder uit Vlaanderen en ook nog wat uit Nederland.

Volgens een artikel verschenen in De Standaard van 17 augustus 1992 moet dit initiatief het financieel stel-

len met een kleine subsidie van de Franse overheid (2.000 Franse frank) en kan het niet, zoals bijvoorbeeld de Basken en de Bretoenen, rekenen op het krijgen van platen van firma's.

Heeft de Minister in het raam van de bevordering het voortbestaan van het Nederlands in Frans-Vlaanderen, reeds initiatieven genomen om deze zender, die zich dan toch in de Franse hoofdstad voornamelijk tot een Frans-Vlaams publiek richt, te ondersteunen en te helpen ?

Antwoord

Het artikel in De Standaard van 17 augustus jongstleden heeft mijn aandacht getrokken.

Ik heb mijn administratie opdracht gegeven na te gaan op welke wijze dit initiatief kan worden ondersteund.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 14
van 5 maart 1992
van de heer M. CAPOEN

Bio-brandstof — Experimenten

In de buurlanden Nederland en Frankrijk worden studies uitgevoerd en experimenten gedaan in verband met het gebruik van bio-brandstoffen.

Zo wordt in Nederland onderzoek verricht over de verwerking van tarwe tot bio-ethanol. Zonder problemen of aanpassingen voor de motor kan dit produkt tot 15 procent worden vermengd met gewone benzine. Volgens de eerste resultaten lijkt dit project haalbaar.

In Frankrijk wordt al op relatief grote schaal geëxperimenteerd met de esterisatie van koolzaadolie tot diester, dat tot 20 procent perfect met diesel kan worden vermengd. In een aantal Franse steden proberen de stadsbussen momenteel dat mengsel uit.

Het gebruik van bio-brandstoffen biedt talrijke voordelen, vooral voor het milieu. In vergelijking met het gebruik van fossiele brandstoffen, is er bij gebruik van bio-brandstoffen een daling van de CO₂-uitstoot. Ook de roetneerslag, de geurhinder en de zwavelhoudende uitstoot verminderen.

Daarnaast zijn er de veel positieve gevolgen voor de landbouwsector, waarvan de leefbaarheid meer en meer bediscussieerd wordt. Het aanwenden van landbouwprodukten voor de energievoorziening kan immers bijdragen tot de vermindering van de landbouwoverschotten. Onrechtstreeks dalen dan ook de EG-subsidies bij het afvoeren van die overschotten, is het land minder afhankelijk van de invoer van niet-hernieuwbare grondstoffen, en wordt de handelsbalans dus positief beïnvloed. In de tweede plaats biedt deze

reconversie nieuwe kansen voor het platteland. De unieke landschapszichten van de gele koolzaadvelden zijn bovendien prachtig.

Dat ook de EG-Commissie deze zienswijze steunt blijkt uit het voorstel om de accijns op bio-brandstoffen met 10 procent te verlagen.

1. De Minister zal geenszins het belang van deze voordelen miskennen. Kunnen dergelijke studies en/of experimenten ook in ons land worden uitgevoerd en zo ja, op welke wijze en door welke instelling ?
2. Is de Minister voorstander van het voorbeeld waarbij de voertuigen van de openbare diensten zelf bij het experiment worden betrokken ?

Antwoord

1. De bio-brandstoffen bio-ethanol en diester behoren tot de alternatieve brandstoffen (LPG, aardgas, waterstof, enzovoort).

Deze alternatieve brandstoffen staan op dit ogenblik in de belangstelling onder meer voor hun gunstige invloed op het milieu.

Reeds verschillende studies werden aan deze problematiek gewijd. Zo heeft op 2 april nog een studiedag plaatsgehad in Antwerpen, georganiseerd door het Vlaams Instituut voor Technologisch Onderzoek (VITO), die gewijd is aan deze problematiek. Mijn diensten namen hieraan deel.

De Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn volgt deze problematiek op de voet met het oog op de eventuele toepassing van alternatieve brandstoffen op het rollend materieel.

2. Het toepassen van alternatieve brandstoffen is op zich echter geen waarborg voor een beter milieu : door bijvoorbeeld alle autobussen van De Lijn over te schakelen op aardgas (de milieuvriendelijkste brandstof op dit ogenblik toepasbaar) zou de totale vervuiling slechts met ongeveer 2,5 procent afnemen. Daarentegen zou diezelfde vervuiling met 32 procent verminderen indien de personenwagen zou worden vervangen door openbaar vervoer met autobussen.

Indien in de huidige budgettaire toestand een deel van de beschikbare kredieten zouden worden gebruikt voor de omschakeling op alternatieve brandstoffen, zou dit onvermijdelijk leiden tot een vermindering van het aanbod in het openbaar vervoer, wat het privé-vervoer zou doen toenemen. Hoe paradoxaal ook : het toepassen van alternatieve energie in het openbaar vervoer kan leiden tot een verdere vervuiling van het milieu !

Om die redenen beperkt de rol van de overheid zich tot het volgen van de technologische ontwikkelingen in deze sector om die toepassingen die economisch haalbaar zijn in praktijk te kunnen toepassen.

Vraag nr. 60
van 31 juli 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Inrichten van vrije trambanen — Bevoegdheid van de verkeersminister

Een programmawet uit de tijd van verkeersminister De Croo geeft naar verluidt de Minister van Verkeer de bevoegdheid om vrije trambanen in te richten.

1. Is dat zo ? Om welke programmawet gaat het ?
2. Is die bevoegdheid via de regionalisering overgedragen op de Gemeenschapsminister van Verkeer ?
3. Heeft de Minister van die bevoegdheid gebruik gemaakt ? Zo neen, waarom niet ? Zo ja, waar ? Over hoeveel kilometer vrije baan gaat het ? En heeft de aanleg van de vrije baan tot meer reizigers geleid ? Hoe groot is eventueel het stijgingspercentage ?

Antwoord

1. De mogelijkheid om vrije busbanen (niet trambanen) in te richten vloeit voort uit artikel 2bis van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, zoals ingevoegd door artikel 12 van het koninklijk besluit nummer 140 van 30 december 1992 betreffende saneringsmaatregelen toepasselijk op sommige instellingen van openbaar nut behorend tot het Ministerie van Verkeerswezen.
- 2 en 3. De nationale Minister, tot wiens bevoegdheid het wegverkeer behoort, is in deze aangelegenheid bevoegd.

Vraag nr. 61
van 31 juli 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Verschillende bustypes openbaar vervoer — Prijsniveau

1. Wat is momenteel het verschil in prijs voor aankoop, onderhoud en brandstof voor een harmonica-bus, een standaardbus, een stadsbus en een minibus (belbus) ?
2. Zijn er eventueel verschillen in personeelskosten voor de verschillende types van bussen ?
3. Waarom wordt er niet meer gebruik gemaakt van de minibus voor trajecten of tijdstippen met weinig reizigers ?

Antwoord

1. Verschillen in prijs (standaardbus = 100 procent).

	Gelede bus	Kleine stadsbus	Belbus
— aankoop	150 procent	92 procent	15 procent
— onderhoud	135 procent	95 procent	30 procent
— brandstof	130 procent	80 procent	55 procent

Op te merken valt dat de belbus een reiscomfort biedt dat beneden het normaal te verwachten peil ligt.

2. Er zijn geen verschillen in personeelskosten voor de verschillende types autobussen.
3. De idee om op trajecten met weinig reizigers of op tijdstippen met verminderd reizigersaanbod kleine bussen in te zetten werd een aantal jaren geleden in de praktijk uitgetest door de toenmalige NMVB. Hoewel rentabiliteitsstudies een besparing voorspelden, leidde de proef tot een meeruitgave.

In de voorbereiding tot de opmaak van het strategisch ondernemingsplan en de bijhorende operationele plannen wordt terug veel aandacht besteed aan geëvolueerde vormen van openbaar vervoer, waaronder belbussen en minibussen.

Vraag nr. 62
van 3 augustus 1992
van de heer A. SCHELLENS

Kraneveldhoeve in Haacht — Restauratie

De Kraneveldhoeve op de grens van Haacht en Werchter is sinds de jaren zestig een beschermd gebouw, maar staat er momenteel troosteloos bij. Bij opgravingen is bewezen dat de hoeve en haar omgeving ontegensprekelijk historische waarde hebben. Momenteel maken grote barsten in de muren, golfplaten als dakbedekking en het verdwijnen van de dikke muurwallen het historisch gebouw bijna tot een ruïne.

Kan de Minister mij het volgende mededelen ?

1. Welke maatregelen werden reeds getroffen om de Kraneveldhoeve in stand te houden ?
2. Is er reeds een dossier opgesteld om de restauratiewerken uit te voeren ?

Antwoord

Het bestuur Monumenten en Landschappen heeft de maatregelen genomen die zich opdringen om de instandhouding van de Kraneveldhoeve mogelijk te maken.

Aangezien de gestelde vraag echter betrekking heeft op een particulier geval en het niet gebruikelijk is dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, zal het lid persoonlijk worden ingelicht over de aard van de maatregelen die genomen zijn en de huidige stand van de zaak.

Vraag nr. 63
van 7 augustus 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Dagtoerisme — Gecombineerd trein-tram-busticket

Happy Trip is een gecombineerd trein-tram-busticket dat men bij verhuurkantoren, hotels of campings aangeboden krijgt als men daar een verblijf aan de kust boekt.

Waarom kan De Lijn, samen met de NMBS, niet een gelijksoortige eenvoudige en goedkope reisformule aanbieden voor dagjestoerisme ?

Antwoord

De Lijn heeft wel degelijk zeer succesvolle reisformules voor dagjestoerisme ontwikkeld samen met de NMBS :

1. B-dagtrips voor attracties die het hele jaar of een groot gedeelte van het jaar geopend zijn.

De formule omvat in één prijs : heen- en terugreis met trein in 2de klasse, secundair vervoer met De Lijn tussen station en attractie, toegangsprijs attractie.

De prijs van De Lijn is gebaseerd op de prijs van een kaart (Z- of stadkaart), wat een reductie van ongeveer 30 procent op de prijs van een biljet geeft.

Bij volgende attracties is er een verplaatsing met De Lijn gepland :

- Oostende : Hippodroom
- Ieper : Bellewaerde
- Herentals : Bobbejaanland
- Brugge : Boudewijnpark
Boottocht Brugge — Damme
- Knokke : Vlindertuin en Zwin
- Mechelen : Zoo Planckendael
- Nieuwpoort : Seastar

Voor groepsverplaatsing (scholen) bestaan speciale tarieven.

2. Evenementsbiljet.

Voor kortdurende evenementen zoals de boekenbeurs in Antwerpen, verschillende beurzen in Flanders Expo, sportmanifestaties enzovoort. Deze formule omvat ook hier verplaatsing met trein, bus of tram en toegang event. Prijsberekening De Lijn : analoog met B-dagtrip.

Vraag nr. 65 van 7 augustus 1992 van de heer J. EEMAN

Beschermde natuurgebieden — Schuthokken voor dieren

Naar ik meen te weten bestaan er richtlijnen die een landbouwer en/of veehouder verplichten een behoorlijk schuthok te plaatsen, waarin dieren bescherming kunnen zoeken.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister onder welke voorwaarden een houten schuthok van maximaal twintig vierkante meter dat volledig open is aan één zijde, mag worden opgericht in beschermde natuurgebieden.

Antwoord

Indien het lid onder beschermde natuurgebieden de beschermde landschappen verstaat, kan ik hem melden dat de bescherming van een landschap allerhande verbodsbepalingen kan inhouden, waaronder het oprich-

ten van nieuwe constructies. Schuilhokken voor dieren vallen dan onder deze verbodsbepaling.

Wel is het zo dat van dergelijke verbodsbepalingen kan worden afgeweken krachtens artikel 6 vierde en vijfde lid van de wet van 7 augustus 1931. Op verzoek van de belanghebbende wordt dan een ministerieel besluit genomen dat een machtiging kan inhouden om de in de bescherming verboden werken uit te voeren, nadat advies werd uitgebracht door de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen en door het college van burgemeester en schepenen. Een beslissing — positief of negatief — dient genomen binnen een termijn van twee maanden na ontvangst van een volledig bevonden of vervolledigde aanvraag, zoniet wordt de machtiging verleend geacht.

Vraag nr. 69 van 18 augustus 1992 van de heer J. TAVERNIER

Markt in Oudenaarde — Frituur in beschermd stadsgezicht

De Markt van Oudenaarde is terecht een beschermd stadsgezicht. Vroeger stonden daar twee frituren, maar enige tijd geleden is een frituur verplaatst naar een ander, niet beschermd gedeelte van de stad. Momenteel heeft de dienst Monumenten en Landschappen geen bezwaar tegen de nog resterende, grotere frituur op de Markt. Als argumentatie voert men aan dat de Markt nu toch als parkeerzone gebruikt wordt.

1. Is de aanwezigheid van een frituur, die dan nog om uitbreiding vraagt, al dan niet strijdig met het beschermd karakter van de Markt ?
2. Heeft de dienst Monumenten en Landschappen een vergissing begaan, vermits men in alle Vlaamse steden de frituren uit beschermde stadsgezichten tracht te verwijderen ? De eigenaars die hun frituur wel hebben verplaatst kunnen zich bedot voelen, aangezien ze enerzijds veel minder voorbijgangers hebben op hun huidige standplaats en anderzijds de concurrerende frituur nu over een monopoliepositie beschikt op de Markt, de plaats die bij uitstek door toeristen wordt bezocht.

Antwoord

1. De bedoelde frituur stond reeds op de Markt toen het stadscentrum als stadsgezicht beschermd werd op 5 mei 1981. In het kader van informele besprekingen rond de intenties van het stadsbestuur om de Markt een nieuwe aanleg te geven heeft het bestuur Monumenten en Landschappen gesteld dat ook voor een dergelijke infrastructuur een gepaste vestiging en vormgeving moest worden gezocht.

Dit standpunt heeft het bestuur bevestigd in zijn advies van 15 juni 1991 betreffende een aanvraag voor het vervangen van een bestaande frituur : “Met betrekking tot in hoofding vermelde aangelegenheid heeft het bestuur Monumenten en Landschappen op het huidig moment geen bezwaren. Bij de heraanleg van de Markt dient men wel rekening te houden met een mogelijke andere visie op de inplanting van dergelijke voorzieningen. ”

Op dit ogenblik wordt het marktplein integraal gebruikt als parkeerplaats. Deze frituur is dus inderdaad maar een onderdeel van de visueel storende elementen die best in een totale aanpak geleidelijk worden weggewerkt.

2. Er bestaat geen algemene richtlijn inzake de aanwezigheid van dit typische Vlaamse verschijnsel in beschermde stadsgezichten. Het is dus niet zo dat het bestuur Monumenten en Landschappen in alle gevallen stelselmatig de verwijdering nastreeft van frituren uit beschermde stadsgezichten.

Per aanvraag wordt er wel geoordeeld in hoeverre de vestiging (en/of vormgeving) storend is voor een bepaald stadslandschappelijk gegeven.

Zo wordt wel een ongunstig advies gegeven voor de aanvraag van het plaatsen van een frituur vlak tegen het koor van de als monument beschermde St.-Walburgakerk in Oudenaarde aangezien hierdoor de monumentale waarde wel duidelijk en objectief gestoord zou worden.

Het is evident dat het bestuur zich niet inlaat met economische of concurrentie-aspecten bij de beoordeling van dergelijke aanvragen.

Vraag nr. 71
van 26 augustus 1992
van de heer W. VERREYCKEN

Belgische ambassades — Vlaamse handelsattachés

Aan de Belgische ambassades zullen, volgens afspraken die gemaakt werden met het federale Ministerie van Buitenlandse Handel, Vlaamse handelsattachés worden geplaatst.

Graag vernam ik van de Minister hoeveel ambassades hiervoor in aanmerking komen.

Kan de Minister mij tevens meedelen in hoeveel gevallen en in welke landen reeds een Vlaams titularis werd geïnstalleerd ?

Antwoord

De Vlaamse Executieve besliste op 10 oktober 1990 dat dertien standplaatsen zouden worden ingenomen door Vlaamse economische vertegenwoordigers in het buitenland.

Zes hiervan zijn reeds operationeel namelijk in Londen, Barcelona, Milaan, Stuttgart, Berlijn en Bangkok. Voor Praag en Lyon is de procedure der aanduiding van de titularissen vrijwel afgerond en ook daar zullen de vertegenwoordigers, waarschijnlijk nog voor eind 1992, hun functie opnemen.

De procedure voor de vaststelling van de vijf ontbrekende vestigingsplaatsen is eveneens reeds zeer ver gevorderd en de nodige raadplegingen worden in de nabije toekomst afgerond. Een wetenschappelijke studie (Normatief Model) zal ons in staat stellen om zo nauwkeurig mogelijk te bepalen waar de nog ontbrekende vertegenwoordigers best zouden worden geplaatst.

De keuze van de vestigingsplaatsen wordt door de Vlaamse Executieve gemaakt.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN
GEZIN

Vraag nr. 42
van 7 augustus 1992
van de heer L. PEETERS

Administratie — Controle en inspectie

Met betrekking tot de onder de bevoegdheid van de Minister ressorterende administratie, diensten en personeelsleden, wil ik de volgende vragen voorleggen in verband met de controle- en inspectiediensten.

1. Welke inspectie- en controletaken ressorteren onder de bevoegdheid van de Minister ?
2. Wat zijn de huidige opdrachten van de diensten bevoegd voor deze taken ?
3. Welke zijn de strategische opties en de prioriteiten van deze diensten en door wie worden die vastgelegd ?
4. Hoe zijn deze diensten gestructureerd ?
5. In hoeveel personeelsleden voorziet het kader en in welke mate is dit effectief opgevuld ?
6. Hoeveel controles voeren deze diensten jaarlijks uit ?
7. Hoeveel overtredingen werden hierbij vastgesteld ?
8. Hoeveel processen-verbaal werden hierbij opgesteld ?
9. Welke gevolgen werden aan deze processen-verbaal gegeven ?
10. In welke mate dragen de controles, de vaststellingen van de overtredingen, de opgestelde processen-verbaal en de voorgestelde maatregelen en sancties bij tot de realisatie van de strategische opties van deze diensten ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

De inspectie- en controletaken ressorterend onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, worden uitgeoefend door de dienst Controle Rekenplichtigen bij het bestuur Financiële Controle, administratie Financiën en Begroting. Deze dienst is belast met de controle op juistheid en correctheid van de ontvangsten- en geldvoorschottenrekeningen en de gemengde rekeningen.

2. De dienst Controle Rekenplichtigen is belast met volgende concrete opdrachten :

- beheer van inventaris van de rekeningen (opening, afsluiten, wijzigen) ;
- opmaken en bijwerken van instructies voor de rekenplichtigen ;
- controle op juistheid en correctheid van de rekeningen ter plaatse en op stukken ;
- verslag uitbrengen aan de rekenplichtigen, ordonnateurs en administraties ;
- verzamelen van de rekeningenverantwoording en cijfergegevens ;
- opvolging van de periodieke indiening van de rekeningenverantwoording ;
- afsluiting (eventueel ambtshalve) van de rekeningen van de gewone en de buitengewone rekenplichtigen ;
- rapportering aan het Rekenhof en aan de bevoegde ordonnateurs bij vaststelling van tekorten in de rekeningen ;
- toezicht op de verplichtingen inzake RSZ, bedrijfsvoorheffing en BTW-controlemaatregelen.

3. De doelstelling van de dienst Controle Rekenplichtigen bestaat erin dat alle rekeningen tijdig en correct door de rekenplichtigen worden ingediend, zodat de aanrekening in het Financieel Systeem kan gebeuren, en dat de rekeningen tijdig worden doorgestuurd naar het Rekenhof. Er moet bovendien op worden toegezien dat de geraamde ontvangsten daadwerkelijk worden geïnd en dat alle uitgaven steunen op een wettelijke en reglementaire basis.

4. De dienst Controle Rekenplichtigen bestaat uit een administratieve cel en een verificatiekorps, respectievelijk belast met het administratieve beheer van de rekeningen en de controle ervan.

5. Het kader voorziet in 4 personeelsleden van niveau 1. De personeelsleden van niveau 2, 3 en 4 maken deel uit van het gemeenschappelijk personeel van het bestuur Financiële Controle.

De effectieve personeelsbezetting is momenteel als volgt : 2 personeelsleden van niveau 1, 4 leden administratief personeel, 11 verificateurs.

6. Jaarlijks worden 1.300 tot 1.400 controles uitgevoerd.

7. Sporadisch worden overtredingen vastgesteld. Numerieke gegevens zijn hierover niet beschikbaar.

8. Van elke controle wordt een controleverslag opge maakt. Dit wordt toegezonden aan de ordonnateur en de rekenplichtige van de rekening en aan de secretaris-generaal van het departement waaronder de rekenplichtige ressorteert.

9. Aan de geformuleerde opmerkingen wordt door betrokken rekenplichtigen meestal gevolg gegeven. De vastgestelde tekortkomingen worden verbeterd en/of in de toekomst vermeden.

10. Deze zijn onontbeerlijk in het kader van de realisatie van de strategische opties van de dienst.

Vraag nr. 43
van 18 augustus 1992
van de heer M. BOURGOIS

Serviceflats OCMW's — Verplichte handhaving maatschappelijk karakter

In het antwoord op vraag nummer 10 van 9 maart 1992 van de heer F. Vermeiren (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 4 van 27 april 1992, blz. 155), over OCMW-serviceflats, heeft de Minister in de derde paragraaf het volgende gesteld : "Aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt bovendien de verplichting opgelegd om het maatschappelijk karakter van de inrichting te handhaven door bij de opnemingsvoorrang te verlenen aan de bejaarden die blijkens een sociaal onderzoek het meest behoefte hebben aan deze vorm van dienstverlening".

Welke grondslagen laten de Gemeenschapsminister toe om te stellen dat het in hoofde van een OCMW om een verplichting gaat ?

Antwoord

Voorname bepaling vindt haar grondslag in het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 houdende de bijzondere voorwaarden voor subsidiëring van de investeringoverrichtingen hoofdstuk III artikel 3 punt 3 a, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 30 augustus 1985 : "zich ertoe verbinden om het maatschappelijk karakter van de inrichting te handhaven door, wanneer het een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn betreft, bij de opnemingsvoorrang te verlenen aan bejaarden die, blijkens een sociaal onderzoek, het meest behoefte hebben aan deze vorm van dienstverlening".

Dit besluit werd genomen in uitvoering van artikel 5 paragraaf 2 punt 4 van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden verschenen in het Belgisch Staatsblad van 30 augustus 1985.

Vraag nr. 46
van 19 augustus 1992
van de heer F. VERMEIREN

Private diensten voor gezins- en bejaardenhulp — Subsidies

In antwoord op vraag nummer 37 van 7 juli 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 11 van 7 september 1992, blz. 503) werd mij meegedeeld dat de Vlaamse Executieve in 1992 een contingent van 8.731.037 uren toekende aan private diensten voor gezins- en bejaardenhulp.

In dit verband vernam ik nog graag het volgende :

1. Over welke diensten en instellingen werd dit contingent verdeeld en hoeveel uren kregen zij respectievelijk ?
2. Wat was het bedrag van de in 1992 aan deze onderscheiden private diensten toegekende subsidies ?

3. In genoemd antwoord werd melding gemaakt van een eventuele uitbreiding voor 1992. Werd reeds tot deze uitbreiding beslist en wat was daarbij het aandeel van de openbare diensten (OCMW's) en de private diensten ?

Antwoord

1. Hierna vindt het lid een overzicht van de urencontingen ten van de private diensten voor gezins- en bejaardenhulp zoals vastgesteld op 1 januari 1992.

2. Voor 1992 is op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een budget van 3.966,2 miljoen ingeschreven voor deze private diensten voor gezins- en bejaardenhulp.

3. Voorlopig zou er voor 1992 een uitbreiding goedgekeurd worden met 3 procent op jaarbasis, die echter pas ingaat op 1 december 1992.

Dienst	Gewoon 1992	IBF	Maribel	Totaal
Familiehulp KAV	2.963.316	479.245	80.271	3.522.832
Familiezorg W-Vlaanderen	949.717	41.861	24.256	1.015.834
Familiezorg O-Vlaanderen	653.980	74.641	16.974	745.595
Familiehulp Antwerpen	219.693	21.700	5.622	247.015
Gezinszorg Villers Schoten	197.113	16.006	4.961	218.080
Sociale Familiezorg Antwerpen	65.935	3.078	1.539	70.552
s v v	855.414	50.479	21.079	926.972
Solidariteit Brussel	59.631	—	1.539	61.170
Landelijke Beweging Leuven	456.374	59.252	12.016	627.642
Sociaal Centrum Lier	33.094	4.617	1.539	39.250
Gezinszorg Willebroek	27.292	—	1.539	28.831
Liers Centrum Bejaardenhulp	19.528	—	1.539	21.067
Bejaardenhulp KGB — Antwerpen	179.472	15.390	4.537	199.399
Securex — Gent	45.495	—	1.539	47.034
Mutualistisch Welzijn — Antwerpen	102.468	43.092	3.407	148.967
Solidariteit — Gent	348.645	233.928	15.065	597.638
Joodse Dienst Antwerpen	5.600	6.925	1.539	14.064
Ambachten en Neringen — Roeselare	44.843	17.459	1.539	63.841
De Regenboog — Zwijndrecht	9.230	—	1.539	10.769
Vrije Mutualiteiten — Limburg	16.605	28.441	1.539	46.585
Federatie Onzijdige Mutualiteiten — Gent	4.982	9.234	1.539	15.755
Thuisgezondheidszorg West-Limburg	—	18.249	1.539	19.788
Thuisgezondheidszorg Midden-Limburg	—	4.617	1.539	6.156
De Korenbloem — Kortrijk	—	12.312	1.539	13.851
Pajottenland Lennik	—	5.386	1.539	6.925
Familiezorg Sint-Truiden	—	56.943	1.539	58.482
Vlaamse Dienst — Willebroek	—	55.404	1.539	56.943
Totaal :	7.258.427	1.258.259	214.351	8.731.037

Vraag nr. 47 van 26 augustus 1992 van de heer S. DE CLERCK

Rusthuizen — Beheer van goederen van bejaarden

Artikel 18 van de erkenningsnormen voor rusthuizen, zoals voorkomend in bijlage B bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen, bepaalt dat, ook al is de bejaarde niet in staat een schriftelijke

overeenkomst te sluiten, na overleg met de naaste familie het beheer van de gelden en/of goederen van de bejaarde of het bewaren ervan aan de dagelijkse verantwoordelijkheid van het rusthuis kan worden toevertrouwd, weliswaar onder toezicht van een commissie voorgezeten door een magistraat, een notaris of een bedrijfsrevisor.

Daartegenover wordt er in artikel 5 van de wet van 26 juli 1991, dat een nieuw artikel 488bis c in het Burgerlijk Wetboek invoegt, bepaald dat de voorlopige bewindvoerder niet mag worden gekozen onder de be-

stuurs- of personeelsleden van de instelling waar de te beschermen persoon zich bevindt.

In vele rusthuizen, waar een commissie is opgericht, waarvan sprake in artikel 1.8. van de **erkenningnormen** voor rusthuizen, toegevoegd bij het besluit van 17 juli 1985, rijst de vraag of dit artikel 1.8. niet onvereenigbaar is met het nieuwe artikel 5 van de wet van 26 juli 1991.

Dit geldt in het bijzonder indien aangetoond wordt dat de bejaarde niet in staat is een schriftelijke overeenkomst te sluiten.

Graag had ik ter zake het standpunt van de Minister gekend.

Antwoord

De norm 1.8. van de bijlage B en de norm 1.7. van de bijlage A bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen, stelt dat : "indien de inrichting kan aantonen dat de bejaarde niet in staat is een schriftelijke overeenkomst te sluiten zij overleg dient te plegen met de naaste familie".

Ik wens het lid erop te wijzen dat dit geenszins impliceert dat na dit overleg met de familie vrijwel automatisch het bewaren en het beheer van de gelden en goederen van de bejaarde aan de dagelijkse verantwoordelijke van de inrichting, onder toezicht van een commissie, wordt toevertrouwd.

Ik huldig het principe dat het bewaren en het beheer van de gelden en goederen van de personen die in een bejaardenvoorziening verblijven zoveel mogelijk extra muros moet gebeuren.

Het bovengenoemde overleg tussen de inrichting en de familie zal dan volgens mij in de eerste plaats gaan over de vraagstelling of de familie zelf voor het beheer en de bewaring kan instaan.

Indien dit niet het geval is kunnen vanuit het rusthuis stappen ondernomen worden bij de vrederechter om, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 18 juli 1991 betreffende de bescherming van de goederen van personen die wegens hun lichaams- of geestestoestand geheel of gedeeltelijk onbekwaam zijn die te beheren, een voorlopige bewindvoerder aan te stellen.

Deze regelgeving is pas op 28 juli 1991 in werking getreden terwijl er in de rusthuizen toch altijd een aantal bejaarden aanwezig waren die de facto niet in staat waren een overeenkomst af te sluiten en evenmin in aanmerking kwamen voor enig wettelijk beschermingsstatuut. De door het lid geïmagineerde bepaling was dan ook ten dele bedoeld om deze lacune in de regelgeving te ondervangen.

In reële situaties diende vaak een pragmatische oplossing gezocht te worden. In een aantal gevallen zal dan ook de dezelfde werkwijze gehanteerd zijn als wanneer de bejaarde wel in staat zou zijn een overeenkomst te ondertekenen en werd het beheer toevertrouwd aan de dagelijkse verantwoordelijke onder toezicht van een commissie.

Voor zover mij bekend doen zich op het terrein weinig moeilijkheden voor bij de toepassing van de norm 1.7. en 1.8. in uitvoering van het bejaardendecreet van 5 maart 1985. Ik heb in elk geval de juridische dienst van mijn administratie de opdracht gegeven de zaak te onderzoeken in het licht van de wet 18 juli 1991.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 37
van 14 augustus 1992
van de heer F. DEWINTER

Presidentiële residentie — Martelarenplein en Koningslaan in Brussel

In de pers verschenen berichten in verband met de aankoop door de Vlaamse Regering van een pand op de Brusselse Koningslaan. In dit pand, dat tot voor kort dienst deed als muziekconservatorium, zou tegen eind 1994 de residentie van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve gevestigd worden. Voor de aankoop van het pand werd 118 miljoen betaald. Voor de restauratie wordt nog eens 155 miljoen uitgetrokken.

Enkele jaren geleden werd eveneens begonnen met de inrichting van een aantal Vlaamse kabinetten — waaronder ook een presidentiële residentie — op het Brusselse Martelarenplein.

Wat is de stand van zaken van de werkzaamheden in de gebouwen gelegen op het Martelarenplein ? Welke kabinetten zullen hier hun intrek nemen en wanneer ?

Werd de presidentiële residentie oorspronkelijk op het Martelarenplein gepland ? Zo ja, welke waren de kosten ?

Indien het pand op de Brusselse Koningslaan als residentie dienst zal doen, welke bestemming zal het pand op het Martelarenplein dan krijgen ?

Vraag nr. 38
van 14 augustus 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Antwerpen Culturele Hoofdstad '93 — Richtlijnen voor benaming van Vlaamse steden

In de rand van de discussie rond het blokkeren van de subsidies van de Vlaamse Gemeenschap aan Antwerpen Culturele Hoofdstad '93 verneem ik dat er richtlijnen zouden bestaan uitgaande van het Commissariaat-

Generaal voor Toerisme om de namen van Vlaamse steden steeds te laten vergezellen door het woord België.

Kan de Minister bevestigen dat deze richtlijnen bestaan ?

Meent de Minister niet dat het veeleer is aangewezen naambekendheid aan Vlaanderen te geven ?

Heeft de Minister in die zin richtlijnen aan het Commissariaat-Generaal voor Toerisme gegeven ?

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 283
van 1 september 1992
van de heer L. APPELTANS

Openbare werken — Bedragen voor wegeninfrastructuur

Welke bedragen werden voor openbare werken post wegeninfrastructuur jaarlijks uitgetrokken, enerzijds in de begrotingen van 1984 tot op het ogenblik van de overdracht van deze bevoegdheid aan de gewesten, en anderzijds in de werkelijke uitgaven zoals terug te vinden in de rekeningen ?

De cijfers omvatten ten eerste de totale bedragen voor het land en de verschillende regio's, ten tweede de bedragen opgedeeld per provincie. Deze vraag betreft uitsluitend de post wegeninfrastructuur.

Vraag nr. 284
van 1 september 1992
van de heer G. CARDOEN

Gewestwegen — Onderhoud

Het valt elke burger op dat het gewone onderhoud van de gewestwegen veel te wensen overlaat. Dat geldt zowel voor het gewone wegenonderhoud, als voor het onderhoud van het groen en het aanbrengen van de wegmartering.

Wat het Pajottenland en Vlaams-Brabant betreft zou ik graag vernemen wat de oorzaak hiervan precies is. Wat werd er in 1992 desbetreffend reeds uitgevoerd ?

Is het juist dat de Inspectie van Financiën de uitvoeringsdossiers blokkeert ? Betekent dit dat deze instantie zich boven de uitvoerende en verantwoordelijke macht, namelijk de Minister, stelt ?

Is de Minister er zich van bewust dat nalatige onderhoudswerken het landschap ontsieren en dat het uitblijven van de aangepast wegmartering gevaar oplevert voor de verkeersveiligheid ?

Vraag nr. 285
van 2 september 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Wegen werken — Wantoestanden

Het is algemeen bekend dat wegenwerken vaak oorzaak zijn van heel wat verkeersellende. Dikwijls geeft de overheid daarbij blijk van weinig respect voor de burger door de wegcapaciteit te verminderen, door het afsluiten van wegen of door het nodeloos lang laten aanslepen van de werken. Het economisch verlies dat ingevolge de verkeersellende veroorzaakt wordt, staat meestal helemaal niet in verhouding tot de enkele franken die zouden kunnen worden bespaard. Daarbij stuiten de genomen maatregelen ook op onbegrip van de burger, zeker als de wegomleggingen dan nog gebrekkelijk gesignaliseerd zijn.

1. Is het niet wenselijk om maatregelen te nemen zodat bij wegenwerken de continuïteit van het verkeer steeds gewaarborgd wordt en dat alleen maar in uitzonderlijke omstandigheden hiervan afgeweken wordt ?
2. Is het niet nodig de termijnen voor wegenwerken drastisch in te korten en voor te schrijven niet meer te werken binnen de spitsuren ?
3. Kunnen geen eenduidige regels worden opgesteld om, zo dit toch moet, wegomleggingen overzichtelijk en in klare taal aan te geven ?

Vraag nr. 286
van 2 september 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Verkeersveiligheid — Inspanningen van de overheid

De verkeersveiligheid is een punt dat door de Vlaamse Regering terecht als zeer belangrijk wordt beschouwd. Verkeersveiligheid heeft echter vele aspecten. Tot nu toe werd voornamelijk de burger geïnviseerd door het invoeren van allerlei beperkingen via strengere verkeersregels.

Diezelfde strengheid legt de overheid niet op aan zichzelf. De gebrekkige toestand en lay-out van de infrastructuur blijft bestaan en is oorzaak van veel ongevallen. Ook de signalisatie laat veel te wensen over. Vaak is zij onoverzichtelijk, veel te druk of zonder direct aanwijsbare redenen geplaatst, vaak ook om het gewest toe te laten zijn verantwoordelijkheid te ontvluchten.

1. Is de Minister ook niet van oordeel dat als aan de burger strenge regels worden opgelegd om de veiligheid in het verkeer te waarborgen, ook de overheid eenzelfde inspanning zou moeten doen ? Welke acties heeft hij genomen en zal hij nemen op dit vlak ?
2. Is het niet aangewezen over een bepaalde periode alle verkeersassen aan een veiligheidsanalyse te onderwerpen, de infrastructuren te verbeteren en de signalisatie te rationaliseren ?
3. Wat is het standpunt van de Minister ten aanzien van een globale actie ter herwaardering van de verkeersborden ? Is dit niet dringend noodzakelijk ?

4. Welke stappen zal de Minister zetten om te vermijden dat verkeersborden enkel en alleen worden geplaatst opdat de verantwoordelijkheid inzake een degelijk onderhoud, het herstellen en vernieuwen van de wegeninfrastructuur zou kunnen worden ontvlucht? Kan hierop geen minimum termijn worden gesteld?

Vraag nr. 287
van 2 september 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Gebreken verkeersinfrastructuur — Verantwoordelijkheid

Onlangs werd de burger opnieuw geconfronteerd met de gebreken van onze verkeersinfrastructuur. Eerst was er de instorting van de brug van Melle. Dan gingen op de autoweg Brussel-Oostende enkele wagens door de vangrails en kwamen op de andere rijbaan terecht. De zeer slechte staat van de vangrails hier kan niet worden ontkend. Het gewest draagt hier naar mijn gevoel een zeer grote verantwoordelijkheid, waarbij het misschien wel grove nalatigheid kan worden aangewezen. De zeer slechte staat van de vangrails was immers voor iedereen zichtbaar. Jammer genoeg beperkt het zich niet tot die gevallen, Het gehele patrimonium van het gewest is in verval. De overheveling van bevoegdheden van het nationale niveau naar de gewesten heeft niet veel opgebracht op dat vlak.

1. Hoeveel middelen werden met de financieringswet voor onderhoud en investeringen aan wegen en waterwegen naar de gewesten overgeheveld en hoeveel werd hiervoor in 1991 uitgegeven?
2. Welke verantwoordelijkheid draagt het gewest bij falende infrastructuur, in het bijzonder bij gebreken aan de vangrails of het wegdek?
3. Zijn de ambtenaren niet verplicht om maatregelen te nemen of gebreken te signaleren aan de Minister?
4. Welke maatregelen heeft de Minister genomen?
5. Zullen de slachtoffers vergoed worden en zo ja, wanneer?

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 69
van 1 september 1992
van de heer J. EEMAN

Radio Donna — Gegevens

Uit persberichten blijkt dat Radio Donna ongeveer 8 procent luisteraars zou tellen.

Graag kreeg ik in dit verband gegevens over:

1. de opdeling van dit percentagecijfer per provincie en de weergave ervan in absolute cijfers;

2. de personeelsbezetting, opgedeeld per niveau en per functie met vermelding van de wijze van werving en van tewerkstelling;
3. het totaal van de loonlasten en van de werkingskosten vanaf de oprichting tot nu.

Vraag nr. 70
van 1 september 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Sportmanifestatie de Gordel — Voorkoming hartstilstanden

Via de pers heb ik vernomen dat tijdens de vorige Gordel, de massale sportmanifestatie die elk jaar begin september in Vlaams-Brabant plaatsheeft, vier deelnemers aan een hartstilstand stierven.

Om hieraan iets te doen heeft het Brusselse universitaire ziekenhuis Sint-Pieter voor de volgende Gordel twaalf toestellen geïnstalleerd waarmee ambulanciers zonder hulp van een dokter het leven van een persoon met hartritmestoornissen kunnen redden.

Kan de Minister de hierboven aangehaalde cijfers bevestigen?

Werden er nog andere maatregelen getroffen om de risico's, zo niet tot nul te herleiden, dan toch zo sterk mogelijk te beperken?

Vraag nr. 71
van 4 september 1992
van de heer L. BARBE

Zogenaamde lichte-muziekvormen — Beleid

Het jarenlang gemaakte onderscheid tussen de zogenaamde ernstige en lichte muziek wordt hoe langer hoe meer in twijfel getrokken. Lichte muziek als volksmuziek, jazz en popmuziek worden volgens eigen criteria beoordeeld en kunnen ook als kunstmuziek bestempeld worden. Zo zijn er op Radio 3 al ruime tijd programma's met jazz en volksmuziek, en recenter ook de popmuziek.

Een andere ontwikkeling van de laatste jaren, ook in Vlaanderen, is het feit dat er meer en meer muziek wordt gecomponeerd die je niet onder de noemer klassiek, pop of jazz kan vatten, iets wat elke cultuurminnaar zeker ook moet boeien. Het lijkt me logisch dat de overheid in haar cultuur- en onderwijsbeleid met deze ontwikkelingen rekening houdt. Het kan natuurlijk niet de bedoeling zijn om een deel van de huidige middelen die naar de zogenaamde ernstige muziek gaan af te nemen en dat dan te besteden aan bijvoorbeeld jazz. Het lijkt me wel een opdracht voor een actueel cultuur- en onderwijsbeleid om in te spelen op deze evoluties en in de nodige middelen te voorzien zodat ook deze kunstvormen zich kunnen ontwikkelen. Ik denk onder meer aan het aanleren van typische instrumenten uit bijvoorbeeld volksmuziek of jazz in de muziekscholen of het subsidiëren van bepaalde zomercursussen. In verschillende buurlanden zijn hierom al initiatieven door de overheid ontwikkeld.

1. Welk beleid voert de Minister ten aanzien van muziekvormen als jazz, volksmuziek en pop ?
2. Welke bedragen worden hiervoor jaarlijks uitgetrokken ?
3. Aan welke Vlaamse muziekscholen, onderwijsinstellingen en dergelijke kan men jazz, volksmuziek of pop studeren ? Worden hier in de toekomst meer mogelijkheden gepland ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 67
van 14 augustus 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Project Punt aan de Lijn — Extra middelen

Er zijn geen investeringsmiddelen uitgetrokken voor het project Punt aan de lijn. Dat meldde de pers naar aanleiding van de goedkeuring van het voorlopig beheerscontract voor De Lijn en van de Vlaamse begroting voor verkeer 1993. In antwoord op een actuele vraag van mij in de Vlaamse Raad zei de Minister dat er enkel kon worden gedacht aan de realisatie van Punt aan de Lijn als er extra middelen kwamen.

1. Kunnen nog extra middelen gevonden worden voor 1993, of is het uitgesloten dat volgend jaar met het project wordt gestart ?
2. Zelfs als er extra middelen worden gevonden zijn er dan geen andere prioriteiten voor De Lijn, zoals de uitbouw van sneltrammetten in Gent en Antwerpen, het vervangen van verouderde bussen ?
3. Is de Minister het ermee eens dat De Lijn eventueel de opbrengst van de verkoop van patrimonium zou gebruiken voor het project ?
4. Welke voorwaarden stelt de Minister nog buiten de extra middelen ?

Vraag nr. 70
van 25 augustus 1992
van mevrouw L. MAXIMUS

Brug over het zeekanaal in Willebroek — Bescherming

Bij ministerieel besluit van 10 juli 1992 werd de hefbrug over het zeekanaal in Willebroek wegens de haar toegezegde industrieel-archeologische waarde als monument beschermd.

Deze beslissing heeft ter plekke voor enige consternatie gezorgd. Niet dat de Willebroekenaars niet trots zijn op deze realisatie van "de mannen van den ijzeren". De beslissing wekt verwondering op wegens haar

consequenties. Het gaat hier immers niet om een klassiek statisch monument, maar om een kunstwerk dat deel uitmaakt van een drukke verkeersader en dat bijgevolg in perfecte werkingsstaat moet worden gehouden.

Zulks betekent dat de ijzeren constructie, die gebouwd werd in 1952, en die reeds 40 jaar intens gebruikt wordt, binnen enkele jaren niet alleen aan een volledige vervanging van haar mechanische delen toe is, maar dat zij ook volledig zal moeten worden herbouwd. Aan de instandhouding van dit beschermd monument zullen constant en voor altijd enorme kosten verbonden zijn.

De bescherming betekent bovendien dat een goedkopere, minder verkeersremmende en milieuvriendelijker oplossing — zowel voor het wegverkeer als voor het verkeer in het kanaal zelf — voor de toekomst uitgesloten wordt.

Deze bescherming werd zowel door het gemeentebestuur van Willebroek, als door de NV Zeekanaal ongunstig geadviseerd. Onder meer omdat de modernisering en uitdieping van het kanaal, waarvoor reeds belangrijke investeringen werden gedaan, er door in het gedrang komt. De bescherming was dus beter gebeurd vooraleer de werken aan het kanaal werden aangevat.

Om die reden vernam ik graag van de Minister :

1. op wiens verzoek het beschermingsdossier geopend werd ;
2. welk advies door de administratie ter zake werd uitgebracht ;
3. of bij het nemen van de beslissing rekening werd gehouden met de noodzaak de brug om technische en veiligheidsredenen om de 50 jaar volledig volgens het oorspronkelijke plan te herbouwen ;
4. welke financiële weerslag deze beslissing heeft voor de verdere afwerking van het zeekanaal ;
5. welke technische consequenties de bescherming van de brug heeft voor de in uitvoering zijnde verdiepings- en verbredingswerken aan het zeekanaal.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIEN
EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN
GEZIN

Vraag nr. 44
van 19 augustus 1992
van de heer L. STANDAERT

Brochure over begroting 1992 — Ontwerp, kosten, verspreiding

Eind juni verscheen in enkele dagbladen' één advertentie voor een brochure over de begroting 1992 van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Wie heeft deze advertentie ontworpen ? Hoeveel heeft dit ontwerp gekost ?

2. In welke bladen is de advertentie verschenen ? Wat waren de kosten hiervoor ?
3. Hoeveel brochures werden er gedrukt ? Wat was de totale kost van dit drukwerk ?
4. Hoeveel aanvragen voor zo'n brochure heeft het kabinet van de Minister tot op heden ontvangen ?
5. Indien de begroting een collectief produkt is van een hele regering, waarom werden dan alleen twee CVP-ministers in de advertentie vermeld ?
6. Hoeveel bedraagt de uiteindelijke kost per bestelde brochure, zijnde de som van de antwoorden op vragen 1, 2 en 3, gedeeld door het antwoord op 4 ?

Vraag nr. 49
van 2 september 1992
van de heer W. VERREYCKEN

Begroting — Terugvordering onterechte boeking op federale begroting

In het 149ste boek van het Rekenhof wordt vanaf bladzijde 239 verwezen naar een onterechte boeking op de federale begroting van 267.733.624 frank. Volgens het Rekenhof zou dit bedrag, afkomstig van een aandelenverkoop waarvan de oorspronkelijke aankoop gefinancierd werd door de gewesten, opnieuw moeten worden

verdeeld tussen de gewesten. Het Vlaamse Gewest zou van dit bedrag 10 procent moeten ontvangen, wat sinds de verkoopdatum van september 1986, zeker ook al een behoorlijke interest kan waarborgen.

Graag vernam ik van de Minister of zij dit bedrag al terugvorderde van de federale Regering en in hoeverre zij een interestberekening toevoegde.

Indien dit bedrag reeds overgemaakt zou zijn, dan ken- de ik graag de begrotingspost van de Executieve waar- op het werd geboekt.

Vraag nr. 51
van 3 september 1992
van de heer J. VALKENIERS

Gezondheidsinstellingen — Subsidie-aanvragen voor nieuwbouw

Graag vernam ik hoeveel subsidie-aanvragen voor nieuwbouw reeds op dit ogenblik werden ingediend voor nieuw geplande gezondheidsinstellingen.

In hoeveel gevallen werd een positief antwoord gege- ven ? In hoeveel gevallen een negatief ? Hoeveel aan- vragen worden nog in beraad gehouden ?

Mag ik vragen mij deze gegevens te willen bezorgen per regio ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
29	06.07.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Impulsgebied Zennevallei — Project landschapspark</i>	563
36	07.08.1992	L. Peeters	<i>Administratie — Controle en inspectie</i>	563
37	0 14.08.1992	F. Dewinter	<i>Presidentiële residentie — Martelarenplein en Koningslaan in Brussel</i>	591
38	0 14.08.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Antwerpen Culturele Hoofdstad '93 — Richtlijnen voor benaming van Vlaamse steden</i>	591
39	21.08.1992	F. Dewinter	<i>Gebouwen voor de Vlaamse Executieve — Kasteel van Steenokkerzeel</i>	564
40	04.09.1992	L. Barbé	<i>Onrechtmatige steun aan bedrijven — EEG-beschikkingen</i>	535
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting				
179	22.06.1992	V. Dua	<i>Verbrandingsoven UCB-Sidac in Gent — Gegevens</i>	565
208	14.07.1992	J. Ulburghs	<i>Vilbeluik Smets- Usé in Sint- Truiden — Vervuiling Cicindriabeek</i>	565
212	31.07.1992	H. Brouns	<i>Remo-stortplaats in Houthalen-Helchteren — Herkomst van het afval</i>	566
213	31.07.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>NV Animalia in Denderleeuw — Reukhinder</i>	567
216	03.08.1992	J. De Roo	<i>Huisvuilverbrandingsinstallatie in Eeklo — Emissie</i>	569
222	07.08.1992	L. Peeters	<i>Administratie — Controle en inspectie</i>	570
223	13.08.1992	J. Eeman	<i>Heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren — Resultaten</i>	535
224	13.08.1992	J. Eeman	<i>Huurwoningen voor vakantiegangers aan de kust — Wantoestanden</i>	535
225	21.08.1992	J. Geysels	<i>Lozingsvergunningen bedrijven — Controle op naleving</i>	571
226	21.08.1992	F. Van den Eynde	<i>Sociale huisvesting — Migranten met onroerend eigendom in het buitenland</i>	536
227	24.08.1992	H. Suykerbuyk	<i>Milieuheffing — Ambtshalve heffingen</i>	536
228	24.08.1992	H. Suykerbuyk	<i>Milieudecreet — Regeling dossiertaks</i>	537
229	31.08.1992	L. Barbé	<i>Kabelafbranden — Vorming van dioxines</i>	537
230	01.09.1992	B. Vandendriessche	<i>Sociale huisvesting — Experiment zelfstandig wonen voor gehandicapten</i>	538
231	02.09.1992	J. Valkeniers	<i>Huisvuilprobleem van Halle- Vilvoorde — Dringende oplossing</i>	538
232	04.09.1992	S. Creyf	<i>Waterzuiveringsstation Brussel-Zuid — Betalingen Vlaams Gewest</i>	539
233	08.09.1992	L. Barbé	<i>Waals rivierencontract Dender — Contacten tussen de gewesten</i>	539
234	08.09.1992	J. De Meyer	<i>Dienstverplaatsingen ambtenaren Leefmilieu — Dienstwagens en kilometercontingen t</i>	540

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

198	05.06.1992	J. De Roo	<i>N 368 in Knesselare — Aanleg fietspad</i>	571
202	09.06.1992	J. De Bremaecker	<i>Antwerpen — Faciliteiten voor Binnenvaart</i>	571
207	15.06.1992	M. Vogels	<i>Gewestweg Mechelen-Heist-op-den-Berg — Rooiing bomen</i>	572
231	25.06.1992	X. Buisseret	<i>Sluis in Hingene (Bornem) — Afwerking</i>	572
245	08.07.1992	W. Demuyt	<i>Kanaal Gent-Oostende — Verbetering transportmogelijkheden</i>	573
255	15.07.1992	G. Verhofstadt	<i>Uitbetaling schadevergoeding aan particulieren — Betwisting tussen nationale en regionale overheid</i>	573
258	24.07.1992	R. Van Hooland	<i>Buitenring Ringvaart — Aansluiting Beukenlaan te Sint-Denijs-Westrem</i>	573
259	24.07.1992	J. Eeman	<i>N 208 — Afwerking</i>	574
260	24.07.1992	L. Appeltans	<i>Openbare werken — Bedragen voor wegeninfrastructuur</i>	575
261	31.07.1992	J. Timmermans	<i>Centrum Zottegem — Verkeersoverlast</i>	576
262	31.07.1992	H. Van Dienderen	<i>Gewestwegen — Voorsorteerstroken voor kruispunten</i>	576
263	31.07.1992	G. Geens	<i>A 2 in Leuven — Op- en afrit nummer 16</i>	576
265	31.07.1992	H. Van Dienderen	<i>Eenrichtingsverkeerswegen — Fietsverkeer in de andere richting</i>	577
266	03.08.1992	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Gewestweg N 60 Gent-Oudenaarde — Verkeersveiligheid</i>	578
267	03.08.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenteraad van Linkebeek — Eventuele tuchtmaatregelen</i>	578
268	03.08.1992	A. Schellens	<i>Arrondissement Leuven — Verkeersveiligheid</i>	578
269	03.08.1992	W. Cortois	<i>Gemeentelijke concessieovereenkomst — Nazicht financiële verrichtingen</i>	581
270	03.08.1992	H. Van Dienderen	<i>Aanleg fietsvoorsorteerstroken op kruispunten — Initiatieven</i>	581
271	03.08.1992	H. Van Dienderen	<i>Eenrichtingsstraten — Openstellen voor fietsers uit de andere richting</i>	582
274	06.08.1992	M. Olivier	<i>E 17 in Kortrijk en Marke — Geluidsschermen</i>	582
275	07.08.1992	F. Ghesquière	<i>Arrondissement Oostende — Verkeersongevallen</i>	582
279	17.08.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalige gemeenteschool in Wemmel — Franstalige afgevaardigden</i>	541
280	19.08.1992	F. Vermeiren	<i>Collectieve verzekeringspolis voor ambtenaren — Gemeenten</i>	541
281	20.08.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Richtingaanwijzers langs taalgrens — Verfranse naam van vroegere Vlaamse gemeenten</i>	583
282	28.08.1992	H. Suykerbuyk	<i>Europees handvest lokale autonomie — Decretale regeling</i>	541
283	0 01.09.1992	L. Appeltans	<i>Openbare werken — Bedragen voor wegeninfrastructuur</i>	592
284	0 01.09.1992	G. Cardoen	<i>Gewestwegen — Onderhoud</i>	592
285	0 02.09.1992	J. De Bremaecker	<i>Wegenwerken — Wantoestanden</i>	592

286	o	02.09.1992	J. De Bremaecker	<i>Verkeersveiligheid — Inspanningen van de overheid</i>	592
287	o	02.09.1992	J. De Bremaecker	<i>Gebreken verkeersinfrastructuur — Verantwoordelijkheid</i>	593
288		03.09.1992	T. Merckx-Van Goey	<i>Gemeente Linter — Belasting op milieuvergunningaanvragen</i>	542

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

62		31.07.1992	W. Verreycken	<i>Vlaams cultureel centrum te Johannesburg — Subsidiëring</i>	583
65		07.08.1992	L. Peeters	<i>Administratie — Controle en inspectie</i>	584
66		21.08.1992	F. Van den Eynde	<i>Nederlandstalige zender in Parijs — Steun van Vlaamse overheid</i>	584
67		26.08.1992	L. Standaert	<i>BRTN — Teletekst</i>	542
68		26.08.1992	L. Standaert	<i>BRTN — Stiptheid televisieprogramma's</i>	543
69	o	01.09.1992	J. Eeman	<i>Radio Donna — Gegevens</i>	593
70	0	01.09.1992	F. Van den Eynde	<i>Sportmanifestatie de Gordel — Voorkoming hartstilstanden</i>	593
71	0	04.09.1992	L. Barbé	<i>Zogenaamde lichte-muziekvormen — Beleid</i>	593

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

110		11.08.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Arrondissementen Ieper en Kortrijk — Leerlingen uit het arrondissement Moeskroen</i>	544
111		19.08.1992	L. Standaert	<i>Gemeenschapsonderwijs — Verkoop gebouwen</i>	544
112		19.08.1992	L. Standaert	<i>Onderwijs — Mutaties</i>	544
113		19.08.1992	L. Standaert	<i>Onderwijs — Reaffectaties</i>	547
114		19.08.1992	L. Standaert	<i>Boventallige leerkrachten — Cijfers</i>	547
115		21.08.1992	F. Van den Eynde	<i>Universitaire afdelingen aard- en delfstofkunde — Rationalisatie</i>	547
116		21.08.1992	L. Standaert	<i>Inspecteurs katholieke godsdienst in het gemeenschapsonderwijs — Koppeling privé-leven aan pedagogische beoordeling</i>	548
117		21.08.1992	L. Standaert	<i>Pesterijen op school — Gegevens en maatregelen</i>	548
118		21.08.1992	L. Standaert	<i>Onderwijs — Leerlingen- en leerkrachtenaantallen</i>	549
119		26.08.1992	L. Standaert	<i>Onderwijs — Optimaal gebruik lestijden</i>	549
120		28.08.1992	L. Standaert	<i>ARGO — Rechtstreekse verkiezingen leden Centrale Raad</i>	550
121		28.08.1992	L. Standaert	<i>Fusies scholen — Laattijdige beslissingen</i>	551
122		28.08.1992	L. Standaert	<i>Fusies scholen — Pedagogische colleges</i>	551
123		28.08.1992	L. Standaert	<i>Reaffectaties — Onregelmatigheden</i>	552
124		03.09.1992	J. Eeman	<i>Belgische leerkrachten in Duitsland — Gegevens</i>	553
125		04.09.1992	L. Standaert	<i>Fusies middelbare scholen — Spreiding over de netten</i>	557

126	04.09.1992	L. Barbé	<i>Zogenaamde lichte-muziekvormen — Beleid</i>	558
134	18.09.1992	F. Ghesquière	<i>Overheveling zeevaartschool — Begeleidende maatregelen</i>	559

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

14	05.03.1992	M. Capoen	<i>Bio-brandstof — Experimenten</i>	585
60	31.07.1992	H. Van Diende- ren	<i>Inrichten van vrije trambanen — Bevoegdheid van de verkeersminister</i>	586
61	31.07.1992	H. Van Diende- ren	<i>Verschillende bustypes openbaar vervoer — Prijsniveau</i>	586
62	03.08.1992	A. Schellens	<i>Kraneveldhoeve in Haacht — Restauratie</i>	586
63	07.08.1992	H. Van Diende- ren	<i>Dagtoerisme — Gecombineerd trein-tram-busticket</i>	586
65	07.08.1992	J. Eeman	<i>Beschermde natuurgebieden — Schuthokken voor dieren</i>	587
67	o 14.08.1992	H. Van Diende- ren	<i>Project Punt aan de Lijn — Extra middelen</i>	594
68	18.08.1992	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Molen in Affligem (Teralfene) — Opheffing bescherming</i>	559
69	18.08.1992	J. Tavemier	<i>Markt in Oudenaarde — Frituur in beschermd stadsgezicht</i>	587
70	o 25.08.1992	L. Maximus	<i>Brug over het zeekanaal in Willebroek — Bescherming</i>	594
71	26.08.1992	W. Verreycken	<i>Belgische ambassades — Vlaamse handelsattachés</i>	588

L. DETIEGE, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

26	03.09.1992	J. Valkeniers	<i>Werkaanbiedingen en beroepsopleidingen — Laag percentage onwillinge werklozen</i>	559
----	------------	----------------------	--	-----

W. DEMEESTER- DE MEYER, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

42	07.08.1992	L. Peeters	<i>Administratie — Controle en inspectie</i>	588
43	18.08.1992	M. Bourgois	<i>Serviceflats OCMWs — Verplichte handhaving maatschappelijk karakter</i>	589
44	o 19.08.1992	L. Standaert	<i>Brochure over begroting 1992 — Ontwerp, kosten, verspreiding</i>	594
45	19.08.1992	L. Standaert	<i>Dagcentra en bezigheidshomes — Achterstand uitbetalingen van departement</i>	560
46	19.08.1992	F. Vermeiren	<i>Private diensten voor gezins- en bejaardenhulp — Subsidies</i>	589
47	26.08.1992	S. De Clerck	<i>Rusthuizen — Beheer van goederen van bejaarden</i>	590
48	01.09.1992	L. Maximus	<i>Dagziekenhuisactiviteiten — Concurrerende commerciële centra</i>	561
49	o 02.09.1992	W. Verreycken	<i>Begroting — Terugvordering onterechte boeking op federale begroting</i>	595
50	02.09.1992	M. Logist	<i>Oostrem Home voor Gehandicapten in Herent — Onhoudbare werk-omstandigheden</i>	562
51	o 03.09.1992	J. Valkeniers	<i>Gezondheidsinstellingen — Subsidie-aanvragen voor nieuwbouw</i>	595